

Bizden

Es-Selamu Aleykum
Bismillahirrahmanirrahim.

10. yılımıza hamd olsun girdik. Yine gündem oluşturacak yazılarımızla birlikteyiz.

“İki el bir baş içindir.” diyerek, başımızı iki elimiz arasına alıp düşünmeye, dert edinmeye, dertlerimizle yoğrulmaya bıkmadan, usanmadan ve kimseden bir şey beklemeden devam ediyoruz. Ahlâk ve maneviyat merkezli proje ve programlar üretmek yine biz Şuurlu Öğretmenlere düşüyor.

MEB’in müfredatlar ve kitaplar konusunda çalışmaya başladığını duyuyoruz. Fakat burada dikkat edilmesi gereken önemli bir mesele önümüze çıkıyor. Bu mesele de değişikliklerin neye göre yapılacağıdır. Değişiklikler inanç ve kültür değerlerimizi temel alan usullerle mi yapılacak? Yoksa AB uyum yasalarını temel alan usullerle mi yapılacak?

Biliyoruz ki, insan için asıl olan istikamet İSLAM'DIR. İslam, Allah ve Resulünün emirlerine teslim olmaktır.

Eğitimde hem amacın hem de yöntemin iyi insanı yetiştirmek esasına dayanması gerekir. Tüm ahlakî güzellikleri ile insanı kâmilî yetiştirmek hedef olmalıdır. Bunun için de eğitim müfredatlarının ve müfredatların doğrultusunda hazırlanan kitapların insanı kâmilî yetiştirmek üzere hazırlanmış olması zaruridir.

Âdâb-ı Muâşeret okullarımızda ders olarak okutulmalıdır. Küçük beyefendiler ve hanımefendiler yetiştirebilmek buna bağlıdır. Ahlaksız bilgi ile sağlıklı kişi ve güçlü toplum inşa edilemez.

Dünyamızda akan kan ve gözyaşının nedeni İslam'ın emredildiği gibi öğrenilip yaşanmamasıdır. O nedenle eğitimimizi ve buna bağlı olarak da yaşantımızı İslam'a uygun hale getirmeliyiz.

“Yahudi ve Hristiyanlara benzemeye özenmeyiniz.” Buyuran peygamberimizin (Sav.) uyarılarına kulak tıkadığımızdan beri birliğimiz ve dirliğimiz gitti elden. Bir ve beraber olmanın önemi üzerinde durduk, bugünlerde her zamankinden daha fazla ihtiyacımız olduğunu bilerek.

İslamsız Müslümanları, karma eğitimin kaybettirdiklerini ve kurgulanmış gerçeklikler içerisinde bocalayıp durmaktan nasıl kurtulacağımızı ve daha birçok önemli konuyu taşıdık gündeme.

Zira gündeme taşıdığımız birçok konu ilgililerce önemsenerek hâl yoluna konuldu. Bu uğurda katkılarımız bizleri memnun ediyor. Ancak bekleyen devasa problemler, belki de dert sahibi olanlar tarafından çözümlenecek. Bizler de vesile olmanın bahtiyarlığını yaşayacağız. Kim bilir?

Selam ve dua ile...

Mustafa AYDIN

SAHİBİ

ÖĞ-DER

Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına

İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ

Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Erdal BİLİR

EDİTÖR

Mustafa AYDIN

YAYIN KURULU

Hamdi SÜRÜCÜ

Ali ÖZCAN

Nizamettin KARS

Mecit DÖNMEZBİLEK

Mustafa ALKAN

İbrahim PÜR

Abdurrahman ERBAŞ

TASHİH

Recep KOÇ

HUKUK DANIŞMANI

Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM

Mustafa DEMİR

DAĞITIM

Harun KAYAASLAN

GRAFİK TASARIM

KARAMETE TANITIM TASARIM

Tel: (0312) 287 40 47 - Faks: (0312) 287 41 88

Ziyabey Cad. No: 26/4 Balgat/ANKARA

BASKI

Semih Ofset

Büyük Sanayi 1. Cadde No:74

İskitler - ANKARA / 06060

Telefon: (0312) 341 40 75

Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ

Mart 2016

YAYIN İDARE MERKEZİ

Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1

BALGAT/ANKARA

Tel: (0312) 286 18 83

Fax: (0312) 287 61 80

Web: www.millisuur.com.tr

e-posta: bilgi@millisuur.com.tr

içindekiler

Başkandan	4
Peygamberimiz, İnsan ve Eğitim	6
Eğitim ve Dünyalar Kazanmak	10
İslami Bakış Açısından Karma Eğitim.....	12
Ortadoğu'daki Şiddet Sarmalı Kur'an ve Hadis	
Işığında Cihad Kavramı	16
Ahlaksız Bilginin Toplum İnşası.....	20
Nurettin Topçu'nun Maarif Dâvası	24
Entelektüel Din Adamlarının Yetiştirilmesi	28
Nizamiyede Eğitim Anlayışı ve Alimler	32
Eğitimde Unutulan Unsur 2 "Öğrenciler"	37
Muallim ve Mürşid Ahmet Yaşar Hocamız	
Göçtü Dünyadan	40
Başını İki Elinin Arasına Al!.....	42
Çağdaş Islahçılar ve İfsadçılar.....	44
Ümmet Bilinci	46
Ortak Kaygımız Gençlerimizin Geleceği.....	50
Hüzünlü Demli Saatler.....	52
İslamsız Müslümanlar	54
Unutulan Zafer Kut'ül Amare	58
Erbakan Hoca İle Sözün Gücü	60
Âdâb-I Muâşeret.....	62

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Milli Şuur Dergisi'ne aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Milli Şuur Dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar. Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

Peygamberimiz,
İnsan Ve Eğitim

06

İsmail Hakkı
AKKİRAZ

Eğitim Ve Dünyalar
Kazanmak

10

Mustafa
AYDIN

İslami Bakış Açısından
Karma Eğitim

12

MUHAMMAD
WAHAJ KHAN

Ortadoğu'daki Şiddet Sarmalı
Kur'an Ve Hadis Işığında
Cihad Kavramı

16

Barika
SAĞLAM

Ahlaksız Bilginin
Toplum İnşası

20

Ali CEYLAN

Nurettin Topçu'nun
Maarif Dâvası

24

Ömer
KANTARCI

Entelektüel Din
Adamlarının Yetiştirilmesi

28

Ekrem
TOKLUCU

Eğitimde Unutulan Unsur
2 "Öğrenciler"

37

İbrahim Halil
ER

Muallim Ve Mürşid Ahmet
Yaşar Hocamız Göçtü Dünyadan

40

Ebu Taha
KİRAZHOCAOĞLU

Ortak Kaygımız
Gençlerimizin Geleceği

50

Hatice KANAL
KİRAZHOCAOĞLU

İslamsız
Müslümanlar

54

Muhammed
Halid K.

Unutulan Zafer
Kut'ül Amare

58

Ahmed
KARAMETE

İSLAM BİRLİĞİNİN ŞEREFLİ ÜYESİ OLMAK

Hamdi SÜRÜCÜ - ÖĞ-DER Genel Başkanı

Günümüz dünyasına eğitim teknolojisinde hızla ilerleme kaydedilirken, kalite artarken yetiştirilen insanda aynı kalite olmamaktadır. İnsan insanın hamisi, dostu, yardımcısı olması gerekirken; sömürgeciler, zalimler, hainler, kumarbazlar, hırsızlar hızla artmakta, menfaatçiler dünyayı kan gölüne çevirmektedirler. İnsan, insanın kurdu haline getirilmektedir. Tüm bu insanlar günümüz eğitim sistemlerinin yetiştirdiği kişilerdir. Yeryüzünde Allah'ın halifesi olarak adaletin ve iyiliğin temsilcisi olması gerekirken canileşen insanın yaratılış gayesine uygun yetiştirilmesi için çaba sarf edilmesi gerekir.

Eğitimde hem amacın hem de yöntemin iyi insanı yetiştirmek olması gerekir. Tüm ahlakî güzellikleri ile insanı kâmilî yetiştirmek hedef olmalıdır. Bunun için de eğitim müfredatlarının ve müfredatların doğrultusunda hazırlanan kitapların insanı kâmilî yetiştirmek üzere hazırlanmış olması gerekir. Aynı zamanda eğitimin uygulayıcısı olan öğretmenlerinde aynı amaç ve niyetle çalışan öğretmenler olması gerekir.

ÖĞ-DER olarak on yıldır eğitim alanında yapılan iyileştirmelerin yerinde iyileştirmeler olduğunu fakat yeterli olmadığını söyledik. Yapılan maddi yatırımlar eskilere bakarak ileri yatırımlardır. Okul ve derslik sayılarındaki artışlar, kitapların dağıtılması vb. yatırımları yapılan doğru yatırımlar olarak gördük ve destekledik. Tüm bu ve benzeri maddi yatırımlara rağmen eğitimin istenen sonucu vermediğini, bir şeylerin eksik kaldığını seslendirdik. Eğitimin kalitesi için asıl önemli olan ise eksik kalan kısımdı. Bu eksik kalan ve en önemli olan, acil ele alınıp düzeltilmesi gereken ise müfredatlar ve bu müfredatlar doğrultusunda hazırlanacak kitaplar idi. Cumhurbaşkanı Sn. Erdoğan'ın "Eğitimde ve kültürde arzu ettiğimiz, hayal ettiğimiz ilerlemeyi kaydedemediğimizi üzüntü ile ifade etmek istiyorum. Eğitimin öğretimin içeriği konusunda, müfredat konusunda, çocuklarımızı medeniyet tasavvurumuza uygun yetiştirme konusunda aynı

başarıyı gösterdiğimizi maalesef söyleyemiyor-um." Açıklaması ÖĞ-DER olarak hatırlattığımız ve eksik kalan yeri ifade etmektedir.

MEB'in müfredatlar ve kitaplar konusunda çalışmaya başladığını umuyoruz. Fakat burada dikkat edilmesi gereken önemli bir mesele önümüze çıkıyor. Bu meselede değişikliklerin neye göre yapılacağıdır. Değişiklikler inanç ve kültür değerlerimizi temel alan bir usullerle mi yapılacak? Yoksa AB uyum yasalarını temel alan usullerle mi yapılacak? Bu konu bizim için müfredatların değiştirilmesi kadar önemlidir, hatta daha da önemlidir. Çünkü AB Bakanlığı eliyle yapılan uyum çalışmaları ve açılan fasıllar bizi her şeyimizle tamamen AB vatandaşlığına hazırlamaktadır. Dinler arası diyalogla, dinler bahçesiyle, İbrahimî dinler gibi çalışmalarla inancımızı adeta Protestan İslam haline dönüştürme çalışmaları bilerek veya bilmeyerek devam etmektedir. Aile hayatı çökmüş, ahlaki kalmamış, İslam topraklarını tarumar etmiş, haclı seferlerinden beri düşmanlığını gizlememiş batıdan bize fayda gelemeyeceği kesindir. Müfredat çalışmaları AB uyum yasaları temel alınarak yapılacak ise eğer, değişiklikler bizi ahlaken ve manen bu günden daha ileriye götürecek değişiklikler olmayacaktır. Bizim beklentimiz müfredat çalışmalarında temel hareket noktası ve ölçü milletimizin inanç ve kültür değerlerinin olmasıdır.

Gençlerimize vereceğimiz hedef ırkçı emperyalizmin sömürge güçlerinin peşinde olmak olmamalıdır. Eğitim sistemimizin gençlerimize vereceği hedef; İslam birliğinin şerefli üyesi ve lideri olma amacı olmalıdır. Bizi tarihteki adalet, ilim, kültür ve medeniyet zirvesine taşıyacak olan; inanç ve kültür değerlerimizi temel alan adil ilmi düzeni kurmak olacaktır. Bunun için dünyevileşmiş menfaatçi eğitim sisteminin değiştirilmesi, ahlak ve maneviyatı önceleyen adil eğitim düzenin kurulması ve yüksek ahlaklı inanmış insanı yetiştirmekten başka yol yoktur.

GENÇLİK EĞİTİM KURUMLARI

Özel Gençlik
Anaokulu

0 332
323 59 59

Özel Gençlik
İlkokulu

0 332
325 25 59

Özel Gençlik
Ortaokulu

0 332
325 15 06

Özel Gençlik
Temel Lisesi

0 332
350 79 13

Özel Enderun
Liseleri

0 332
237 81 08

Eğitime Işık, Eğitime Âşık

Peygamberimiz, İnsan ve Eğitim

İsmail Hakkı AKKİRAZ • Eğitimci - Yazar

Bismillahirrahmanirrahim

Âlemlerin Rabbi, Rahman ve Rahim olan Allah (c.c)'a hamd ederim. Salât ve selâm, peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v)'ya, âline ve sahabelerine olsun. İnsan; akıl, şuur, idrak, seçme imkânı gibi yetenekler ile çevresi ve diğer varlıklar hakkında elde edebileceği bilgiler, görülenlerle sınırlıdır. Gücünü aşan ve yeterli olmadığı konularda, gücü yettiği halde dış çevrenin olumsuz etkisiyle gerçeğe ulaşamadığı hususlarda insanın mutlaka aydınlatılması ve uyarılması gerekir. Yarattığı insanı bütün yönleriyle iyi bilen Allah, şefkatinin gereği olarak ona kitaplar ve peygamberler göndermiştir. Bunun sebebi sudur;

İnsan, aklıyla yaratılış gayesini idrak edemez ve doğru yolu bulamaz

1. İnsan, aklıyla yaratılış gayesini idrak edemez ve doğru yolu bulamaz. Kulluğu ile sorumlu oldukları Allah'ın sıfatlarını, fiillerini, isimlerini ve O'na nasıl ibadet edeceklerini, ahiretle ilgili durumları bilemezler. Bunların normal ilim yolları

ile de bilinmesine imkân yoktur. Dünya ve ahiret saadetine kavuşmak, fikir ve ahlak yönüyle yükselmek, ancak peygamberlerin tebliğ ettiği ve öğrettiği ilim ve terbiye ile mümkün olabilir. Allah, insanların bu ihtiyacını gidermek için kitaplar ve peygamberler göndermiştir.

2. Kitaplar ve peygamber gönderilmeseydi insanlar, iyiyi ve kötüyü, güzeli ve çirkini, doğruyu ve yanlış, faydalıyı ve zararlıyı, adaleti ve zulmü ayırt edemezdi. Allah'ın lüzumsuz işi olmaz. İnsan, kitap ve peygamber gönderilmeden bunları kavrayacak durumda olsaydı, Allah ona bunları göndermezdi. Kitap ve peygamber olmaksızın insan, rezalet, ahlaksızlık, zulüm gibi batıl ve şerlerin peşinde koşar, adeta ormanlarda yaşayan vahşi varlıklar gibi olurdu. Gerçek doğru ile pratik yararı birbirine karıştırırlar, isabetli karar veremezlerdi. Kitap ve peygamberlerin gönderilmesi insanlar için bir rahmettir. **Enbiya 107:** "Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik."

3. Allah, insanları bu dünyada imtihan etmektedir. Allah, insanlara tekliflerini tebliğ edecek, iyilik yapanları müjdeleyecek, kötülük yapanları azabından korkutacak resul ve nebiler

göndermemiş olsaydı, onların Allah'a karşı ileri sürecekleri bahaneleri olurdu. Allah, işledikleri türlü türlü günahattan dolayı insanların kendisine karşı ileri sürecekleri bahaneleri olmasın diye peygamberler göndermiştir. **Nisa 165:** "Biz müjdeleyici ve sakındırıcı olarak peygamberler gönderdik ki artık peygamberlerden sonra insanların, Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın..."

İnsanlar, fert ve toplumları ıslah edip ahlak ve fazilette yükseltmede örnek olacak ve alınacak, her bakımdan doğru dürüst bir eğitici ve terbiyeciye muhtaçtırlar.

4. İnsanlar, fert ve toplumları ıslah edip ahlak ve fazilette yükseltmede örnek olacak ve alınacak, her bakımdan doğru dürüst bir eğitici ve terbiyeciye muhtaçtırlar. Islahatçı bilgin ve filozoflar günahlardan masum olmadıkları için bu ihtiyacı karşılamaktan uzaktırlar. Ancak gönderilmiş peygamberler masumdurlar. Tebliğ ettikleri bilgileri kendi nefislerinde yaşayarak güzel örnek olurlar. Onlar her türlü günahı işlemekten Allah'ın yardımıyla emin olmuşlardır.

Peygamberimiz ve İnsan

Peygamberimiz (s.a.v)'in sünnetine göre şuurlu Müslüman bir kişilik, kaba kuvveti değil; hakkı üstün tutan, nefse esareti değil; nefis terbiyesini esas alan, cehalete değil; Kur'an ve sünnete teslim olan olur. Aynı zamanda hayati; köle düzeni değil, adil düzen için iman ve cihad olur. **Enam 165:** "Verdiği nimetler hususunda sizi denemek için kiminizi kiminizden derecelerle üstün kılan Allah'tır." ayeti, insanın dünya hayatının kendisine verilen nimetler sebebiyle imtihan olduğunu öğretir. İmtihanın muhatabı olan insan, İslam fitratı üzere doğar. Ancak onun mümin bir kimse olarak yaşaması ve Müslüman olarak ölmesi o kadar kolay değildir. Zira insan; çok zalim, çok cahil ve

nankör, zayıf ve tahammülsüz bir tabiata sahiptir: **Mearic 19-21:** "Gerçekten insan pek tahammülsüz bir tabiatla yaratılmıştır. Başına bir fenalık geldi mi sızlanır durur. Ama ona bir nimet nasip olursa kendisinden başkasını yararlandırmaz." Kur'an'da imtihan olmak fiilinin bireysel ve toplumsal hayattaki görünür yanının; kulluk, adil düzen, adil yönetim ve siyaset tarzı, yeryüzünün imar ve ıslahı olduğu görülür. Çok zalim ve çok bilgisiz insanın emanet olarak üstlendiği görev ve sorumluluk da budur.

Peygamberimiz saadet asrında, çok zalim ve çok bilgisiz insanın, emanet olarak üstlendiği görevleri yapmaya hazır hale getirmek için yoğun bir eğitim yapmıştır. Onun "**Ben bir muallim olarak gönderildim.**" sözü bunu teyit eder. Peygamberimizin bu eğitimi, bir eğitim geleneği, bize bir model olarak intikal etmiştir. Bu eğitim geleneğini ve modelini reddeden ve benimsemeyen kimseler, Peygamberimizin lisaniyla kınanmıştır. "**Kim benim sünnetimden, yani hayat tarzımdan, izlediğim yol ve yöntemden yüz çevirirse benden değildir.**" Bu ciddi bir uyarıdır. **Maide 48:** "Her birinize bir şariat ve bir yol yöntem verdik." ayetinde, insanın gençlik, olgunluk, yaşlılık ve düşkünlük dönemlerindeki görevlerini yerine getirebilmesi için, Muhammedî bir eğitim zorunlu sayılmıştır. İnsanın kendisinden eğitim aldığı kimseleri sevmesi, onlara hürmet etmesi önemli bir ahlaktır. Bu açıdan Peygamberimizi sevmek Allah'a iman ve itaatin gereğidir. Şüphesiz onu sevmek; onun mükemmel rehberliğinin farkına varmak ve onu örnek almak demektir. Örneklik veya rol model kişilik algısı, bir sosyal varlık olarak insanın şuurlu bir Müslüman olarak yetiştirilmesinde, hidayet, feraset ve dirayet kabiliyetlerinin geliştirilmesinde etkili bir yöntemdir.

İnsan ve Eğitimi

"Dünyaya gelen her çocuk fitrat üzere doğar. Onu ana babası Yahudi, Hristiyan veya Mecusi yapar." (Buhari ve Ebu Davud) Bu hadis, ortam ve çevre şartlarının insan eğitiminde etkili bir unsur oldu-

Peygamberimiz, İnsan ve Eğitim

ğunu, çocuğun doğuştan gelen temiz tabiatının ve berrak zihin dünyasının özellikle anne babanın dini inanç ve değerlerine göre şekillendiğini ifade etmektedir. Çocuk özellikle aile mektebine göre şekillenir, çünkü o, anne babadan iktibaslar taşımaktadır. İslam düşmanı haçlı batı, bu etkisinden dolayı bizim geniş aile düzenimizi yıkmayı, kendileri için öncelikli hedef olarak seçmişlerdir.

Yavrucuğum (Enes), ailenin yanına girdiğinde selam ver ki bu, hem senin için, hem de hane halkı için bereket olsun.”
(Tirmizi)

“Yavrucuğum (Enes), ailenin yanına girdiğinde selam ver ki bu, hem senin için, hem de hane halkı için bereket olsun.” (Tirmizi) Bu hadis, öğrencilere ilk öğretilecek şeylerin pratik düşünce ve inanç esaslarının olması gerektiğine vurgu yapmaktadır. “Şunu iyi bil ki, bütün insanlar toplanıp sana bir fayda sağlamaya çalışsalar, Allah’ın sana takdir ettiği kadar fayda sağlayabilirler. Onlar sana zarar vermek üzere bir araya gelseler, Allah’ın sana takdir ettiği kadar zarar verebilirler.” (Ahmed) Bu hadiste Peygamberimiz, Abdullah b. Abbas’ı hayata hazırlamak için ona; bir ömür boyu onu dinamik tutacak ve hayatını anlamlı kılacak gerçekleri öğretiyor. Gençlerle iletişim kurmak, her yaşta insana değer vermek, eğitim işiyle uğraşan herkesin önemsemesi gereken şeylerdir. Peygamberimizin yanında özellikle gençlerin özel bir yeri vardı ve onlarla sıcak iletişim kurarak uzun sohbetler ederdi. Onun rahmet ikliminde yetişen gençler, ondan aldıkları bilgiyi ve yaşadıkları tecrübeyi bir ömür boyu tatlı birer hatıra olarak yaşarlar ve onları başkalarıyla paylaşmaktan mutluluk duyardı. Enes (r.a) anlatıyor: Yahudi bir genç Peygamber’e hizmet ederdi. Bir gün hastalandı. Peygamber ziyaretine gitti, başucuna oturdu ve “Müslüman ol!” diyerek onu İslam’a davet etti. Çocuk heyecanla yanındaki babasına baktı. Babası, “Ebu Kasım’a itaat et.” dedi. O da hemen Müslüman oldu. (Bundan kısa bir müddet

sonra genç öldü.) Peygamberimiz “Onu ateşten kurtaran Allah’a hamdolsun.” diyerek oradan ayrıldı. (Buhari) Peygamberimizin ahlaki Kur’an, sünneti ise onun insan eğitiminde uyguladığı yöntem ve örnek hayat tarzıdır.

Alternatif Göstermek

Alternatif çözüm yolunu göstermek ve dua edip manevi destek vermek, insan eğitiminde önemli bir yöntemdir. Rafi El Gıfari (r.a) anlatıyor: “Ben henüz bir çocuk iken hurma ağacı taşlamıştım. Suçüstü yakalandım ve beni Resulullah’a (s.a.v) götürdüler. Bana ‘Yavrucuğum, hurmayı niçin taşladın?’ diye sordu. Ben, ‘Karnım açtı, yemek için.’ diye cevap verince Resulullah (sav), ‘Yavrum, hurmayı taşlama, altına düşenlerden ye.’ dedi. Sonra başımı okşadı ve ‘Allah’ım, bu çocuğun karnını doyur.’ diye dua etti.” (İbni Mace ve Ebu Davud)

Eğitimde dua ve iltica çok önemlidir. İçinde
dua ve iltica olmayan bir eğitim süreci hep
zararlı olmuştur.

Eğitimde dua ve iltica çok önemlidir. İçinde dua ve iltica olmayan bir eğitim süreci hep zararlı olmuştur. Peygamberimiz buyuruyor: “Allah’ım, doymayan nefisten, korkmayan kalpten, faydasız ilimden ve kabul olunmayan duadan sana sığınırım.” (Nesai) Eğitimde olumlu davranışı göstererek olumsuz davranıştan menetmek önemli bir terbiye uygulamasıdır.

Kolaylık İlkesi ve İtidal Çizgisi

İtidal çizgisi, her türlü aşırılıktan kaçınıp duygu, düşünce, hareket ve davranışlardaki denge ve orta yol demektir. Şayet bu denge süreklilik gös-

terip karaktere dönüşürse fazilet adını alır.

“Din kolaylıktır. Dinde kim kendini (amellerim eksiksiz olsun diye) zora sokar ise (onun) altında kalır. O halde orta yolu izleyin ve ümitli olun. Günün sabahı, akşamı ve gecenin bir kısmında (ibadet edin ve Allah’tan) yardım isteyin.” (Buhari)

Bir nehir kenarında da olsan abdestte

(fazla su kullanmak) yine de israftır.

(İbn Mace)

“Bir nehir kenarında da olsan abdestte (fazla su kullanmak) yine de israftır.” (İbn Mace) Bu iki hadiste pedagojik bir dil kullanılmış ve itidal ve disiplin sahibi nesillerin yetiştirilmesi hedeflenmiştir.

Ailenin Huzur ve Mutluluğu

Nisa 19: “Onlarla (hanımlarınızla) iyi geçinin. Şayet onlardan hoşlanmazsanız, biliniz ki, Allah’ın hakkınızda çok hayırlı kılacağı bir şeyden de hoşlanmamış olabilirsiniz.” Bu ayetin bir açıklaması olarak Peygamberimiz şu mesajı veriyor: “Mümin erkek, mümin kadına (eşine) kızıp durmasın. Şayet onun bir ahlakını sevmezse başka bir ahlakından hoşlanır.” (Müslim) Eğitimin temel gayelerinden birisi de kadını ve erkeği birlikte kuracakları aile hayatına hazırlamaktır. Aileyi kuranlar mutlu bir hayat sürerlerse, böyle mutlu ailelerden oluşan bir toplum saadetli bir toplum olur. Peygamberimiz buyuruyor: “Sizin en hayırlınız, ailesine karşı en iyi olanınızdır. Ailesine karşı en iyi olanınız da benim.” (İbn Mace)

Toplumsal Barış, Adil Yargı ve Yönetim

Eğitimin öncelikli hedeflerinden birisi de adil

devlet yöneticileri ve hâkimler yetiştirmektir. Bu eğitimin özünü ise, Allah korkusu ve hesap günü kaygısı oluşturmalıdır. Peygamberimiz buyuruyor: “Ancak ben bir beşerim. Siz bana davanızı getiriyorsunuz. Olur ki biriniz, diğerine nispetle delilini gereğince bilir, davasını ortaya koyar ve (hitabet sanatını ve ikna kabiliyetini iyi kullanarak) kendini iyi savunur. Böyle bir durumda, onun sözüyle kardeşinin hakkından bir şey alır ve lehine hüküm verirsem, ancak ben ona bir ateş parçası vermiş olurum. O, bu halde onu almasın.” (Buhari ve Müslim) Peygamberimizin hedeflediği talim ve terbiye sistemi ve eğitim yönteminde, insanın insan üzerine hâkimiyeti değil, insanı şuurlu Müslüman yapmak vardır ve tabiatında zıtları toplayan bir varlık olarak insan-ı kâmil bir kimse olarak yetiştirmeyi hedefler.

Sonuç

İnsan eğitiminde Peygamberimiz, bizim baş örneğimizdir. Çünkü Peygamberimizin verdiği eğitim, yaşanan hayatta, insanın maddi ve manevi ihtiyaçları karşılayacak faydalı bilgilerden oluşur. Bu bilgiler esas itibarıyla İslamca bilgilerdir. Bu eğitimde insana batıl ve anlamsız bilgiler verilmez. Peygamberimizin verdiği eğitimin muhtevasında; hakkı batıla karıştırmak, vefasızlık, ümitsizlik, kin ve düşmanlık, bencillik, kıskançlık, aldatma, korkaklık, inanç eksikliği, yılgınlık, heva-yı ilah edinmek, boş ümit ve kuruntulara kapılmak yoktur. Nesillerin kalbine Allah korkusunu koymayı hedeflemeyen bir eğitimden hayır gelmez. Bu ülkede eğitimin manevi temeller üzerinde yeniden inşa edilmesi bir mecburiyettir. Bu mecburiyeti gören Milli Görüş hareketinin önderleri başta merhum Erbakan Hocamız olmak üzere yıllarca bu meselenin üzerinde durmuştur. Materyalist eğitimin ülkeyi içini soktuğu bunalımdan ancak Milli Görüş’ün benimsediği maneviyatçı eğitim anlayışı ile kurtulmak mümkündür. İlahtan kaçarak hastalıklar tedavi edilemez. **“Yaratan Rabb’inin Adıyla Oku!”** tek çaredir vesselam.

KURGULANMIŞ GERÇEKLİK

Mustafa AYDIN • Eğitimi

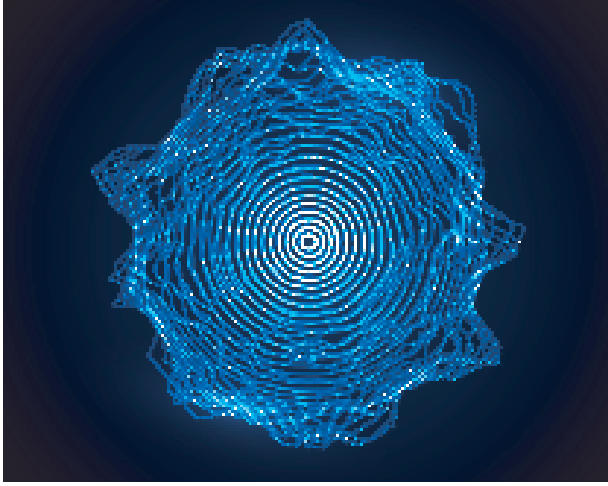
Uçmak kavramı neler çağırır? Bir soruyla başladım, belki basit ve anlamsız gibi. Uçmak dediğimizde sizin de aklınıza kanatlılar ve kanatlılarıyla uçan varlıklar gelmiştir büyük bir ihtimalle. Peki, neden olduğunu hiç düşündük mü? “Kuş, kanatlı böcek vb. hareketli kanatları yardımıyla havada düşmeden durmak, havada yol almak. Uçak vb. araçlar özel mekanizma ile yerden yükselmek, havada yol almak.”⁽¹⁾ TDK böyle tanımlıyor uçmak kelimesini. Başka birçok anlamları var elbette; ama bizim ilgilendiğimizi bu iki anlamı karşılıyor. Şöyle devam etmeliydik aslında. Böyle bir soru ile karşılaştığımızda verdiğimiz cevaplar **KURGULANMIŞ GERÇEKLİK** ile izah edilebilir. Yani öğretilmiş çaresizlik gibi kurgulanmış gerçekliklerle kuşatılmışız çepeçevre.

Soruyu tekrar ele alarak devam edelim öyleyse. Uçmak kavramı neler çağırır? Kanatlı varlıklar veya kanat vazifesi gören araçlar cevabı kaçınılmazdır. Öğrendiklerimiz ve öğretildiklerimize bağlı düşündüklerimiz bize böyle bir cevap vermeyi gerekli kılar. Zira kurgulanmış gerçeklikler bize bu cevabı verir. Margarinin çok sağlıklı olduğu, tereyağının damar sertliği yaptığı vs. üzerinde pek fazla düşünmeden hemen bir yargıya varır ve cevabı veririz kendimize. Oysa gerçek nedir? Gerçekte uçan varlıkların çoğu kanatsız olarak uçuyorlar. Gerek makro gerek mikro uçan varlıkların çoğu kanatsızdır. Ya da başka bir ifade ile kanatsız uçan varlıklar, kanatlı uçan varlıklardan çok fazladır.

Şaşırdınız değil mi? Hiç böyle düşünmemiştik, der gibisiniz. Peki neden? Cevap basittir. KURGULANMIŞ GERÇEKLİK. Dünyayı fesada veren şeytan şebekesinin insan unsurları Siyonizm’in ileri karakolu materyalistler bizleri kurgulanmış gerçekliklerle kuşatmıştır. Böylece dünyacı ve zalimlere boyun eğerek hale getiriliyoruz. Oysa onların hileleri pek zayıftır. Bu tehlikeden kurtulmanın yolu labirentin dışına hakikatin içine ulaşmakla mümkün olur. Bunun için bütün şeytani düzen-

lere ve düşüncelere “La” deyip hakikatin yolunu tutmak ve yaratan Allah’ın emrine uymak bizi gerçekte özgür kılar. Kula köle değil, Allaha kul eder de kurgulanmış gerçekliklerin prangasından kurtuluruz. “...şeytan da bütün yaptıklarını kendilerine güzel göstermişti.”⁽²⁾

Tıpkı labirentin içindeki varlık gibiyiz. Önümüze çizilen yollarda bir sağa bir sola koşuştururken harcadığımız enerji, onca çaba ve zaman ile emekten dolayı elde ettiğimiz elma ya da peynir bizi mutlu etmeye yetiyor. Çünkü çok emek verdiğiniz, bulduğunuz ve başardığınızdan, şakşakları kabulleniveriyorsunuz. İşte bu sizin için gerçeğin ta kendisi oluveriyor. Onca araştırma ve incelemeden sonra bulunan elmaya da peynir az mı başarı sayılır? Peki gerçek ne? Gerçek sadece labirent ve peynir, hepsi o kadar.

Ne yapmalı? Labirentin dışına yönelmeli. Labirent nedir öyleyse? Sıkı durun ve gevşemeyin.

Sadece akılla düşünmek. Akıllı mutlak bilgi kaynağı kabul edip akıllı yaratana yok sayma cehaleti. Vahye kulak tıkama yanlışlığı. Akıllı vahiy ile tartamama, doğrulatamama hastalığı. “Ad ve Semud milletlerini de yok ettik. Bunu, oturdukları yerler göstermektedir. Şeytan kendilerine, işlediklerini güzel gösterdi; onları doğru yoldan alıyordu. Oysa kendileri bunu anlayacak durumda idiler.”⁽³⁾

Algılarımız, beş duyumuz yani fizik tabanlı düşünme. Gerçeği sadece beş duyu seviyesinde algılama ve anlama yanlışlığı. Fizik tabanlı düşünme ile metafizik bir alemin nasıl anlayacağız, sorusunu soramamaktır labirent. Fizik tabanlı düşünme nereden geliyor, sorusunu duyar gibi-

yim. Tabi ki materyalist eğitimden geliyor bütün ifsat düşünceleri ve davranışları. Bu maddeci materyalist eğitimden kurtuluşumuz var mı? Elbette. Nasıl? Maneviyatçı eğitime geçerek, level atlayarak, terfi ederek. Emeklemekten (Somut düşünme çağı) kurtulup, temiz akıl sahibi kâmil insana terfi ederek.

Son söz: Kurgudan kurtul Allah’a kul ol. “Allah’a and olsun ki, senden önceki ümmetlere peygamberler gönderdik. Şeytan yaptıklarını onlara hep güzel gösterdi. Bugün de dostları odur. Onlara can yakıcı azap vardır.”⁽⁴⁾

1. TDK Güncel Türkçe Sözlük
2. Enam Suresi 43. Ayet
3. Ankebut Suresi 38. Ayet
4. Nahl Suresi 63. Ayet

İslami Bakış Açısından KARMA EĞİTİM

MUHAMMAD WAHAJ KHAN

FAST – Milli Bilgisayar ve Gelecek Bilimleri Üniversitesi Beşeri Bilimler Bölümü Öğretim Üyesi - Karaçi / PAKİSTAN
Tercüme: İbrahim PÜR - Akademisyen

Batı gözüyle karma eğitim renklidir ve birçok avantajları vardır. Ancak Müslümanlar olarak bu eğitim sistemini kendi nesillerimize uygulamadan önce İslam öğretileri temelinde bu sistemi incelemeye çalışacağım. İslam öğretileri bu sistem konusunda ne diyor? Yine bu konuda Kur'an ve Hadis ne diyor? İslam âlimlerinin bu konudaki düşünceleri nelerdir? İşte bütün bunları önemli ayetler ve hadisler ışığında karma eğitimi esas alarak tartışacağım.

Ayette buyuruluyor ki: “İnanan kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar ve açığa çıkanlardan, görünenlerden başka ziynetlerini göstermesinler ve örtülerini, göğüslerini örtecek bir tarzda omuzlarından aşağıya doğru salsınlar; kocalarından, yahut babalarından, yahut kocalarının babasından, yahut oğullarından, yahut üvey oğullarından, yahut erkek kardeşlerinden, yahut erkek kardeşlerinin oğullarından, yahut kız kardeşlerinin oğullarından, yahut Müslüman kadınlardan, yahut kendi malları olan kölelerden, yahut erkeklikten kesilmiş veya kudreti olmayan erkek hizmetçilerden, yahut da henüz kadınların gizli hallerine vakıf

olmayan erkek çocuklardan başka erkeklere ziynetlerini göstermesinler; gizledikleri ziynetler, bilinsin diye ayaklarını da vurmasınlar ve tövbe edin hepiniz Allah'a ey inananlar da kurtulun, erin muradınıza **(Nur Suresi, 31)**.

Bu ayet kadın ve erkeğin doğasındaki farklılığı doğru bir şekilde ortaya koymuştur. Bu Kur'an ayeti aynı zamanda erkek ve kadınların özel yerlerini ve kendilerini birbirlerinden ne şekilde gizlemesi gerektiğini de belirtmiştir.

Yine benzer bir şekilde, Peygamber Efendimizin (SAV) huzurunda bir kadın bir soru sormak istediğinde, ona soru sorabiliyordu. Bu hadisten de anlaşılacağı gibi bir kadın ya da bir kız bir erkeğin bulunduğu ortamda soru sorabilmektedir. Ancak bu günümüzde olduğu gibi kızlarla erkeklerin birbirleriyle karışık olarak bir arada bulunacağı anlamına gelmemektedir.

Örneğin Hazreti Ali (RA) buyurmuştur ki “Kardeşlerimiz Hazreti Ayşe (RA) annemize soru sormada hiçbir sıkıntı yaşamazdık.” Ancak karma eğitimde bilgi edinmek ile karma eğitimde iki

cinsin karışık olarak yaşaması aynı şey değildir. İslam böyle bir eğitimi desteklememekte, yine de hem kadın hem de erkek için herhangi bir kaynaktan bilgi edinmeye müsaade etmektedir. Her şeye rağmen bilgi edinmek birtakım kurallara ve düzenlemelere göre yapılmalıdır. Örneğin bir hadiste şöyle buyurulmuştur: İmrân İbni Husayn (RA)'dan rivayet edildiğine göre Resûlullah (SAV) şöyle buyurdu: 'Haya ancak hayır getirir.'

Yine erkeklerin, kızlarla karma eğitimde aynı ortamda bulunduklarında bakışlarının durumuyla ilgili ayet-i kerimede şöyle buyurulmuştur: "İnanan erkeklere söyle, gözlerini bakılması yasak olandan çevirsinler ve iffetlerini korusunlar; temiz ve erdemli kalmaları bakımından en uygun davranış tarzı budur. [Ve] Şüphesiz Allah onların (iyi ya da kötü) işledikleri her şeyden haberdardır." **(Nur Suresi / 30. Ayet)** Bir kadının yanında mahremi olmadan bir yerde bir başka erkekle birlikte olması yasaklanmıştır. Örneğin bir hadiste "Bir erkekle (yabancı) bir kadın baş başa kalmasın ki onların üçüncüsü şeytan olmasın." buyurulmuştur (Tirmizî).

Konuyu bir de bilim adamları ile ele aldım. Amerika, Avrupa ve Hindistan'da kız ve erkeklerin birlikte eğitim gördükleri ortamlarda yapılan araştırmalarda başarı yalnızca kız ya da yalnızca erkeklerin eğitim gördükleri ortamlara göre daha düşük olduğu görüldü. Bunun nedeninin karşı cinse gösterilen ilgiden dolayı konsantrasyon eksikliği olduğu belirtilmiştir. Birçok üniversitede üniversite hocalarının not karşılığında kız öğrencileri taciz ettiği durumu ile ilgili sayısız örnek bulunmaktadır. 26 Ağustos tarihinde Times of India'da yayınlanan bir rapora göre Hindistan'da üniversitelerde karma eğitimi gören kızların yaklaşık %25'in cinsel tacize ve hatta tecavüzlere maruz kaldığı bildirilmektedir. Amerika Birleşik Devletleri'nde de benzer istatistikler bulunmaktadır. Aslında bu durum küresel bir sorundur.

İslami eğitim gören Tunuslu bir bayan öğrenci, kendi ülkesinde sadece kızlar için ya da erkekler için bir okul olmadığı için ortak eğitim veren bir eğitimi alması uygun mudur? diye bir soru sordu. Avrupa Fetva ve Araştırma Merke-

zi Başkan Yardımcısı Şeyh Faysal Mevlevi bunu şöyle cevapladı:

Bir Müslüman Yüce Allah'ın rızası için çalışmayan bir toplumda yaşayabilir. Eğer böyle bir toplumda yaşamak zorunda ise, hayatındaki İslami öğretilere dikkat ederek ahlaken yükselebilir. Hadiste de belirttiği gibi "Sizden biri bir kötülük gördüğünde gücü yetiyorsa eliyle düzeltsin, yetmezse diliyle düzeltsin, onu da yapamazsa, hiç olmazsa kalbiyle buğz etsin. Fakat bu, imanın en zayıf mertebesidir." (Müslim, Tirmizî, Ebû Dâvûd). Bilgiyi aramak hem Müslüman erkek hem de Müslüman kadın için farzdır. Karma eğitim okullarının olması Müslümanların eğitimi bırakmasını gerektirmez. Eğer mümkünse karma olmayan bir okula gitmek gerekir. Mümkün değilse karma bir okulda da elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalışmalıyız. Ancak siz diyorsunuz ki, ülkenizde sadece karma okullar var. Başörtüsü örttüğünüz sürece (İslami öğretilere bağlı kaldığınızı sürece) karma bir okulda devam ettiğinizde bir mesuliyetiniz olmaz.

Kim bilir, belki de senin başörtün kız arkadaşlarını etkiler ve onlarda senin yolunu takip ederler. Özellikle ebeveynin senin burada okumanı istiyorsa, burada eğitime devam edebilirsin. Bana göre, anne ve babana bu konuda itaat etmezsen, tamamen masum olamazsın. Anne ve babaya itaat edilmeyecek durum ise, ancak seni İslam dışı bir şeye ya da bir günaha davet etmelerinde olur. Bu yüzden İslami öğretilere uyman kaydıyla bu karma okula devam edebilirsin. Bu da senin ebeveyninin güvenini kazanacaktır.

Buradan anlayacağımız şudur: Bir kişi eğitime karma eğitimle devam edebilir; ancak İslami kurallara uyması ve başörtü takması şarttır. Yine erkek çocuklar içinde gerekli olan şey İslam'a karşı olan hiçbir şeye tevessül etmemeleri gerekir.

Günümüzde Müslümanlar maalesef batının modernizasyonunun kölesi haline gelmişlerdir.

Günümüzde Müslümanlar maalesef batının modernizasyonunun kölesi haline gelmişlerdir. Biz şu anda batı geleneklerinin kolay bir hedefi haline geliyoruz ve bunlardan çok kolay etkileniyoruz. Zaten onlar da bu geleneklerini bizim sosyal hayatımıza yaymak ve dinimizi değiştirmek için gayret sarf etmektedirler. Birçok araştırma göstermektedir ki, batılılar karma eğitimi tamamen tek yönlü olarak görmektedirler. Bu eğitimi zorunlu eğitim olarak dikte etmektedirler. Bu konunun diğer yönünün ne olduğunu asla akla getirmemektedirler. Bu da karma eğitimin sıkıntılarıdır.

Bu durumda, olaya İslami perspektiften bakıldığında şu hususlara dikkat etmek elzemdir:

Mümkünse karma eğitim yerine tek cinsiyete eğitim verilen okullar tercih edilmelidir. Eğer bu yoksa ve karma eğitim zorunluysa:

1. Kız ve erkekler her ortamda birlikte olmalıdır,
2. Kızlar erkeklerin cezbedecek durumlardan uzak durmalıdır,
3. Erkekler gözlerini kızlardan kaçırmalıdır,
4. Erkekler her zaman kızlara karşı saygılı olmalıdır.

Kur'an'dan

ALLAH VE RESULÜNE KARŞI GELENLER

İnsan için asıl olan istikamet İSLAM'DIR. İslam, Allah ve Resulünün emirlerine teslim olmaktır. Bu teslimiyet gelecek zamanla ilgili değil, şimdiki hal ile ilgilidir. İnanan insan, ileride değil şimdi ve hemen teslim olan kimsedir. Bu teslimiyet olmadan Müslümanlık olmaz. Allah ve Resulünün emirlerine teslim olmayıp karşı gelenler, Allah'ın gazabına ve azabına uğrayan inkârcılar ile işbirlikçi münafıklardır. İnkârcıların hallerini ve dikkat etmemiz gereken esasları Kur'an'dan okuyalım. Rabbimiz buyuruyor:

MÜCADELE 5: "Allah'a ve Resulüne karşı gelenler, kendilerinden öncekilerin alçaltıldığı gibi alçaltılacaklardır. Biz apaçık ayetler indirmişizdir. Kâfirler için küçük düşürücü bir azap vardır."

FUSSİLET 29: "Kâfirler cehennemde: 'Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan bizi saptıranları bize göster de aşağılanmışlardan olsunlar diye onları ayaklarımızın altına alalım' diyecekler."

MÜ'MİN 47: "(Kâfirler) ateşin içinde birbirleriyle çekişirlerken zayıf olanlar, o büyüklük taslayanlara: 'Biz size uyuştuk. Şimdi ateşin birazını bizden savabilir misiniz?' derler."

ZÜMER 32: "Allah'a karşı yalan uyduran, kendisine gelen gerçeği (Kur'an'ı) yalan sayandan daha zalim kimdir? Kâfirlerin yeri cehennemde değil mi?"

FATİR 39: "Sizi yeryüzünde halifeler yapan O'dur. Onun için kim inkâr ederse, inkârı kendi zararındır. Kâfirlerin küfrü, Rableri katında kendileri için ancak gazabı arttırır. Kâfirlerin küfrü, kendilerine ziyandan başka bir şey getirmez."

AHZAB 1: "Ey Peygamber! Allah'tan kork, kâfirlere ve münafıklara boyun eğme. Elbette Allah her şeyi bilmekte ve yerli yerince yapmaktadır."

ANKEBUT 12: "Kâfirler, iman edenlere: Bizim yolumuza uyun, sizin günahlarınızı biz yüklenelim, derler. Hâlbuki onlar, hiçbir günahını yüklenecek değildirler. Gerçekte onlar, kesinlikle yalan söylemektedirler."

MAİDE 57: "Ey iman edenler! Sizden önce kendilerine Kitap verilenlerden dininizi alay ve oyun konusu edinenleri ve kâfirleri dost edinmeyin. Allah'tan korkun; eğer müminler iseniz."

ALİ İMRAN 149: "Ey iman edenler! Eğer kâfirlere uyarsanız, gerisin geriye (eski dininize) döndürürler de, hüsrana uğrayanların durumuna düşersiniz."

BAKARA 98: "Kim, Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrail'e ve Mikail'e düşman olursa bilsin ki Allah da inkarcı kâfirlerin düşmanıdır."

Ortadoğu'daki Şiddet Sarmalı Kur'an ve Hadis Işığında Cihad Kavramı

Barika SAĞLAM • Aile Danışmanı, Sosyolog

“Kim bir mü'mini kasıtlı olarak öldürürse cezası, içinde ebedi kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazaplanmış, onu lanetlemiş ve ona büyük bir azap hazırlamıştır.” (Nisa,93) “İşte bundan dolayı İsrâiloğulları'na şöyle yazmıştık: “Bir cana kıymaya veya yeryüzünde fesat çıkarmaya karşılık olmaksızın kim bir kimseyi öldürürse bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir canı kurtarırsa bütün insanların hayatını kurtarmış gibi olur.” Şüphesiz peygamberlerimiz onlara apaçık deliller getirdiler. Ama bundan sonra da onların çoğu yeryüzünde taşkınlık göstermektedirler.” (Maide, 32)

Yukarıda meallerini belirttiğim ayetler İslamiyet'te yaşam hakkına verilen önemin ve yaşama hakkının ne kadar kutsal olduğunun en büyük göstergesidir. Sadece Müslüman'ın değil haksız yere hiçbir insanın canına kıyılmaz. Bu mesajı bilen veya haberdar olan bir Müslüman'ın insan yaşamı söz konusu olduğunda ürpermesi ve titremesi gerekmez mi? Peki Müslüman'lar bu ilahi emir karşısında ne kadar hassaslar?

İslam ülkelerinin ve İslam toplumunun hali ortadadır. Bugün Müslüman'ların yaşadığı Ortadoğu coğrafyası kan, gözyaşı, vahşet ve dehşet içinde, insanlık tarihinde az görülen türden bir şiddet

sarmalı ile kuşatılmış durumdadır. Bu cinayetlerin ve vahşetin kabul edilemez bir tarafı da, Müslüman olduklarını iddia eden bir kısım grupların “cihad” adı altında işledikleri cinayetlerine meşruiyet kazandırma çabalarıdır. Müslüman'ların ülkesinde, suçsuz yere, her gün çocuk, kadın, ihtiyar demeden yüzlerce Müslüman (gerçek saiki ne olursa olsun) yine bir Müslüman tarafından öldürülmektedir. Nitekim istatistiklere göre günümüzde öldürülen her yüz Müslüman'dan doksanı yine bir Müslüman tarafından öldürülmektedir.

Peki, bu cinayetleri işleyen örgütlerin amacı nedir, kim bu insanlar gerçekten cihad mı yapıyorlar; öldüren kim, ölen kim? İsterseniz bir parantez açarak İslam'da cihad kavramını irdeleyelim. Öncelikle Kur'an'da cihad ile ilgili aynı minvalde elliden fazla ayetten yalnızca birkaç tanesini zikretmek ve bundan sonra cihadın tanımı üzerinden değerlendirmede bulunmak isterim:

Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın (ancak) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez. (Bakara, 190)

Haram ay haram aya karşılıktır. Hürmetler (dokunulmazlıklar) karşılıklıdır. Kim size saldırırsa siz de ona misilleme olacak kadar saldırın. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah müttakilerle beraberdir (Bakara, 194)

İman edenler hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerin Allah katında büyük dereceleri vardır. İşte 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır. (9/20)

Allah sizinle din konusunda savaşımayan sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah adalet yapanları sever. (60/8)

Yukarıda belirtilen ayetlerin meallerini elbetteki nüzul sebepleri ile birlikte değerlendirmek gerekmektedir. Ancak nüzul sebeplerinden ayrı ayetlerin yere, zamana bakmayan bir de evrensel mesajları vardır. Nitekim yukarıda belirttiğim ayetlerin evrensel mesajları açık ve alenidir; savaşta bile olursanız, düşman hayatınıza kastediyor olsa bile, aşırıya kaçmama, adalet ve ölçüden sapmama...

Kur'an'ın geneline hakim olan adalet ve ölçülülük prensibi Kur'an'ın cihad ile ilgili ayetlerinde de esas alınmıştır. Nitekim yukarıdaki ayetlerin içinde geçen şu pasajlar, bu hususu açıkça göz önüne sermektedir; "Size saldırmayanlara siz de saldırmayın", "Allah yolunda savaşın ama aşırıya kaçmayın!" "Karşılıklı esastır. Öyle ise kim size saldırırsa siz de ona misilleme olacak kadar saldırdın."

Peki cihad nedir? Cihad: Arapça "mücadele" kökünden gelir ve "İslam uğruna savaşma, çaba sarfetme" anlamında kullanılır. Aynı zaman cihad çalışmak çabalamak manasına gelir. Sadece savaş anlamına gelmez. Cihad'ın sadece savaşmak Allah yolunda öldürmek anlamına gelmediğinin en büyük delili "Öyleyse kâfirlere itaat etme ve onlara karşı Kur'an'la büyük bir cihad ver." mealindeki Furkan Suresi'nin 52. ayetidir.

Yukarıda meal verilen Tevbe Süresi'nin 20. ayetinde geçen "Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler" sözünden, cihadın yalnızca ölmek ve öldürmek olmadığı anlaşılmaktadır.

Yine Peygamber Efendimizin Tebuk Savaşı'ndan sonra sahabelerine "Küçük cihattan büyük cihada döndük. Büyük cihad nefisle mücadeledir." sözleri de cihadın Allah için insan öldürmekten daha öte olduğunun göstergesidir.

İnsanın öncelikle Kur'an'ın mesajı doğrultusunda ve Peygamber Efendimizin uygulamasını da esas alarak, yapısında bulunan ve yaratılıştan gelen, dengelendiğinde onu meleklerden bile üstün seviyeye çıkaran, sınırsız his ve hevesatını, heva ve heveslerini, nefsanî arzularını, hırsını, öfkesini, korkusunu, tutkularını, şehvetini, aidiyet duygusunu ve de diğer donanımlarını aşırılıklara karşı terbiye etmesi, dengelemesi onlara ölçü koyması gerekir. Nitekim yukarıda belirttiğim Hadis'te de Peygamber Efendimiz (s.a.v) bu mücadeleyi Büyük Cihad olarak tanımlanmıştır. Çünkü bu zor olanıdır, bir ömür boyu, her an sizi saptırma, yoldan çıkarma potansiyeli taşıyan donanımlarınızı aşırılıktan korumak ve dengede tutmak için teyakkuzda olmalı, mücadele halinde olmalısınız, yani nefsinizle cihad yapmalısınız. Aksi halde her an sınırı, ölçüyü kaçırmakla karşı karşıyasınız, yani anlayacağınız cihad aşırılıkları dengelemektir. Deyim yerinde ise fitraten altın madeni olarak yaratılan ancak işlenmemiş olan bu insanı, çok hassas ölçülerden geçirerek, meşakkatli bir uğraşım sonucu ondaki altın cevherini ortaya çıkar-

maktır. Bu insani/İslami dönüşümün malzemesi zikirdir, tefekkürdür, ibadettir, ilimdir, irfandır. Hayatlarında bu uğurda hiçbir çaba göstermemiş, insani/İslami dönüşümünü gerçekleştirmemiş

bu kişilerin, hırslarının ve aşırılıklarının tutkularına kapılarak insan öldürmesi cihad olamaz, olsa olsa cinayettir.

Cihad: Allah'ın Peygamberi aracılığı ile gönderdiği ve Kur'an'da açıkladığı mesajını muhatabı olan insanlara ulaştırmaktır, çağrıdır/tebliğdir. Bu yolda mesajın muhataplarına ulaşmasını engelleyen egemen güçlerle, zorbalarla; mevcut engellemeyi ortadan kaldırıncaya, insanları bu mesajla buluşturup özgür iradeleri ile baş başa bırakıncaya kadar mücadele etmek ve son noktada gerekirse savaşmaktır. Cihadın amacı, özgür irade önündeki bütün engelleri ortadan kaldırıp, muhatap (insan) ile ilahi mesajı baş başa bırakmaktır. Bundan sonra ise, kabul noktasında, kimse zorlamada bulunamaz. Zorla Müslüman olanlara ihtiyaç yoktur. Allah irade etseydi herkes Müslüman olurdu veya iradesinde hür fikirde özgür insanı yaratmazdı. Allah'ın zaten kendisine sonsuz itaat eden sayısız melekleri ve sınırsız mahlûkları vardır. Amaç özgür iradesi ile muhatap olan insanlardan, bu mesaj sayesinde meleklerden bile üstün olabilecek insanları; Hz. Ebubekirleri Hz. Ömerleri, Hz. Osmanları, Hz. Ali'leri; yine bu mesajı kabul etmeyerek yapılarındaki aşırılıklara uyan ve hayvanlardan bile alçak olan insanları; Ebu Cehilleri, Ebu Lehepleri ortaya çıkarmak, sunmaktır.

Ancak hayatı boyunca deni bir yaşam sürmüş, Allah'ın Peygamberle (s.a.v) ve Kur'an ile iletildiği mesajına kayıtsız kalmış, bu mesajla amaçlanan kişisel dönüşümü, gelişimi (erdemli olmayı) başaramamış ve bu uğurda çaba sarf etmemiş bir kişinin, deyim yerindeyse, "gidip birkaç kafiri öldürüp cennete gitme" zihniyetini esas alıp cihad yapması onu kurtuluşa değil; olsa olsa felakete götürür. Sahi hayatı boyunca Allah'ın mesajını anlamak için çaba sarf etmemiş, slogan atmak haricinde İslam'a ait bir değeri bulunmayan, bu uğurda bir kitap okumamış birinin insanlara, İslam adına/insanlık adına verebileceği bir değeri bir mesajı var mıdır?

İslamiyetin bu dünyaya bakan yönü ise iyi insan yetiştirmektir. Bu nedenle evrensel insani değerler İslamiyet'le çatışmaz, tam aksine insanlık tarihi boyunca iyi-kötü mücadelesi sonucu elde edilen ve insanlığın ortak değerleri olan; eşitlik, özgürlük, adalet gibi evrensel değerler Müslü-

manların da değeridir, hatta bu değerler İslamiyet'in kendisidir. Üstad Bediüzzaman'ın dediği gibi: "İslamiyet insaniyeti kübradır." Bu noktada mesele "iyi insan" olmaktır. Cihadın da amacı iyi insanı kötü insandan üstün kılmaktır. Cihadın bu yönü inançla, dinle veyahut etnik kökenle zerre kadar ilgili değildir. Nitekim Allah (c.c) Tevbe Süresi'nin 75. ayetinde; "Size ne oluyor da, Allah yolunda ve "Ey Rabb'imiz! Bizleri halkı zalim olan şu memleketten çıkar, katından bize bir dost ver, bize katından bir yardımcı ver" diye yalvarıp duran zayıf ve zavallı erkekler, kadınlar ve çocukların uğrunda savaşa çıkmıyorsunuz." buyurmak suretiyle zulme uğrayanın dini, ırkı, nesebini sormamıştır. Zulme uğrayan kim olursa olsun, deyim yerindeyse mazlumu zalimden kurtarıncaya, iyiyi kötüden üstün kılıncaya kadar cihad etmeyi, savaşmayı emrediyor ve İslam ile terörü yan yana telaffuz edenlerin yüzüne çarpıyor. Heyhat...

Peki yukarıda zikrettiğim Ayet ve Hadislerle yorumlara rağmen bu şiddetin bu kavganın nedeni nedir? Mesele iktidarı gücü elde etme, hâkimiyeti sağlama, tahakküm etme kavgasıdır. Zira günümüz Müslüman'ın değerler sisteminde "Alah'ın rızası" piramidin en aşağılarındadır. Dolayısı ile piramidimizin üst sıralarında bulunan güç, makam, para, şöhrat kazanma, iktidarı ele geçirme

tahakküm etme hırsı gibi suflî değerler ön plana çıkmış ve amaç haline gelmiştir. Din ve dine ait ahlak, dürüstlük, meşveret, samimiyet gibi değerler ise ya ötelenmiş, önemsiz hale getirilmiş veya cihad, hilafet ve benzeri İslami "şiar"lar gibi, suflî amaçlara ulaşmak için araç haline getirilmiştir.

Üstad Bediüzzaman Said Nursi'nin "Bu zamanda cihad nasıl yapılır?" ile ilgili şu sözleri de ne güzeldir: "Her bir mü'min i'lâ-yı kelimetullah ile mükelleftir. Bu zamanda en büyük sebebi madeten terakki etmektir. Zira, ecnebîler fûnun ve sanayi silâhıyla bizi istibdad-ı mânevîleri altında eziyorlar. Biz de, fen ve san'at silâhıyla i'lâ-yı kelimetullahın en müthiş düşmanı olan cehil ve fakr ve ihtilâf-ı efkârla cihad edeceğiz. Amma cihad-ı haricîyi şeriat-ı garrânın berahin-i kâtiasının elmas kılıncılarına havale edeceğiz. Zira medenîlere galebe çalmak ikna iledir, söz anlamayan vahşîler gibi icbar ile değildir. Biz muhabbet fedaileriyiz, husumete vaktimiz yoktur." (*Hutbe-i Şamiye*)

Yine cihat ile ilgili şu tanımı da kayda değerdir: "Bu itibarla, insanın Allah'a karşı ubudiyet, vazifesidir. Terk-i kebair, takvasıdır. Nefis ve şeytanla uğraşması cihadıdır." (Mesneve-i Nuriye)

Ahlaksız Bilginin Toplum İnşası

Ali CEYLAN • Eğitimci - Yazar

Bismillahirrahmanirrahim

İnsanın dünya serüvenine başlangıcından günümüze kadar geçen süreci göz önüne aldığımızda, dağınık ama birlikte olabilme özlemi ile dolu toplum kültüründen, birlik içinde ama birbirinden ayrı kalan bir toplum kültürüne geçtiğini görüyoruz.

Dağınık yaşam kültürünün geçim standardı olan avcılık hayatından, birlik içinde üretme kültürü olan tarım hayatına geçiş, uygarlık tarihinin ilk basamaklarını oluşturur. Tarım kültürü ile birlikte meydana gelen teknolojik buluşlar ve sanayileşme ise, insanların bir arada bulunurken sınıf farklılıklarını ortaya koyarak, kendi içinde sinsi bir ayrılığın başlangıcını oluşturur. Teknolojinin sınır tanımaz yükselişi ve önlenemez tüketim madresi olarak kullanılmaya başlanması ile birlikte meydana gelen yarış, bireylerin bilgiye çok kolay ulaşmasını sağlayacak imkânlar oluşturdu. Artık bilgi, insanların elde ettiklerini göstermek için diploma mühründen kurtulup, kişilerin ihtiyaçlarına göre serbest dolaşım hakkını elde etti.

Bu kadar baş döndürücü bir hızla ilerleyen bilgi, insanın yaşam kalitesini artıracak derken tam tersi oldu. İnsan, insanlığa muhtaç hale geldi. Kendi kendinin varlığına, özüne muhtaç bir insan...

Dünyada kan gövdeyi götürüyor; insanlık seyrediyor. Kan ortasında kalan ülkeler dökülen kanlarının bedelini Allah (Azze ve Celle)'a şikâyet etmek üzere ölümü büyük aşkla bekleyen çocukların ellerindeki yazılarda "Ölmek istiyorum çünkü biliyorum ki, Allah bana cennetinde yemek verecek." yazıyor.

İnsanlar şuuru boşaltılmış sürüler halinde yaşıyor, her sabah kendilerini nereye götürdüğünü bilmedikleri bir zaman dehlizine direnmeden sorgulamadan bırakıyorlar. İnsan düşünmeden beri kaldıkça, gördüğü gerçeklerle yüzleşmekten korktukça, yaşam standardı nesne makamından insan makamına geçemiyor. Sorumluluktan kaçan insan...

İnsanın bu talihsiz, sorumsuz kimliği onun ruh gıdası olan Kuran ikliminden mahrum kalmasına neden oluyordu. Çünkü bu iklimin damlasından korkan Siyonist güç ortalığı kasıp kavuruyor, insanın şuurlanmasına fırsat vermiyordu. İnsanlık öğrendi ki; Yahudilik inancı İsrail oğullarının "üstün ırk" takıntısının bir sonucu olarak dünyadaki diğer insanları maymunlaştırıp hayvan makamına indirmeye çalışırken, Hristiyanlığın bozulmuş hali ise Yahudi çıkarlarına hizmet eden kilise ruhban sınıfından ibaret oluyordu. Hristiyan ve Yahudilik

arasındaki ortak bağı ise 5 Aralık 2012 tarihli Şalom Yahudi Gazetesi şöyle açıklıyordu: “Tarihsel süreç içinde: Hz. İsa, Miladi çağın başında yaşamış, Hristiyanlığın kurucusu olan Filistinli bir Yahudi’ydi. Hz. İsa, Tevrat’ı ortadan kaldırmadığını, tam tersine kusursuz hale getirdiğini ileri sürdü.”

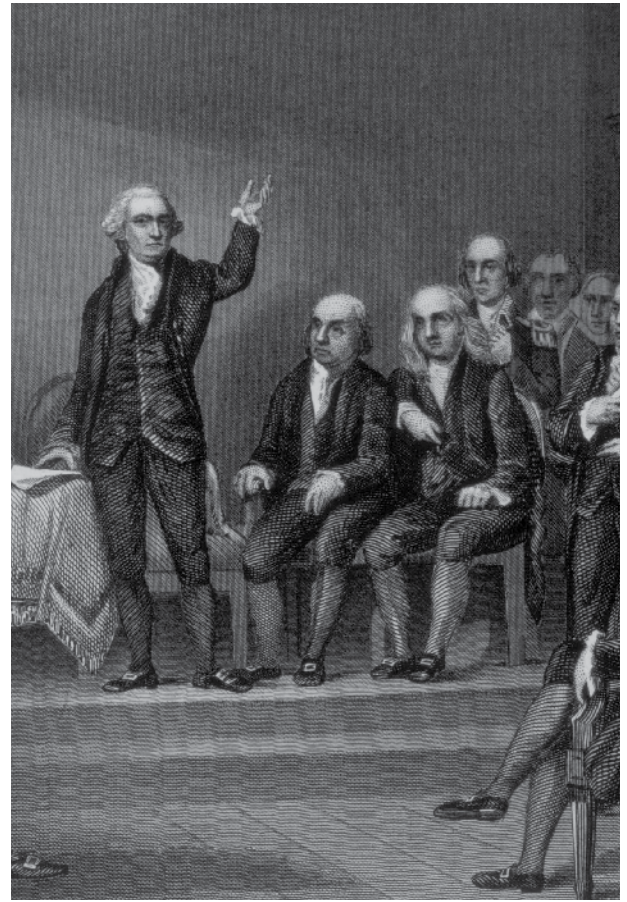
Ve dünya... Yahudi politikalarına ortak olan Hristiyan dünyanın bilgi ve bilgi teknolojilerini Müslüman âlimlerden haclı seferleri sırasında ele geçirmesi sonucu büyük sanayi devrimini gerçekleştirdi. Bunu yaparken her bilgi kaynağını kendi buluşu gibi göstermesi ise Hristiyan dünyanın bilgi ile “*ahlak*” kavramını nasıl yok edeceğinin adeta ilk mesajlarını oluşturuyordu. (Bu konu ile ilgili detaylı bilgi almak isteyenler Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hoca’nın Davam kitabını inceleyebilirler) Batı, gerçekleştirdiği sanayi devrimi sonucu elde ettiği materyalist güç ile Asya ve Afrika’da, İslam ülkeleri üzerinde her türlü katliamları yapıp adına “demokratik yapılanma” diyecek kadar soytarılaşmıştı. Bu soytarılığa gücünü imanından değil süper güç dedikleri korkuluklardan alan İslam ülkelerinin yöneticilerinin de ortak olması, önu alınmaz bir vahşetin çılgınlıklarına sebep olmuştur.

Tam da bu noktada insanlığın yeniden özlemini duyduğu, genlerindeki o ilkel ve en saf hali ile barış içinde birlikte yaşama tarihinin, yeniden dirilmesi gerekiyor. Ama nasıl? Kan ve gözyaşının olmadığı, “barış” maskesi arkasında kan dökenin insanlığın hain soyu Siyonizm’in olduğu şuuru varmak gerekir, ama nasıl? Elimizdeki en etkili tek aracımız eğitim, maalesef onu da dünyalık uzun emeller uğruna insan boyutundan nesne boyutuna indirgedik. İnsan makamına eğitimle yolculuk şart, ama nasıl?

Eğitim yuvaları ve ebeveynler olarak çocuğun kalp ve ruh arasındaki kapıları kapatırken, bedensel ve zihinsel ihtiyaçlarının sürekli uyarılması sonucu nefsimizin vücut bulan putları olduğu gerçeğini nasıl reddedebiliriz? Çocuklarımızın her dediğini emir telakki edercesine yapmak, ibadet zevki verir hale geldi nerdeyse.

Elde etmesi gerektiği “*kariyer*” hedeflerini belirleyip hedefe uygun bilgileri öğretirken, kariyer ile karakterlenme şuurunu alt bilinçlerine hırsla, inatla yerleştirdiğimiz gerçeğini kim görmezden gelebilir?

Gerçek anlamda Avrupalı bir esintinin hıçkırıkları boğulmak üzereyiz. Bir yanda bilgi, bir yanda eğitimde taklit, diğer yanda kariyer ve kariyer sonucuna göre şekillenen karakter hâli ile oluşan bir toplum... Bilgi, ahlâkî ölü doğum ile dünyaya getirirken, “Ölü de olsa ahlâk doğurdum.” diyecek kadar ahlâka muhtaç... Oysa ahlâk ile ilimlenme erdemine münhasır bir geçmişin günümüz görüntüsüyüz. Yitirdiğimiz bilginin kendisinden çok erdemine, hikmetine muhtacız. Bilgi deryasının ortasında şuursuz ve sorumsuzuz.

Ebû Hüreyre (ra)’den rivâyete göre, Rasûlullah (Sav) “Hikmet, değerli bilgiler müminin yitik malıdır, onu nerede bulursa almaya daha hak sahibidir.” (Tirmizi, İlim 19; İbn Mâce, Zühd 17) derken bu hadis-i şerif bize, “*doğru*”nun sahibinin sadece Allah olduğu şuurunu vermekle kalmayıp, Müslümanın Allah’a olan kulluğundan dolayı imanla birlikte daha şuurulu olma sorumluluğuna davet eder.

Günümüz eğitim ve bilgi dünyasının en komik çelişkisi öğrenim müfredatlarının bilgi ve ahlak arasında bağ yokmuş gibi düzenlenmiş olmasıdır. Oysa bilgi ahlaka muhtaçtır, kaynağını bilmek için; ahlak bilgiye muhtaçtır, hikmet makamına ermek için. Ahlak hikmet makamına erdiğinde halk için bir değer ifade eder. Hikmet makamına ulaşmadan halka ulaşan ahlak, riya başta olmak üzere her çelişkinin maskesi olarak kullanılır.

Hakikatin merkezinde insan bilgi ile hareket etme erki kazanırken, ahlak ile bu hareketin yönünü tayin eder. Hareket ve yön arasındaki istikamet isabeti ile oluşan hikmet, bilgi ve bildiği ile yaşama bütünlüğünü kapsar. Bilginin ahlakını elinden aldığımızda ortaya çıkan yaşantı Allah (Azze ve Celle)'in rızası üzerine olmayacaktır. Allah Celle Şanı Hu kutsal kitabımız Kuran-ı Kerim'de "Kendilerine Tevrat öğretildiği halde, onun gereğini yapmayanların durumu, sırtına kitap yüklenmiş merkebin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan kimselerin durumu ne kötüdür! Allah zalimleri doğru yola erdirmez." (Cuma 5) buyurmaktadır.

Allah Azze ve Celle Yahudilerin bu ayetteki uyarılma sebebi olarak iman esaslarına uygun bir hayat yaşamadıkları; ama imanın esaslarını bildiklerini belirtmiştir. Belirtmekle kalmayıp bildikleri ile yaşamları arasındaki kurmadıkları bağı kitap

taşıyan, ama kitabın içindekilerle kendisi arasında bağ kurma gücü olmayan "eşeğe" benzetmiştir. Rabb'imizi bilmenin, bilgi üzerindeki etkisini nasıl hikmete dönüştüreceğimiz durum ise gözden kaçırdığımız bir diğer gerçektir.

Rabb'ini bilmeyenin sahip olduğu davranış disiplininin rızai bari üzere bir ahlak olduğunu nasıl iddia edebiliriz? Ve okullarımızda ve yaşamın içinde birey olarak kaç kişi Rabb'ini bilen ahlaklı kullar olarak var olmaktayız? İlim, Rabb'imizi bilmekle; ahlak, bildiğini Allah (Azze ve Celle)'nin razı olacağı hal üzere yaşamakla başlar; eğer günümüz yazılı, sözlü, görsel ve sosyal medya basıklarından kendimizi kurtarabilirsek...

Ve canımızla birlikte her an içimizi yakan temel gerçeğimiz; bilgi bizden artık bir "tık" kadar uzakta(!). Sosyal medyada nefsimizi haklı çıkarmak adına anında bilgiye, ayete, hadise, esmaül hüsnaya ulaşip tevil amaçlı mesajlar "çarptırıyoruz" karşılıklı. Ama ne kadarı sosyal medyadan uzaklaştığımızda sosyal benliğimize yön verecek kadar kalbimizde?

Bizler sosyal medya mücahitliği yaparak birbirimizin kalbini kırıp vebal altına girerken toplum, bilgi kariyeri ile kibirli ve şöhretli bir hayat peşinde. Siyonizm, Suriye başta olmak üzere Arap baharının estiği bölgelerde kendine bağımlı yeni yönetimler oluşturma peşinde. Hükümetler, yarını düşünemeyecek kadar aciz günü kurtaracak politikalar peşinde koşmaya devam etmekte. Kalıcı barışın hükmü Kuran nizamından geçer. Kuran'ın rahmet iklimi okullarda çocuklarla buluşturulmuyor, zihinler bir top gibi yuvarlanıp çıkmaz sokaklarda tarumar oluyor.

Muallimler... Okullarda eğitim-öğretimden sorumlu öğretmenler... Onlar bırakın rol model olarak örnek alınmasını, çocukların ve velilerin her an duygusal şiddetine maruz kalarak şikâyet edilme korkusu içinde mesleğini yaparak savunma zihniyeti ile görevini ifa etmeye çalışıyorlar. Sağlık sektöründen sonra toplumda en çok şiddete maruz kalan meslek gurubu öğretmenlerdir. Şimdi buyurun okula ve bu öğretmenlerle ahlak sofrasında eğitim verin. Bireysel vakarı yasal tecavüze uğramış, her an şikâyet edilme korkusu ile çalışan bir eğitimcinin eğittiği öğrencinin ne kadar vakar sahibi, huzurlu ve ahlaklı olabileceği-

ni kabul edersiniz. Yapılan iş peygamber mesleği iken düşülen durum içler acısıdır.

“Ben muallim olarak gönderildim.” derken Efendimiz Sallallahualeyhivesellem, öğretmen olma şuurunda yaşamın en canlı ve kusursuz örneğini oluşturmaktadır. **“Beni Rabb'im terbiye etti, ne de güzel terbiye etti!”** hadisi şerifinden aldığımız mesaj ise Allah Azze ve Cellenin vahiyden önce vahiy göndereceği elçisine nasıl da özenerek güzel bir ahlak sahibi olmasını istemiş olmasıdır. Okullarımızda öğretmenlerimize teslim olabilecek edepte öğrenci, bu teslimiyeti taşıyabilecek **“vakar”**da öğretmenlere ihtiyacımız vardır. Bu anlamda en temel sorunumuz öğretmenler... Kaç öğretmenimiz dili, eli, niyeti, hatta ders içinde öğrencisine Kur'an hali ile örnek olma gayretindedir?

Halinde olmayınca Kuran makamı

Görülmez o sınıfta Rahman ahkâmı

Rahman ahkâmının sınıf, okul, hatta hayat nizamı olması gerektiği için hazırlanan bir ders ve Milli Eğitim müfredatı olmayınca, öğretmenler kapitalist nizamın ulusal ruhban sınıfını oluşturmuşlardır adeta. Öğrenciler sınıfa en dik halleri ile girerken, başlarını ilme hürmet için bile olsa eğmeyecek kadar nefsi emmarenin üzerine oturmaktadırlar.

Şimdi yeniden tefekkür etmenin zamanıdır. Siyonizm'in kalles politikalarla ümmet üzerinde oynadığı oyunu artık Müslüman toplumlar kendilerine uyguluyorlar. Bilginin gıdası olan ahlakı bilgiyle beraber vermeyince bilgiyi bilen; ama ahlakı bilmeyen bir nesil çıktı karşımıza. Kendi ümmetine ve insanlığa öğrendiği bilgi ile zulüm eden bir nesil Siyonizm'i tatile gönderir.

Oysa Müslüman bir ülkenin ferdi olarak okuduğumuz Kuran-ı Kerim ne kadar da anlaşılır ve ulaştırılması kolaydır. Siyonist ahlaksızlıkla mücadelenin temel ilkelerini öğreneceğimiz temel kaynak, kutsal kitabımız iken biz kutsal kitabımızı bile anlaşılmaz zannederek uzaklaştık. Hangi ayeti davranışımıza aktaramayacak kadar anlamadık? Anlaşılır olarak indirilen Kuran'ı ise neden davranışımızla ahlak olarak yaşamadık? **“Biz Kur'an'ı senin dilinle kolay anlaşılır kıldık ki günahattan sakınanları onunla müjdeleyesin ve inatla dire-**

nenleri de onunla uyarasın!” (Meryem 97)

Anlaşılır Kuran'ı nasıl da anlaşılmaz olarak inandırıp hem kendimizi hem bize tabi olanları kandırdık! Sonra da haykırdık: Ben neden mutsuzum? Günümüz insanının en temel sorunlarından bir diğeri ise, mutlu olmak için bolluğu bulmasına rağmen, huzursuzluğun bolluk içinde katlanarak artmasıdır. Oysa Rabb'imiz (Celle Şanı Hu) **“Biz, Kur'an'ı sana, güçlük çekesin diye değil, ancak Allah'tan korkanlara bir öğüt olsun diye indirdik.” (Taha 2-3) buyurmuştur.**

Kuran, irademizin dışında kaldıkça bir güruh ortaya çıktı. Önü kesilemez coşkun akan bir sel gibi her geçen gün sayıları çoğalmakta. Okullarımız zeki çocuk gösteri salonlarına, televizyonlarımız şehveti körüklenmiş evlilik programlarına, yuvalarımız nefsin esir olmuş irade hapishanelerine döndü. Kimse içinde bulunduğu durumdan şikâyetçi değil. Değişimin temel şartı değişimin gerekliliğini oluşturacak sancıyı hissetmektir. Acısını duymayacak kadar uyuşturulan bir toplumun değişmesi ne kadar mümkündür?

Toplum sağlık bilgisine gösterdiği duyarlılığı, en iyi öğretmeni bulmak için gösterdiği duyarlılığı, dizi film izlemek için gösterdiği duyarlılığı, Ahlak Bilgisi içinde göstermeye başladığında, ömrünün geçmiş zamanının ne kadar insani özelliklerden geri kalarak yaşamış olduğunu fark edecektir. Ahlak için Rabb'imiz Azze ve Celleyi bilmek gerekir, zira ahlakın kaynağı Allah Azze ve Celledir. Allah Celle Şanı Hüyu bilmeden elde edilen ahlak ahlaksızlıktır. Derseniz ki **“Bir ateistte pekâlâ insanlığa faydalı olduğu için ahlaklı sayılır.”** biz de o zaman sorarız ki: **“Bu kişi ahlakını kudreti ve gücü sonsuz olan hangi güçten almaktadır?”** Ahlak ilahi Marifetullahın kalplerdeki muhabbetidir.

Ahlak bilgisi kariyer bilgilerinden önce gelir. O nedenle Efendimiz Sallallahualeyhivesellem **“Faydasız ilimden sana sığınırım.”** duasına sarılır. İlimin faydalısı önce kariyere ulaştırır değil, önce insanlığın zirvesine ulaştırandır.

İnsanoğlu elde ettiği bilgiler ile önce kariyer sahibi oldukça, kalabalıklar içinde sosyopat, akşam internette sosyal ahbap.

(Vefatının 40. Yılında
Nurettin Topçu'yu
Rahmetle Anıyoruz)

Nurettin TOPÇU'nun Maarif Dâvası

Ömer KANTARCI • Eğitimi

Son yüzyılda Türkiye'nin yetiştirdiği ahlâk ve felsefe düşünürlerinden biri hiç kuşkusuz Nurettin TOPÇU'dur. Batıda aldığı eğitimi doğunun ilim ve irfanıyla meczetmeyi bilmiş, tasavvuf ile hakikat penceresinden bakmayı denemiş, eserleriyle Türk milletini Yarınki Türkiye'ye hazırlayan bu ahlâk filozofunun eğitim anlayışına daha yakından bakmak büyük bir vazife olarak önümüzde durmaktadır. Bizler de bu yazı vesilesiyle hocamızın eğitimle ilgili görüşlerini hatırla(t)mak istiyor, vefatının 40. yılında Nurettin TOPÇU'yu rahmetle anıyoruz.

“Milletimizin üç asırdan beri geçirmekte olduğu buhranların sebebi ve kaynağı kültür ve maarif sahasında aranmalıdır.” diyerek söze başlıyor Nurettin TOPÇU. İlk cümlede hem teşhis, hem de çözüme götürecek ipuçları var. Memleketimizin, buhran içinde olduğu inkâr edilemez bir gerçektir. Gönül coğrafyamız üç yüz yıldır kanamakta ve kaynamaktadır. Çözüm, Türkiye'nin kültür ve eğitim sahalarını tekrar gözden geçirmek, tashih ve tadil etmektir. Peki, bu nasıl olmalıdır?

Nurettin TOPÇU'nun Eğitim Meselelerine Bakışı

Nurettin TOPÇU'yu konu edinmemizin asıl nedeni felsefe ile meşguliyetinin yanısıra kendisinin büyük bir muallim olmasıdır. Ömrünün kırk senesini öğretmenlik yaparak geçiren TOPÇU'dan öğreneceğimiz çok şey var. Bu makalemizde TOPÇU'nun “Türkiye'nin Maarif Davası” adlı eserinden hareketle eğitimle ilgili genel görüşlerinden kısaca bahsetmek istiyoruz.

A. Maarif

Nurettin TOPÇU milleti millet yapan asli unsurun maarif olduğunu, maarifin millet için ontolojik bir tarafının bulunduğunu ifade etmektedir:

“Millet ruhunu yapan maariftir. Maarifin düşmesi millet ruhunu yerlere serer. Maarife değer vermeyiş millet ruhunun yıkılışını hazırlar. Maarif hangi yönde yürürse millet ruhu da onun arkasından gider. Şu halde millet, maarifi demektir.” (s. 30)

Anadolu'daki bin yıllık birikimden sıkça söz eden TOPÇU, maarifimizin de bu sağlam temelin üstünden yükselmesini; yabancı, ithal eğitim sistemlerin-

den uzak tutulmasını savunmaktadır.

Türkiye’de yabancı dil ağırlıklı eğitim veren lise ve üniversiteler mevcuttur. Nurettin TOPÇU bu tür bir eğitim anlayışına şiddetle karşı çıkmış, yabancı dille verilen eğitimin batılılaşma projesi olduğunu ifade etmiştir. Yabancı dilin ağırlıklı olduğu eğitim kurumlarından yetişen gençlerin bu vatanın yerli, milli ve dini değerlerinden bihaber yetişeceğini yıllar önce-sinden bizlere haber vermiştir.

TOPÇU’nun dikkat çektiği hususlardan biri de ma-arifin manevi ve ruh cephesidir. Milli maarifimizin birtakım pragmatik, pozitivist ve maddi hesaplar-la saldırı altında olduğunu dile getirmektedir:

“Bugünkü maarif fen ve teknik maarifidir. Esasen asrın başından bu yana ilk, orta ve yüksek öğretim-de ahlaki kültür gerilemekte, onun yeri fen ve tek-nik kültür ile doldurulmak istenmektedir.” (s. 32)

**Maarif yalnız mekteplerde
okutmak ve okuyanlara birtakım
bilgiler vermek değildir.**

Fen ve teknoloji ile birtakım gelişmelerin hayatı-mızı kolaylaştırdığı bir gerçektir. Fakat maarif siste-mimizin fen bilimleri ağırlıklı olup sosyal bilimler-in daha geri planda olması kaygılanmamız gereken bir durumdur. Günümüzde birçok ebeveynin -muhafa-zakârından dine ve dini değerlere mesafeli olan aile-lere kadar- çocuklarını yetiştirirken maddi hedefleri öncelediğini, onları maddi imkânları nispeten iyi olan meslek gruplarına (daha çok fen bilimleri) yön-lendirdiğini müşahade etmekteyiz. Sosyal bilimler-in yeteri düzeyde yer almadığı bir maarif sistemi, bu ülkenin geleceğini istediğimiz düzeyde inşa edeme-yecek, yazımızın başında geçen buhranı sona erdi-remeyecektir.

Nurettin TOPÇU, maarifi okulla sınırlı tutmaz, ona göre maarif bir milletin kollektif irfan yolculuğunun diğer adıdır:

“Maarif yalnız mekteplerde okutmak ve okuyan-lara birtakım bilgiler vermek değildir. O, bir milletin bütün halinde, düşünme ve yaratıcılık sahasında se-ferber edilmesidir.” (s. 84)

Maarifi, gençlere ideal/dava aşkı veren büyük bir gaye olarak gören TOPÇU; ilim, sanat, ahlâk ve din

dünyasında zirvelere tırmanmak için sonsuzluğa gözlerini dikmiş nesillerin yetişmesi gerektiğini, an-cak bu şekilde memleketin ve maarifin kurtulacağı belirtmektedir.

B. Mektep

Maarif bir evin temeli gibidir, temel ne kadar sağ-lam olursa onun üzerine yapılacak bina da o kadar uzun ömürlü ve dayanıklı olur. Evin temeli için her şeyi düşünmek yazı, kısı, bugünü yarını- gerekir. Maarif temelinde yükselen mektep binası, bir mille-tin uzun soluklu tarih yürüyüşünü şekillendirecektir.

Mektebi ruh ve ahlâk müessesesi olarak gören TOPÇU nasıl bir mektep anlayışında olmamız gerek-tiğini şu cümlelerle özetliyor:

“Bize bir mektep lazım. Bir mektep ki bizi kendi ru-humuza kavuştursun; her hareketimizin ahlâki değeri olduğunu tanıtsın; hayâya hayran gönüller, insanlığı seven temiz yürekler yetiştirtsin; her ferdimizi mille-timizin tarihi içinde aratsın; vicdanlarımıza her an Al-lah’ın huzurunda yaşamayı öğretsin.” (s. 46)

Mektebi “diploma dağıtım bürosu” olarak görme-yen bu büyük muallim, maarifi kurtaracak mektebin özelliklerini şöyle sıralıyor:

“Bu mektepte edebiyat, tarih ve felsefe kültürü başta gelecek ve onun yetiştiricileri sadece bir me-mur değil, örnek insan olacaklardır. Din görevinin bile para ile yapıldığı bir düzenin tersine çevrilme-si lazım geliyor. Ancak böyle yepyeni bir anlayışın benimsenmesiyle Türk millet maarifini kurmak ve ruhlarımızda rönesans açmak kabil olacaktır.” (s. 46)

Nurettin TOPÇU mektebe bir mabed işlevi yükler, çünkü “Mektep manaya yükseliş, birliğe yöneliş, kaide ve disiplindir. Bütün bunların birleşmesinden ruhlara ruhani ve ilahi bir koku dağılır. Mektebi aşk besler, metodlu düşünce yaşatır.” (s. 61) Talebesi Orhan OKAY hocaya Nurettin Bey’in “40 yıl öğret-menlik yaptım, mabede nasıl girmişsem sınıfa da öyle girdim.” dediği rivayet edilir.

O’na göre mektep insanlara yaşam kaidelerini öğ-reten, ahlâki ve ruhu besleyen, şuur ve disiplin içe-risinde iki dünyaya açılan bir irfan yuvasıdır.

Nurettin TOPÇU'nun Maarif Dâvası

Bu toplumu içinde bulunduğu buhrandan kurtaracak olan mektep ithal/ülkemizin değer ve tarihiyle uyuşmayan eğitim sistemiyle değil milli mekteple olacaktır. Peki, milli mektep nasıl teşekkül edecek-tir? TOPÇU onu da açıklıyor:

“Hakk’a götüren yol diye kendini hakikata adanmak, gerçek mektebin yoludur. Hakikat aşkına sahip insanlar cemiyet içinde çoğalmadıkça, hakikat aşkı cemiyet içinde en yüksek ve muhterem yeri tutmadıkça ve hakikatın ihtirası cemiyetin içinde bir umumi cereyan, büyük bir hareket haline gelmedikçe milli mektep gerçekten var olmayacaktır.” (s. 14)

C. Muallim

Nurettin TOPÇU öğretmenliği bir meslek olarak görmemiş; bir misyon, dini/milli/tarihi bir vazife olarak görmüştür. İçeriden konuşan biri olarak muallime çok mesuliyetler yüklemektedir:

“Ademoğlunu beşikten alıp mezara kadar teslim eden, dünyanın en büyük mesuliyetine sahip olan insan muallimdir.” (s. 69)

Muallimin toplum ve tarih nezdinde büyük sorumluluğu vardır. Efendimiz bir hadis-i şerifinde “Ben ancak ve ancak muallim olarak gönderildim.” buyurmaktadır. TOPÇU’ya göre muallim sadece insan yetiştiren biri değil, millet ve devletlerin tarih önündeki yolculuklarına kılavuzluk eden muharrik bir güçtür:

Devletleri ve medeniyetleri yapan da yıkan da muallimdir.

“Devletleri ve medeniyetleri yapan da yıkan da muallimdir. Muallime değer verildiği, muallimin hürmet gördüğü ülkede insanlar mesut ve faziletlidir. Muallimin alçaltıldığı, mesleğinin hor görüldüğü milletler düşmüştür, alçalmıştır ve şüphe yok ki bedbahttır.” (s. 69)

Bu cümleleri merhum hocamız 1959’da kaleme almış. Aradan altmış altı sene geçmesine rağmen maalesef ülkemizde öğretmenlerin değer ve ehemmiyetinin yeterince anlaşıldığını söyleyemeyiz.

Öğretmenlerin birçok sorumlulukları ve başka nedenlerden kaynaklanan güçlükleri, problemleri vardır. Tüm bunlara rağmen muallim her defasında bu güçlüklerle mücadele edebilmelidir. Nurettin TOPÇU bu konuda da kitabın ortasından konuşmaktadır:

“Muallim, geçeceği yol bütün engellerle örtülü olduğu halde, buna tahammül etmesini bilen, tahammül etmesini seven idealcidir.” (s. 73)

“Muallim tüccar değildir. Maaş ve ücretin azlığı, çokluğu davası içinde mesleğe kıymet veren insan bu mukaddes vazifeyi yapıyor sayılamaz. Bu iş mektepçiliği ticaret edinen, muallimliği esnafılık haline koyan kültürsüz fukaranın işi değildir. Bu, para değil, ruh işidir.” (s. 65)

“Tahammülsüzlüğün, şikâyetin başladığı yerde muallimlik davası biter. Muallim, daima muvaffakiyetsizliğin, zaaflarının sebebinin araştırarak kendini düzeltmeye çalışmalıdır.” (s. 73)

“Muallimlik sevgi işidir, ruh sevgisidir.” (s. 73)

“Muallim hepimizin her an muhtaç olduğu doktordur. İman ve anlayış vasıtaları ile bizi tedavi eder. Ruhlarımıza sunar ve hakikat âleminden haberler verir.” (s. 74)

“(…) Muallim bizim ruh yapımızın sanatkârdır.” (s. 76)

Sonuç

Büyük muallim ve ahlâk filozofu Nurettin TOPÇU hocamız bir derginin sayfalarına sığmayacak kadar mütebahhir bir insandır. Onu, düşüncesini, davasını ve hayatını doğru bir şekilde anlayabilmek için tüm eserlerini sırayla ve dikkatli bir şekilde okumak gerekir. Eğitimle ilgili farklı kitaplarında birçok makaleye rastlamak mümkündür.

Bizler merhum hocamızın eğitimle alakalı görüşlerinin bir bölümünü bu yazı vesilesiyle hatırlatarak onu rahmetle anmak istedik. O, yaşamı boyunca maarifi dava edinerek bizlere büyük bir mesuliyet bırakmıştır. Ne mutlu bu mesuliyetin hakkını yerine getirenlere! Ne mutlu “yaşama zevkini bırakıp yaşatma aşkına sarılan” muallimlere!

Hayat Suyu

YAHUDİ VE HİRİSTİYANLARA BENZEMEK

Allah, insanı kendisiyle harp etsin, inkârcı, müşrik, münafık, facir ve fasık olsun diye yaratmamıştır. İslam'a girsin, Müslüman olarak yaşasın, sadece Allah'a kullukta bulunsun ve ancak Müslümanlar olarak ölsünler, diye yaratmıştır. Allah kulları için Rahman ve Rahimdir. O kullarına zulmetmez. Yanlış yollara saparak kullar kendisine zulmederler. Allah, biz Müslümanlara dost ve düşmanları da bildirmiştir. Allah, Peygamberimizi de bir rehber ve önder olarak göndermiştir. O bize İslam'ı tebliğ edendir, muallimlik yapandır. O bizim istikametimizdir. Peygamberimiz Yahudi ve Hristiyanlara uyma ve benzeme konusunda bizleri uyarıyor. Okuyalım.

Ebu Davud, Libas 4: "Kim bir kavme (topluluğa) benzemeye çalışırsa o, onlardandır."

Ebu Davud: "Kim müşriklerin topluluğuna girer ve orada yerleşirse o da onlar gibidir."

Tirmizi, İstizan 7: "Bizden başkasına benzemeye çalışan, bizden değildir."

Tirmizi Edep 41: "Yahudi ve Hristiyanlara benzemeye özenmeyiniz."

Buhari, Libas 64: "Müşriklere muhalefet ediniz. Bıyıkları kazıyınız, sakalları koyuveriniz."

Beyhaki Süneni Kübra: 9/234: "Kim Müşriklere ait bir toprakta bulunur (bina yapar), onların nevruzlarına (kutlamalarına) katılır, onların bayramlarını kutlar ve ölünceye kadar onlarla birlikte bulunursa, Kıyamet gününde onlarla birlikte haşır olunur."

Müslim Zühd 1: "Dünya müminin zindanı, kâfirin de cennetidir."

Buhari. Enbiya. 48 Müslim İlim 6: Peygamberimiz "Sizler adım adım, karış karış ve dirsek dirsek daha önceki ümmetlerin yollarını izleyeceksiniz. Öyle ki, onlardan biri kertenkele deliğine girmiş olsa -Mutlaka bir hikmeti vardır, diyerek-siz de o deliğe gireceksiniz." buyurur.

Ebu Sait (r.a) diyor ki, biz: "Ya Resulallah, bu ümmetler Yahudiler ve Hristiyanlar mıdır? diye sorduk. Peygamber (s.a.v) Efendimiz: Onlardan başka kim olacak?" buyurdular.

Ebu Davud: "Münafık adamlara 'Efendi' diye hitap etmeyin. Zira o, efendi denilerek büyütülecek olursa, Allah'ın sevmediğini tazim ettiğinizden dolayı Yüce Rabb'inizin gazabına layık olmuş olursunuz."

YENİDEN BÜYÜK TÜRKİYE'DE YENİ BİR ANLAYIŞLA ENTELEKTÜEL DİN ADAMLARININ YETİŞTİRİLMESİ

Ekrem TOKLUCU • Eğitimci

Günümüzde toplumsal değişimler devlet okullarında dini eğitimin geleneksel statülerini tartışmaya açmıştır. Sadece ülkemizde değil, birçok ülkede din eğitiminin gerekliliği ve çeşitliliği ile ilgili tartışmalar gündemdedir. Son olarak 4+4+4 eğitim sistemiyle gündeme gelen 5. Sınıftan itibaren Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersinin yanında seçmeli olarak Kur'an-ı Kerim, Hz. Muhammed'in Hayatı ve Temel Dini Bilgiler dersleri uygulamaya konmuştur. Elbette 5. Sınıftan itibaren İmam-Hatip ortaokullarının da önü açılmıştır.

1950'lerden itibaren ülkemizin tartışma konularından biri olan İmam-Hatip okulları, değişmeyen tek şeyin değişim olduğu dünyamızda kendini yenileme ve değiştirmek zorundadır. Lise mezunlarının öğretmen olduğu bir dönemde, İmam-Hatip okullarının da İmam-Hatip yetiştirmesi normaldi. Fakat eğitimin 12 yıl zorunlu olduğu günümüzde, İmam-Hatip okullarının yetersizliği de kaçınılmaz

dır. Bundan dolayı İmam-Hatip olmak için İlahiyat Fakültesi mezunu olma şartı gündeme gelmiştir. Fakat bu İmam-Hatip okullarının gereksizliği anlamına gelmemektedir. Fakat bu konuda bugünlerde çok tartışılmaktadır. Belki de bu tartışmanın özünde İmam-Hatip kavramı yer almaktadır. Yukarıda bahsettiğimiz gibi, lise mezunlarının imamlık görevini yerine getirip getiremeyeceği ile ilgilidir. Nasıl ki günümüzde, birçok meslek için lisans mezunu olmak gerekli ise, İmam-Hatiplik mesleği ile ilgili de bu getirilmek zorundadır. Fakat İmam-Hatip okullarını sadece İmam-Hatip olmak isteyenler mi okuyacaktır? Kurulduğu günden beri bu okul mezunlarının birçoğu farklı mesleklere sahip olmuşlardır. Bundan dolayı ülkemizin en önemli problemi din eğitimi problemidir. Bu konuda bu yıl 4+4+4 eğitim sistemiyle uygulamaya konulan seçmeli dersler bir nebze olsun, toplumun isteklerine kısa da olsa çözüm olacaktır. Fakat bunun

da kesinlikle genel anlamda bir din eğitimi problemi başlığı altında çözülmesi gereken bir problem ve bu konuda birçok adım atılmak zorundadır.

Fakat toplumun din eğitimi probleminin çözümü için en önemli adım İmam-Hatip okullarının yeniden yapılandırılması olmalıdır. Din olgusu, toplumsal bir olgu ve bunun toplumun isteklerine göre, en güzel ve doğru şekilde dini eğitim almasının sağlanması için, topluma dini bilgilendirme, din eğitimi alanında uzman kişilerin yaygın olması ile çözülecek bir sorundur. Çünkü, din sadece okullarda derslerle öğretilecek kadar basit bir bilgi yığını değildir. Din bir yaşam biçimidir. Bunun kesinlikle örnek davranışlarla, hayatın ta içinde yaşanması gereken bir olgudur. Bunun için İmam Hatiplere büyük görevler düşmektedir.

Din sadece okullarda derslerle öğretilecek kadar basit bir bilgi yığını değildir.
Din bir yaşam biçimidir.

Diyanet İşleri Başkanlığını da bu problemi fark ederek, camilerin yeniden yapılandırılması hususunda çalışmalar yapmaktadırlar. Fakat sadece güzel Kur'an okuyan, ilmiyal bilgisi olan imamlar değil, her yaştaki herkesle en iyi şekilde iletişim becerilerine sahip, kültürlü, ahlaklı, dini değerlere sahip ve bunun en iyi şekilde örnekliğini yapabilecek imamlara ihtiyaç vardır. Bunun içinde İmam-Hatip okullarının yeniden yapılandırılması bir zorunluluktur. Fakat İmam-Hatip okulları diğer okullardan bağımsız kurumlar değildir. Üniversiteye giriş sınavı başlı başına birçok kişi ve okul için problem teşkil etmektedir. Çünkü tüm öğrenciler aynı sınava gireceklerinden dolayı, aynı ders ve programlardan sorumlu olacakları için, İmam-Hatip Liselerinin ve Meslek Liselerinin program içeriğini bu sınavdan bağımsız yapmak zordur. Bu sınav sistemi olduğu sürece, İmam-Hatip okulları diğer meslek liseleri gibi, meslek öğrenmekle üniversite sınavı ikilemi arasında ikisinde de başarı sağlayamadan mezun olacaklardır. Üniversite sınavı sadece Türkçe, Matematik, Fen ve Sosyal Bilimler alanlarını ölçtüğü sürece, meslek liselerinin ve İmam-Hatip liselerinin önü açılmayacaktır. Eğer üniversiteler, bu genel alanlarla birlikte, mesleki bilgiyi de ölçtüğü sürece, yani ilahiyat fakültelerine girişte mesleki bilgi ölçümü de dikkate

alındığında hem İmam-Hatip okullarının hem de ilahiyat fakültelerinin öğrenci kalitesi artacaktır.

İmam-Hatip Okullarının yeniden yapılandırılmasındaki yapılması gerekenlerden bir tanesi de İmam-Hatip programının içeriğidir. Son yıllarda Anadolu Liseleri ve Anadolu İmam Hatip Liselerinin programları karşılaştırıldığında, 2009 yılındaki programlarda 37 saat olan Anadolu Lisesi programı Anadolu İmam Hatip Lisesinde 44 saate çıkmış olup, sadece fark her yıl ortalama 5'er saat Kur'an-ı Kerim ve Arapça dersleridir. Bunun haricinde, diğer İslami Bilimler (Tefsir, Hadis, Siyer, Fıkıh, Kelam, Dinler Tarihi, Hitabet vb.) sadece her yıl 2 saat olarak verilmektedir. Mesela bir İmam-Hatip Lisesi öğrencisi için 4 yıl içinde sadece 12. Sınıfta 2 saat Tefsir dersi, 11. Sınıfta 2 saat Hadis dersi bulunmaktadır. Yani bu dersleri sadece bir kere 2 saat olarak görmekteydiler. 2011 yılında yapılan değişiklikle, Anadolu Lisesi programı 35 saate, Anadolu İmam-Hatip Lisesi programı 40 saate düşürülerek, bu dersler daha da azaltılmıştır. Son olarak bu yıl değiştirilen programla, Anadolu Lisesi programı 40 saate çıkartılırken, Anadolu İmam-Hatip Lisesi programı 40 saatte yine bırakılmıştır. Anadolu Lisesindeki bir öğrenci Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersiyle birlikte, seçmeli Kur'an-ı Kerim, Hz. Muhammed'in Hayatı ve Temel Dini Bilgiler

İmam-Hatip Okullarının yeniden yapılandırılmasındaki yapılması gerekenlerden bir tanesi de İmam-Hatip programının içeriğidir.

dersini seçtiği takdirde, hafta da 6 saat Din Eğitimi ile ilgili dersler alırken, bir Anadolu İmam-Hatip Lisesindeki öğrenci, Arapça dersi hariç, haftada 11-12 saat din eğitimi ile ilgili dersleri almaktadır. Bunun 5 saati Kur'an-ı Kerim'dir. Tabii ki bunun yanında, İmam-Hatip Lisesi öğrencisi seçmeli olarak bu Temel İslam Bilimleri derslerini seçmeli olarak arttırmak istediği zaman, 11. Sınıfta 12 saat, 12. Sınıfta 17 saat seçebilir. Fakat bu o öğrencinin üniversite sınavına hazırlanmasında problem olacaktır. Anadolu Lisesindeki öğrenci üniversite sınavına daha iyi hazırlanırken, İmam-Hatip lisesindeki öğrenci yeteri kadar zamanını harcayamayacağından dolayı başarısı daha düşük olacaktır. Bu da İmam-Hatip Liselerinin toplum nazarındaki imajını olumsuz etkileyeceğinden dolayı, tercih

sebebi olarak daha az tercih edilecektir.

İmam-Hatip Liseleri artık 4+4+4 eğitim sistemi içinde 5. Sınıftan itibaren bir bütün olarak değerlendirilmelidir. 8 yıllık bir program yapılmalıdır. Fakat bunun da meslek liselerinde olduğu gibi, modüler eğitimler gündeme getirilmelidir. Mesela, Kur'an-ı Kerim okuma ile ilgili yeterlilikler belirlenip, bunu sağlayan öğrencilerin farklı dersleri seçmeleri sağlanabilmelidir. Çünkü birçok hafız öğrenci İmam-Hatip okumaktadır. Veya İmam-Hatip ortaokulundan aldığı dersleri, tekrar etmemek için onlara farklı programlar uygulanmalıdır. Bunun içinde modüler eğitim programları en ideal olan sistemdir. Elbette, bu yeni yapılacak modüller İmam-Hatip programının içeriği sadece klasik Temel İslam Bilimleri değil, İlahiyat Fakültelerinde olduğu gibi, Din Felsefesi, Din Sosyolojisi ve Din Psikolojisi gibi toplumu, insanları daha iyi anlayıp, dini eğitimin daha profesyonel verilmesi hususunda etkin din eğitiminden yararlanılması gerekmektedir. Fakat bu dersleri salt teorik bir ders içeriği değil, uygulamalı birçok proje içeriğiyle birlikte tasarlanmalıdır. Tabii ki bu içerikleri sadece İmam-Hatip okulları adıyla değil, yeni bir isimle taçlandırmak gereklidir.

Dünyada artık din eğitimi sadece dinlerin klasik temel dini bilgileri mantığıyla değil, günümüzün popüler çalışma alanları olan, Fizik, Kimya, Biyoloji gibi Fen Bilimlerinin içeriğiyle birlikte verilmektedir. Fakat bu alanlar günümüzde ders olarak verilmektedir. Ancak bu derslerin içeriğinde din ile ilgili hiçbir içerik yer almazken, dünyada ateizm, pozitivizm vb. birçok akım, bu alanları kullanarak dinlerle mücadele vermektedir. Bundan dolayı, bizim din bilgilerimiz de bu alanlarla ilgili yeterli bilgiye sahip olmadıklarında, birçok farklı

Derslerin içeriğinde din ile ilgili hiçbir içerik yer almazken, dünyada ateizm, pozitivizm vb. birçok akım, bu alanları kullanarak dinlerle mücadele vermektedir

dine sahip ülkelerde olduğu gibi bu düşünce ve akımlara kaymalar olacaktır. En kısa zamanda bu alanların içeriğiyle ilgili yeterli çalışmalar yapılarak, yeni programının içeriğine eklenmelidir.

Son olarak, "Her şeyin başı insanın kendi zihninde kurduğu dünyadır. O dünyada artık 'Bu işi

yapabilir miyiz' kaygısı, düşüncesi olamaz. Aksine büyük bir öz güvenle çıtayı sürekli yukarı doğru iterek, böyle bir tarihi geleneğe, böylesine neredeyse dünyanın merkezini oluşturan bir coğrafyaya sahip bir ülkenin insanı olarak 'Biz her şeyi

Entellektüel birikim kolay kazanılmıyor. İyi bir eğitim, binlerce okuma, düşünme, hazmetme ve bunun sonunda oluşturulacak yeni yapı çerçevesinde bir sentez oluşturma çabası gerekir.

yapabiliriz' demek durumundayız. Yapamayacağımız, gücümüzün erişmeyeceği hiçbir şey yok. Bu bağlamda entelektüel din adamı yetiştirme ve ülkemizin son dönemde yakaladığı başarıya ve dünyaya açılımına uygun bir yapının kurulması zorunluluk değil bir görev olmuştur.

Bunun için; Entellektüel birikim kolay kazanılmıyor. İyi bir eğitim, binlerce okuma, düşünme, hazmetme ve bunun sonunda oluşturulacak yeni yapı çerçevesinde bir sentez oluşturma çabası gerekir. Toplumla bağdaşmış, ülke misyonunu eda edecek ve sezgiyle yoğrulmuş entelektüel özelliklerine sahip din adamlarını yetiştirecek okul geleceğin dünyasında başarılı olabilir.

Bu çerçevede; Anadolu coğrafyasını bize vatan yapan anlayışının felsefesine uygun olarak, zeki ve başarılı öğrencilerimizden oluşturulacak, sayısı fazla olmayan, yatılı okul olarak planlanmış, en az iki yabancı dili konuşabilen, çağın standartlarına uygun teknolojik imkanı olan okullarda eğitim alabilen, öğretmeni ve öğrencisi sınavla alınan, yüksek öğretimini ülkemizin ve dünyanın en saygın üniversitelerinde yapan, akademik alanda uzmanlaşmış (din sosyolojisi, din psikolojisi, dinler tarihi vs.) bireyleri yetiştirerek geleceğin Türkiye'sinde sadece ülkemize değil diğer ülkelerde de belirli bir misyonu eda edecek öğrencilerimizi yetiştirmek en büyük sorumluluğumuzdur.

Bu konunun yeni bir bakış açısı ile tartışılması açısından bu çalışma hazırlanmış, detayları içinde görüşümüz istenildiği zaman arz edilecektir.

**BAŞARIYA
KAYIT OL!**

Eğitimde "Tek"

Özel TEK Anadolu Lisesi
İskenderun / Hatay
0(326) 618 23 24

Özel TEK Ortaokulu
İskenderun / Hatay
0(326) 612 05 25

Özel TEK Anadolu Lisesi
Payas / Hatay
0(326) 755 84 87

Özel TEK Temel Lisesi
Dört Yol / Hatay
0(326) 712 00 02

www.tekkoleji.com.tr

NİZAMİYEDE EĞİTİM ANLAYIŞI VE ALİMLER

Abdullah İKİNCİ • *Uzman Tarihçi/Eğitimci*

İslam tarihinde örgün ve yaygın eğitim kurumları mevcuttu. Camiler ve tekkeler yaygın eğitim kurumlarıydı. Medreseler ise örgün eğitim kurumlarıdır. Suffe Mektebi'nin benzeri eğitim kurumlarından olan B. Selçuklular döneminde Alparslan zamanında Vezir Nizamulmülk tarafından açılan Nizamiye medreseleri, daha sonra Melikşah zamanında Selçuklunun tüm büyük şehirlerinde açılarak yaygınlaştırılmıştır. Nizamiye Medreseleri örgün eğitimin yanında, geniş halk kitlelerine hitap edecek faaliyetleriyle de yaygın eğitim faaliyetlerini de yürütmekteydi.

Dünyanın ilk vakıf üniversitesi olarak kabul edilen Bağdat'taki Nizamiye Medresesi 1065-1067 yıllarında Selçuklu Sultanı Alparslan'dan izin alınarak Vezir Nizamulmülk tarafından devlet desteği ile iki yılda kurulmuştur. Bağdat'ta yeri konusunda tam bir bilgi bulunmamakla birlikte Dicle Nehri'nin kıyısında olduğu biliniyor. Bağdat'ın Moğol istilası sırasında kütüphanesi ve kütüphanesi çok büyük zarar görmüştür. Bu medresenin üç kuruluş amacı vardır:

1. Kahire'de Batıni fikirleri yaymak amacıyla bazı kurumlar açılmıştı. Bunların yaydığı zararlı fikirlerle karşı itikadi - ahlaki sağlam alimler yetiştirmek.
2. Fatimilerin Şii faaliyetleri ile ön plana çıkan Mısır Ezher Medresesi'nde Şii alimlerin propaganda-

larına karşı Sunni İslamı öğretmek ve yaymak.

3. Nizamiye medreseleri, fakir öğrencilerin de okumalarını sağlamak, eğitim - öğretimde fırsat ve imkân eşitliğini devlet eliyle bir dereceye kadar temin etmek amacıyla kurulmuş, devletin mülkî ve adlî kadrosuna vasıflı eleman yetiştirmek.

Maneviyatı Sağlam Alimler Yetiştirmek

Nizamulmülk, Sultan Melikşah'ın Atabeğliğini (Hoca) yapmış ve Siyasetnâme adlı eseriyle, Kutadgu Bilig gibi, önemli bir devlet adamlığı ve siyaset kitabı meydana getirmiştir. Sultan Melikşah döneminde Nizamulmülk ile Sultan Melikşah'ın arasını açmak isteyenler, âlim ve mutasavvıflara yılda 300.000 dinar harcadığını, halbuki bununla yeni bir ordu kurulacağını söylerler. Sultan Melikşah, Nizamulmülk'e bunu sebebini sorduğunda: "Ey devletimizin Sultanı, orduna bunun birkaç mislini harcıyorsun, bu askerlerin okları bir milden öteye gitmez. Oysa ben sana öyle manevi bir ordu meydana getirdim ki, onların duaları ok gibi arşa ve Allah'a kadar yükselir." diyerek, maddi kuvvetin yanında manevi kuvvetinde yetişmesi gerektiğini belirterek İslamî eğitimin devlet için önemini belirtmiştir.

Külliye Olarak Görev Yapmıştır.

Nizamiye Medreseleri olarak yaygın bir surette inşa edilen Büyük Selçuklu Medreseleri, sadece ders verilen derslikler içeren sıradan basit bir yapı olmayıp, son derece müştemilatlı ve görkemli yapılar idi. Medreseler “külliye” olarak yapılmışlardır. Ders verilen dersliklerin olduğu binadan başka, müderrislerin odaları, talebelerin kaldıkları mekanlar, kütüphane, aşevi, mescit, yemekhane, spor mekanları, gezi yerleri, hamam ve diğer sosyal tesisler bulunurdu. Selçuklu Medreseleri kendi çağının en ileri ve gelişmiş eğitim ve öğretim kurumları sayılabilir. Çünkü bu okullar için hiç bir masraftan kaçınılmamıştır. Selçuklularda Bağdat Nizamiye Medreseleri bir yüksek öğrenim kurumu iken, diğer medreseler müderrislerin düzeyine göre orta ve yüksek öğretim kurumları sayılmışlardır. Nizamiye, okul olarak yapılan, belli bir planı olan ilk bina ve sistemli-planlı eğitim yapılan ilk medrese olmuştur.

Medresede Görev Yapan Alimler

Nizâmiye'nin müderrisleri ilk zamanlarda seçkin âlimler arasından bizzat Nizâmülmülk tarafından seçilip görevlendirilmiştir. Nitekim H.483'te (M.1090) Ebû Abdullah et-Taberî ile Ebû Muhammed Abdülvehhâb eş-Şîrâzî ve H.484'te (M.1091) Gazzâlî'nin Nizâmülmülk'ün menşuruyla Nizâmiye Medresesi'ne müderris tayin edildiği bildirilmektedir. H.513'te (M. 1119) İbnü't-Taberî, İmamül-Haremeyn el-Cüveynî, Sultan Mahmûd b. Muhammed Tapar ve H.614'te (M.1217) Ebû Abdullah Yahyâ b. Fadlân halife tarafından müderrisliğe getirilmiştir. Nizâmiye Medresesi'ne müderris tayin edilen âlimlere siyah cübbe giydirilir, sarık ve şal hediye edilirdi. Görevinden ayrılan müderris cübbe ve sarığını iade etmek zorundaydı.

Medresede Okutulan Dersler

Nizamiye Medreselerinde başlıca okutulan dersler:

- Din ve Hukuk dersleri;** Kur'an-ı Kerim, Tefsir, Hadis, Fıkıh, Kelam,
- Dil ve Edebiyat Dersleri;** Arap Edebiyatı, Farsça, Nahiv, Sarf, Şiir, Hitabet, Tarih, Cerh ve Tadil, Edeb,
- Felsefe Dersleri;** Felsefe, Kelam, Mantık,
- Müsbet Bilim Dersleri;** Tıp, Cerrahi, Riyaziye, Hesap, Hendese, Nücum, Heyet, Tabiiyat, Müsellesat dersleridir.

Nizamiye Medreseleri, esas olarak din, hukuk, dil öğretimi yapmışlardır. Tıp öğretimi daha çok hastanelerde yapılıyordu. Selçuklularda hastane-tıp okulu durumundaki kurumlara ise Bimaristan veya Darüş-şifa denirdi.

Felsefe Dersi Yerine Kelam Dersi Konulmuş

Felsefe ile ilgili bilimler çok geçmeden programdan çıkarılmış ve yerini Kelam almıştır. Yunan Filozoflarının görüşlerinden oluşan Felsefe'ye ilk ciddi tepkinin Bağdat Nizamiye Medreseleri'nde 1091-1095 yılları arasında rektörlük ve müderrislik yapan İmam Gazalî'den geldiği ileri sürülmektedir. O Yunan Felsefesinin şüpheli yöntemine ve dinin bununla yorumlanmasına “inancı sarsıyor” diye karşı çıkmıştır. Gazalî “akıl” değil “kalbin” iman hakimiyetini esas alan tasavvuf yolu ile mutlak gerçeğe ulaşabileceğine inanmış, bu yolda aklı ve felsefeyi yetersiz görerek eleştirmiştir. Bundan dolayı okutulmasını faydalı görmeyerek bu dersin yerine Kelam ilmini okutmuştur.

Medresenin Öğretim Dili ve Yöntemi

Ortaçağ'da İslam dünyasında öğretim, bilim ve kitap yazım dili esas olarak Arapça idi. Fakat bazı kitaplarda Türkçe açıklamalar bulunmaktadır. Türkçenin kısmen kullanıldığı anlaşılmaktadır. Öğretim metodu ezbere dayalı ve okunan bir parça üzerinde konuşma biçimindeydi. İlmi tartışmalar sık sık yapılıyordu. Devlet desteği ve himayesinde parasız-yatılı eğitim ve öğretim yapılmıştır. Belli bir öğretim süreleri yoktu. Yıl bitirme değil, belli kitapları okuma amaçlanıyordu. Bu da öğrencinin çabasına ve müderrisin takdirine kalmıştı. Fakat yüksek öğretim medreselerinin en az dört

yıl sürdüğü belirtilmektedir. Yaşı yirmiyi geçmiş olan öğrencilerin kabul edildiği medresede ders saatleri mevsimlere, dersin niteliğine, müderrislerin ilmî mertebesine göre değişirdi. Dersler hafta boyunca öğleden önce başlar, öğle, ikindi ve yatsı namazlarından sonra da devam ederdi.

“

Yaşı yirmiyi geçmiş olan öğrencilerin kabul edildiği medresede ders saatleri mevsimlere, dersin niteliğine, müderrislerin ilmî mertebesine göre değişirdi.

”

Genel olarak Nizamiye Medreseleri'ndeki derslerin medreselerde yaygın eğitim şekli olan öğretim halkalarında verildiğini söyleyebiliriz. Nizamiye medreselerinde derslerin işlenişinde çeşitli şekiller uygulanırdı. Derse namazdan hemen sonra Kur'an okunmasıyla başlanır, ders esnasında karşılıklı sorular sorularak, hem dersin anlaşılması kolaylaştırılır, hem de tartışma ortamı meydana getirilirdi.

Medresenin yanı başında yaptırılan kütüphane oldukça zengin kitap koleksiyonuna sahip olduğundan müderris ve öğrenciler diğer şehirlere gitmek zorunda kalmazlardı. Üniversite öğrenimi için Nizamiye'ye gelen ve bir müddet burada eğitim gördükten sonra ülkelerine dönen, ülkelerinde kadılık başta olmak üzere, elçilik, eğitim yöneticiliği, öğretmenlik, mütercimlik gibi görevleri üstlenmiş kişilerden bahsediliyor.

Ders Hocası İlmi Özerkliğe Sahipti.

Esasen gerek Nizamiye Medreseleri'nden önceki özel yüksek öğretim müesseselerinde, gerekse Nizamiye Medreseleri'nde belli bir ders programından söz etmek imkansızdır. Çünkü medresede ders veren müderrisin sahip olduğu ilmî özerklik göz önünde tutulacak olursa, burada vazife gören müderrisin eline “*Şu ilim dalları okutulacaktır.*” diye bir müfredat programı verilemeyeceği kendiliğinden anlaşılır. Şu halde bu medreselerde müderrisler tarafından takdir edilen belirli bir ders programından ziyade her müderrisin kendi uzmanlık dalına veya dallarına göre uyguladığı bir ders programından söz etmek daha doğru olur.

Dolayısıyla ders programlarında kürsü sistemine ve ihtisasına yer verilerek her ders o sahanın uzman hocasına verdirilmiştir.

Medresenin Gelir Kaynakları

Medreselerin asıl gelir kaynağı vakıflardı. Devlet hazineden yardım yapmakla beraber bazen Sultanlar bizzat para desteği sağlardı. Medreseler mezhepler arası dayanışmanın yanı sıra toplumda ortak düşünce ve emellerin güçlenmesinde devlet görevlerine adam yetiştirmede önemli katkılarda bulunmuşlardır. Devamlı bir gelir kaynağına sahip olan bu medreseler, yalnız ilmî ve idarî muhtariyete değil, aynı zamanda malî özerkliğe de sahiptir. Böylelikle, yüksek eğitime tahsis edilmiş bağımsız binasıyla, kütüphanesiyle, aldıkları maaşlarla geçim kaygısından uzak olarak kendilerini mesleklerine veren öğretim üye ve yardımcılarıyla, aldıkları burs ve kaldıkları yurtlarla kendilerini ilme verme imkânını bulan öğrencileri ile bu medreseler yalnız kendi dönemleri için değil bugünün şartlarında dahi ileri düzeyde ilim yapan müessese konumundadırlar.

Eğitimcilerin Atanması ve Maaşlar

Medresenin hocaları olan müderrisler hükümdar veya vezir tarafından atanırlardı. Öğretmen tayinleri bizzat Nizamulmülk'ün çocukları veya vekilleri tarafından halifenin huzurunda yapılırdı. Azletme işlemini de yine aynı kişiler yapıyordu. Her medresede en az bir müderris vardı. Bağdat Nizamiyesi müderrislerinin Şafii mezhebinden olmaları şarttı. Müderrisler genellikle ölünceye kadar görevde kalır, cübbe ve sarık kullanırlardı.

“

Muid öğrencilere rehberlik, danışmanlık yapardı. Müderrisin emri altında bazen iki yahut daha çok sayıda “Muîd” adı verilen yardımcıları (belletmenler) vazife görürdü ki bunların görevi, dersten sonra verilen o bilgileri talebeye tekrar edip belletmek ve dersi anlamada zorluk çekenlere izah etmektir.

”

Maaşları dolgun ve toplumda saygın kimselerdi. Maaşları vakıflardan karşılanırdı. Müderrislere “Muîd” denen bir görevli yardım ederdi. Muid öğrencilere rehberlik, danışmanlık yapardı. Müderrisin emri altında bazen iki yahut daha çok sayıda “Muîd” adı verilen yardımcıları (belletmenler) vazife görürdü ki bunların görevi, dersten sonra verilen o bilgileri talebeye tekrar edip belletmek ve dersi anlamada zorluk çekenlere izah etmektir.

Alim Hükümdar İlişkisi ve İmam Gazali

İmam Gazali ile Sultan Sancar arasında geçen bir olay da âlim-hükümdar münasebetleri bakımından dikkat çekicidir. Sancar, diğer Selçuklu sultanları gibi samimi bir Müslüman ve İmam-ı Âzam Ebu Hanife’yi seven bir insandı. Kendisine Gazali’nin Ebu Hanife aleyhtarlığı yaptığı bildirilince, Gazali’yi meseleyi görüşmek için yanına davet etti. Fakat Gazali hükümdarların huzuruna çıkmamaya yemin ettiğini, yeminini bozamayacağını, ancak orta bir yer olan Meşhed’e kadar gelebileceğini bildirdi. Sultan Sancar da Meşhed’de büyük âlimi karşıladı. Kendisine hürmet ve itibar gösterdi. Meselenin aslını öğrendikten sonra İmam Gazali’ye medresede ders verip halkı irşat etmesi ve talebe yetiştirmesi ricasında bulundu. Sonuçta o da bu isteği kırmayarak Nişabur Nizamiye Medresesi’nde ders vermeye başladı.

Medreseden Mezun Olan Ünlüler

İspanyol Ebu Bekir Muhammed, İsfahanlı Ebu Tarih Ahmet, İbn Tumarat, Şamlı İbn-i Askir Ebu el Kasım, Hanbelî alimlerinden Vahidî, Şafîî fıkhi, hadis ve tefsir ilminde, Arap dili ve edebiyatında bilgi sahibi Beğavî, İkinci Şafîî olarak anılan Abdülvahid b. İsmail er-Rüyânî ve “Risale-i Kuşeyriye” adlı eseriyle bilinen Kuşeyrî bu medresede

eğitim görmüş kişilerin başında gelir. Medresede birçok ünlü edebiyatçı da eğitim görmüştür. Bunlardan en ünlülerinden biri de Muslihadd-Din Sadi Şirazi’dir. Bostan ve Gülistan adlı eseri ile tanınır. Yetiştirmiş olduğu öğrencileri vasıtasıyla Şii mezhebine ve Şii propagandasına karşı aşılmaz bir engel kurmuş ve Batini hareketinin ekmiş olduğu tohumları kökünden kazımıştır. Bu başarısı da sadece medresede ders vermekle yetinmeyip, halkın katıldığı konferanslar düzenleyerek, Batini hareketini fikir platformunda yok eden burada yetişen öğretmenlerin rolü çok büyük olmuştur. Medrese Ünlü Seyyah İbn Batuta tarafından da ziyaret edilmiştir.

Kendi medeniyetimizi, değerlerimizi okumak, örnek alıp yaşamak ve anlatmak dileğiyle Allah’a emanet olunuz.

“

Batini hareketini fikir platformunda yok eden burada yetişen öğretmenlerin rolü çok büyük olmuştur.

”

Faydalanılan Kaynaklar:

- Abdülaziz ed-Dûrî, “Bağdad”, DiA., IV, 425-433.
- Bedîullah Debirî Nejad, “Selçuklular Devrinde Kültürel Durum” (TerMürsel Öztürk), Erdem Atatürk Kültür Merkezi Dergisi, 1987,C.3,sy.8, s.479-490.
- Selçuklu Eğitim Müesseseleri: Nizamiye Medreseleri(Diyanet İlmi Dergi, 2003, cilt: XXXIX, sayı:3, s.117-122.
- Kafesoğlu, İbrahim, Selçuklu Tarihi, İstanbul 1972.
- Karaman, Hayrettin, İslâm Hukuk Tarihi,İstanbul 1975.
- Kayaoğlu, İsmet, İslâm Kurumları Tarihi, II, Konya 1994.
- Köymen, M.Altay, Alparslan ve Zamanı, I- II, Ankara 1983.
- TDV İslam Ansiklopedisi, C:33, s.189.
- Turan, Osman, Selçuklular Tarihi ve Türk İslâm Medeniyeti, İstanbul 1969.

Anaokulu'ndan Üniversite'ye Kadar
TÜRKİYE'de 30 ŞUBE

Herkese ve
Her Keseye Göre
Bir AKILLI OKUL
Var

TÜRKİYE'nin
MARKA
ZİNCİRİ
AKILLI
OKULLAR
BÜYÜYOR

BU OKULDA
ENERJİ VAR

VİLLA KONSEPTİ

STÜDYO OKUL KONSEPTİ

OSB MESLEK LİSESİ MODELİ

TEKNOLOJİ VE İNOVASYON LİSESİ MODELİ

Anaokulu'ndan Üniversite'ye Kadar
Türkiye'de 30 Şube

ANAOKULU

İLKOKUL

ORTAOKUL

ANADOLU
LİSELERİ

TEKNOKENT
LİSELERİ
(OSB MODELİ)

ENERJİ
LİSELERİ

TEKNOLOJİ VE
İNOVASYON
LİSELERİ

SİVİL
HAVACILIK
LİSELERİ

Akıllı Okullar Türkiye'de büyük ilgi gören farklı konsept okul modelleri
ile tüm illerimizde İSİM HAKKI verecektir.

Türkiye'nin En Büyük Okul Zinciri Projesinde Yer Almak İçin Acele Ediniz

444 31 25 | www.akillikolej.com

AkıllıEğitim

akilli.egitim

akilliokulmedia

“ÖĞRENCİLER”

İbrahim Halil ER • Eğitimci/Yazar

Siyasi çekişmeler sonucu zorunlu eğitim süreci-
ni 12 yıla çıkardık

Ama aslında unuttuğumuz ve ihmal ettiğimiz bir
unsur daha vardı ÖĞRENCİLER...

Malesef öğrencileri unuttuk.

Çocuklarımıza Bir Hedef Verdik mi?

Okullardaki öğrencilerimiz üzerinde yaptığımız bazı
araştırmalarda onların ciddi anlamda bir ideal ve ül-
künden yoksun olduklarını gözlemledik. Çocuklarımız,
öncelikle neden bu kadar okuduklarının bile şuurun-
da olmadıkları gibi, sürekli okuldan, eğitimden, öğret-
menden, derslerden, kitaplardan, sınavlardan, notlar-
dan ve zamandan şikayet etmektedirler.

Yani devletimiz, kısıtlı imkanlarını yeni nesli eğit-
mek için harcarken bu nesil verilen bu kadar imka-
nın ne şuurunda ve ne de farkında. Üstelik bu im-
kanlar maalesef değerlendirilmediği gibi öğrenciler
okuyormuş gibi yapmakta, öğretmenler de durumu
değiştiremeyeceklerinin farkında olduğundan su-
yun akışına kendilerini bırakmış olmaktadırlar.

Milli Eğitimin acilen öğrencilerdeki bu başıboşluğu
giderici tedbirler alması gerekir. Öğrencilerde oku-
ma ve eğitim görme azmini oluşturmaktır. Eğitim
imkanlarını en iyi şekilde değerlendirmeleri için on-
ları yönlendirmelidir. Ya da verilen eğitim sisteminin
mantalitesini değiştirmelidir. Öğrenciler, bir makine
gibi görülmeyip onların duygu ve ruhlarına da hitap
etmelidir. Bunun için farklı projeler geliştirmelidir.

Milli Eğitim'in geliştirdiği eğitimde teknolojiyi kullan-
ma imkanı ne kadar verimli ve işlevsel olduğu araştır-

malı, bu durum çocuklarda eğitim azmi ve araştırma
duygusunu kamçılamakta mıdır? yoksa onlara sadece
ders ortamından koparmakta mıdır? Bunlar iyi ve ide-
alist bir ekip tarafından araştırılmalıdır.

Öğrencilerimize maalesef hiçbir kimse ülkü ve
amaç vermediği gibi, bu kadar bilgi ve donanımın ne
amaçla verildiği de anlatılmaz. Bu nedenle dersle-
re ve onu öğreten öğretmene düşman olurlar. Gün
boyu derslerle boğuşan gençler için bunların hiçbir
anlamı yoktur ve öğretmen de arzularına gem vu-
ran bir gardiyandır. Dersten ne kadar kaytarırlarsa
kardir mantığı egemen mantık olmaktadır.

Bütün bu sorunlar yerinde ve iyi tespit edilmeli,
gerekirse eğitimde çeşit ve seçenekler artırılmalı,
sınıf ortamında uyumsuz olan öğrenciler, yete-
nek, eğilim ve psikolojilerine uygun eğitim eğitim
olanaklarına yönlendirilmelidir. Bu amaçla mes-
leki okullar, sanat okulları, kız meslek liseleri,
imam hatip, müzik, spor okulları yaygınlaştırılma-
lıdır. Bu tarz ayrışma için liseyi beklemek yerine
doğrudan ilköğretimden sonra yapılmalıdır. Çün-
kü daha kişiliği tam olgunlaşmayan bireyi yetiştir-
me imkanına sahip olabiliriz. Lise çağı çocukların
artık kazandığı alışkanlıkların sürdürüldüğü bir
çağ olmaktadır. Bu dönemdeki ayrışmada istenen
verim elde edilememektedir.

Okullarımızdaki eğitimin ağırlıklı noktası teorik
ve dinleme ekseninde verilmektedir. Halbuki bi-
zim gençler hiperaktif olup uzun süreli dinleme ve
oturmalara gelememekte ve dersten kopmakta-
dırlar. Bu nedenle eğitimde teorinin yanı sıra pratik

Eğitimde Unutulan Unsur 2 “ÖĞRENCİLER”

ve uygulama ekseninde bir yöntem tercih edilmesi, ders sayısı ve saatleri azaltılarak her öğrenciye bir hobi ve spor öğretilmelidir. Eğitimde yapılan yenilikler ve çalışmalar sahada iyi takip edilmeli, sadece konunun uzmanı akademisyenler değil, öğretmenlerin ve ilgili stk'ların da sürece katıldığı bir yol izlenmelidir. Unutmayın! Öğrenmek istemeyen ve yaptığı işin mahiyetini kavramayan kişiden yeterli performans alamayız.

Öğrencilerimiz Neden Derste Çok Konuşuyorlar?

Sürekli konuşanlara ne konuştuklarını sorduğunda doğru dürüst cevap bile alamadığını, çocukların sırf konuşmak için konuştuklarını belirtmektedir.

Televizyon, internet, telefon ve kitap vb. teknolojik oyuncaklarla aile arası iletişim bittiği gibi, kimse kimseyle konuşmamaktadır. Bu durumda haliyle çocuklar bir araya geldiğinde konuşmakta, durmadan konuşmaktadırlar.

Çünkü çocuklarımızın sosyalleşmesi ve arkadaş elde etmesinin tek yolu da okullardır.

Çocuklarımız Otoriter Bir Yönetim mi İstiyor?

Okullarda yaptığım gözlem ve anketler sonucu özellikle sorunlu ve sınıfta ders işlemesini engelleyen veya çok konuşan öğrencilerin çözüm olarak sundukları baskıcı ve cezalandırıcı öğretmen isteği beni gelecek adına korkuttu. Öncelikle ankette sorduğum soruları ve bunlara verilen cevapları sizlerle paylaşmak istiyorum. Biz öğrencilerin düşüncelerini korkmadan, özgürce yansıtabilmeleri için ankete isim yazmalarını istemedik. Bu onların rahat ve samimi davranmalarına neden oldu. Birçok kağıtta, öğretmene tavsiyeler verildiğini gördük. (Bu arada üzerinde çalıştığımız öğrenciler ilköğretim 6-7 ve 8. Sınıflardı.)

1. Neden sınıfta gürültü yapıyor? çok konuşuyorsunuz?
2. Dersin daha iyi işlemesi ve öğrencilerin dersi dinlemesi için ne önerirsiniz?
3. Nasıl bir öğretmen istiyorsunuz?

Öğrencilerin çoğu sınıfta neden çok konuştuklarını ve hatta ne konuştuklarını bilmediklerini belirttiler. Bu da aslında konuşmanın içeriğinden çok konuşma arzularının baskın olduğunu gösterdi. Bazıları da dersten sıkıldıklarını veya dersin kendileri için çekici olmadığını anlattılar.

Fakat asıl tehlikeli olan ikinci ve üçüncü sorula-

ra verdikleri cevapları. Öğrencilerin çoğu konuşan öğrencilerin cezalandırılması ve hatta dövülmesini tavsiye ederken, öğretmenin de yeterince sert ve otoriter olmadığını, çözümün daha sert ve otoriter davranıştan geçtiğini belirtmiş oluyorduk.

Bu cevaplar bizde kaygı uyandırdı. Otoriter bir yapının arzulandığı olması, aklımız insanlarımızın otoriter yapıya ve rejime daha yatkın mı olduğu sorusunu getirdi?

Ayrıca, çocukların sevgi ve ilgiye değil otoriter yapıya, sert cezalara talip olması böyle bir geçmişe sahip oldukları sonucuna da bizi götürmektedir. Yani evde bu şekilde bir geçmişe sahip oldukları endişesine götürdü. Özellikle otoriter ve sert aile yapısına sahip çocukların nispeten gevşek ve baskı yapılmayan sınıf ortamlarında ayağı kaçırıklarını ve ancak sert, otoriter bir öğretmene itaat ettiklerini bize anlatmaktadır.

Biz, bu tarz sınıfların öğrenci ve velilerin ciddi bir psikolojik destek almaları gerektiğini düşünüyoruz. Hatta büyük okullara rehber hocalarının yanında uzman psikologların da görevlendirilmelelerini tavsiye ediyoruz.

Okullarımızın sınıf öğretmenleri ve rehber hocalarının böyle sorunlu öğrenci ve velileri psikologa veya rehabilitasyona yönlendirebilecek bir yapıya kavuşmalarının daha iyi olacağını düşünüyoruz. Tabi ki bizdeki rehabilitasyon mantığı ile değil... Burada daha çok psikolojik destek/aile danışmanlığı ve sorunu tespit yöntemleri şeklinde yapılacak olan rehabilitasyon seanslarıdır. Ülkemizde özellikle eğitim açısından bunları kullanabilmeliyiz *geçen sayının devamıdır.

TACİZE ENGEL OLMAK

28 Şubat öncesinde kız liselerimiz vardı. Fakat bu dönemde bunlar kaldırıldı. Günümüzde bazı okullarda taciz skandalları yaşanmaktadır. Veliler ise kızlarının güvenliği konusunda endişe etmektedir. Bu sorunun en kestirme çözümü, en kısa zamanda karma eğitim sisteminden vazgeçip, tekrar kız liseleri açmaktır. Bu alanda öncülüğünü İmam Hatipler yapabilir. Kız İmam Hatipler yaygınlaştırılmalı, kesinlikle kızlarla erkekler aynı okulda eğitim görmemelidir. Ardından bu çalışma diğer okullara da yaygınlaştırılmalıdır. Hatta kız liselerinde bayan öğretmenler ve idareciler de görev almalıdır. Bu önlem, tüm sorunlarımızı çözmesinde en azından veliler gönül rahatlığıyla çocuklarını okullara gönderebilirler.

ÖĞRETMENLER VAKFI

" Güven Kapısı "

BİR HARF ÖĞRETENİN
DUA EDEN BİR ELİN
AÇIK BİR AMEL DEFTERİN
BİR HAYIR KAPIN
SIKINTILI ANLARINDA SIĞINAĞIN
YOKSUL VE KİMSESİZ ÇOCUKLARA BİR KATKIN
SENİ UNUTTURMAYACAK BİR ESERİN
GELECEĞİN TEMİNATI BİR NESLİN

Olsun İster misin ?

Öğretmenler Vakfı
Nakdi Bağışlarınız İçin

Kuveyt Türk Balgat Şubesi
IBAN NO: TR 86 0020 5000
0087 8847 1000 01

Vakıfbank Balgat Şubesi
IBAN NO: TR 10 0001 5001
5800 7284 4287 44

Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1 Balgat / ANKARA
Tel: 0 (312) 286 18 83 Faks: 0 (312) 287 61 80

www.ogretmenlervakfi.org
bilgi@ogretmenlervakfi.org

MUALLİM VE MÜRŞİD AHMET YAŞAR HOCAMIZ GÖÇTÜ DÜNYADAN

Ebu Taha KİRAZHOCAOĞLU • Eğitimi

İslamsız saadet olmaz. İnsan, İslam'ca yaşarsa kurtulur. Bu bakımdan insanın hayatı bir iman ve cihad imtihanıdır. Âlimler, peygamberlerin varisleri olarak onların mirası olan İslam'ı topluma telkin ve sünneti ihya etmek, Kur'an Nizamını kurmak ve yürütmek için topluma önderlik ve öğretmenlik ederler. Kınayanın kınamasına aldırılmazlar ve sadece Allah'tan korkarlar. FATİR 28: "...Kulları içinde ise, Allah'tan ancak âlim olanlar -içleri titreyerek- korkar..." Allah Resulü (s.a.v) buyuruyor: "Kim, benden sonra öldürülmüş olan bir sünnetimi ihya ederse beni seviyor demektir. Beni seven de benimle beraberdir." (Razin) Hasan-ı Basri diyor: "Âlimler asırların, devirlerin ışıklarıdır. Her âlim, zamanının insanlarını aydınlatan bir kandilidir." Bir âlimin ölümü âlemin ölümü sayılmıştır. Ölüm ise kaçınılmaz bir gerçektir. ENBİYA 35: "Her nefis ölümü tadacaktır. Sizi bir imtihan olarak kötülük ve iyilikle deneyeceğiz. Hepiniz de sonunda bize döndürüleceksiniz." Peygamberimiz buyuruyor: "Ölümü ve öldükten sonra kemiklerin ve cesedin çürümesini hatırlayın. Ahiret hayatını isteyen dünya hayatının süsünü terk eder." (Tirmizi)

Türkiye, bir âlimini, muallim ve irşat önderi Ahmet Yaşar Hocasını kaybetmiştir.

Ahmet Yaşar Hocamız, 8 Mart 2016 Salı günü, sayılı nefesleri ecel durağında tükendiğinden öncekiler gibi ahiret yurduna hicret etmiştir. Cenaze namazı 9 Mart 2016 Çarşamba günü Trabzon İskender Paşa Camii'nde öğle namazından sonra Lütfü Doğan ho-

camız tarafından kıldırılmıştır. Cenazeye yoğun bir katılım olmuştur. Milli Görüş camiası başta Saadet Partisi Genel Başkanı Mustafa Kamalak ve Genel Başkan Yardımcısı İsmail Hakkı Akkiraz olmak üzere GİK üyeleri, bölge İl ve İlçe teşkilatları Ahmet Yaşar hocaya son görevi yapmak üzere cenazede hazır bulunmuşlardır. Rahmetli Ali Soylu'nun amcaoğlu Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Süleyman Solu, da orada idi. İlahi takdirin bir tecellisi olarak 7 Mart 2016 günü eşi Hatice Yaşar da kendisinden bir gün önce vefat etmiştir.

Tanıdığım Ahmet Yaşar Hocamız Erbakan Hocamızın yakın dostlarından birisi idi. Milli Görüş davasına sahip çıkmış Milli Nizam Partisinden itibaren bu mücadelenin içinde olmuş ender insanlardan birisi idi. Onu biz hep Erbakan hocamızın yanında gördük.

Ahmet Yaşar Hocamız küçük yaşlarda ilim tahsiline başlamıştır. İlk hocası babasıdır. Kur'an-ı Kerim okumayı ondan öğrenmiştir. Altı yaşında babasını kaybeder. Bundan sonra onun her şeyi ile annesi Elmas Hanım ilgilenmiştir. Annesi bütün imkânsızlıklara rağmen oğlu Ahmet'i devrin ve bölgenin önemli âlimlerinden ders almasını sağlar. Sırasıyla Lagur hoca, Süleyman Çıkrık Hoca, Müderris Süleyman Sula ve Muhammed Sula gibi Of'un büyük âlimlerinden dersler alır. Askere gitmeden evvel hafızlığa başlar ve tamamlar. Ahmet Yaşar Hocamız, on sekiz yıl kendisinden ilim ve edep öğrendiği Muhammed Sula Hocadan aldığı tahsili şöyle anlatıyor: "Tâbi ki bu günler fetret dönemleri idi. Değil Arapçanın

Elifbanın dahi okunmasının yasak olduğu günlerdi. Bu sebeple köylüler biz bunları nasıl okuturuz diye istişare ettiler ve bazen yatsı namazından sonra bazı sabah namazından sonra değişik evlerde ve saatlerde büyük çile ve meşakkatler içerisinde hocamızın da fedakârlukları ile okumaya başladık. Hocamız Muhammed Sula ile daha evvel Süleyman Hoca'dan aldığımız dersleri yeniden okuduk. Sarf, Nahiv kitaplarını ve mefhumlarını tamamen ezberledik. Daha sonra Molla Cami okumaya başladık. Bunun yanında fıkıhtan Halebi okuduk. Halebiyi bitirince Multeka'yı okumaya başladık. Meşarikul Envar isimli hadis kitabını okuduk. Molla Cami bitince meani ve beyan ilimleri ile ilgili eserleri okuduk. İmam-ı azamın Fıkhı Ekber'ini ve Taftazani'nin akaidini, metinlerini ezberleyerek okuduk. Tefsir dersini bir müddet Hazin tefsirinden takip ettik. Daha sonra da Celaleyn tefsirini ve Beyzavi tefsirini okuduk. İhyayı Ulumuddini de ders olarak okuduk. 18 sene süren ilim tahsilimizi tamamladık ve 1959 yılında icazet aldık."

Ahmet Yaşar hocamız bu andan itibaren birçok talebe ve ilim adamının yetişmesine vesile olmuştur. "Mesuliyetimiz Resulüllah Efendimizin mirasını kökleştirmektir." esasıyla, Millî Görüşü ülkemizin her köşesinde anlatmak için hakkını vererek cihad etmiştir. 1960 yılında Nakşibendi mürşitlerinden Gümüşhanevi dergâhına mensup Hacı Abdurrahman Beşikçi'ye intisap etmiştir. Hocası Hacı Abdurrahman Beşikçi 1925'te Tekirdağlı Mustafa Feyzi Efendiye intisap etmiş ve akabinde hilafet payesiyle Trabzon'a vazifeli olarak gönderilmiştir. Mustafa Feyzi Efendi ise, Gümüşhanevi Hazretleri'nin dördüncü halifesi olarak beş sene kadar vazife yapmıştır. Serezli Hasib Yardımcı, Kazanlı Abdülaziz Bekkine ve Bursalı Mehmed Zahid Kotku Mustafa Feyzi Efendinin halifelerindendir. Ahmet Yaşar Hocamız ile Erbakan Hocamız aynı dergâhtan manevi terbiyelerini tamamlamışlardır. Ahmet Yaşar Hocamız, 1972 yılında vefat eden hocası Hacı Abdurrahman Beşikçi'den sonra irşad görevini üstlenmiş ve vefatına kadar bu vazifeyi sürdürmüştür.

Ahmet Yaşar Hocamız, Abdurrahman Efendi'nin kendisine yaptığı nasihati şöyle aktarır: "Keramet haktır. İnsanlar bir radyo yapıyor, frekansını bir yere ayarlıyor ve yayınları duyabiliyorsunuz. Halik'ın yarattıkları onlardan çok daha mükemmeldirler. Ama kerametler günün insanları için bir istismar vesilesi oluyor. Bir insan büyük olursa, bir tarikat büyük olur düşüncesi en büyük hatadır. Çünkü büyüklük Allah'a, kulluk ve ümmetlik biz insanlara mahsustur. Üstünlük, ancak takvadadır. İnsana değer kazandıran kerameti değil, istikametidir. Kişinin hayatında dikkat çekecek olaylar olur. Ama bizim için dış hali önemlidir. Çünkü hayatının ölçüsü Kur'an ve sünneti orada müşahade edebiliriz. İnsan iç âleminden bir şeyler izah

ediyorsa, bunlar ferdin ikrarı ile oldukları için, ispatta zorluk çekiliyor. Bu ifadelerde çok doğru olan hususlar varsa da bazı kendini bilmezler, insanları aldatıcı ifadeler kullanmaktan geri durmuyorlar. Biz bu yola pek rağbet etmiyoruz. İnsanın maneviyatının büyük olduğuna inancımız vardır. Çünkü bütün kâinat insana hizmet için yaratılmıştır."

Ahmet Yaşar Hocamız 1979 yılında Yavuz Selim Vakfı'nın kurulmasına öncülük etmiştir. Bütün Karadeniz'de bu vakfı örgütlemiş, müesseseler kurmuş, binlerce öğrencinin yetişmesine, şuur sahibi olmasına vesile olmuştur. Karadeniz bölgesinde bulunan Millî Görüş gençliğinin uğrak yeri olan Yavuz Selim Vakfı bir bakıma Millî Görüş teşkilatının Karadeniz şubesi gibi görev yapmıştır. Ahmet Yaşar Hocamızın sohbetleri kitaplaştırılmış ve ümmetin hizmetine sunulmuştur. Başlıca kitapları; Akaid Sohbetleri, Ölümde Gömülü Hayat, Çam Kozalağındaki Sır, Siyah Ayna, İlim Nuruyla Kemale Ermek, Varlık Dairesinin Kalbi, Hulasa'tül Abidin kitaplarıdır.

MİLLÎ GÖRÜŞ DAVASI

Topluma sıratı müstakim yolunu telkin eden şuurlu âlimlerimizi teker teker kaybediyoruz. Son kaybımız Ahmet Yaşar Hocamız ömrünü Kur'an ve sünnet yolunda tüketmiştir. Yukarıda da belirttiğimiz gibi Necmettin Erbakan Hocamızın yakın dostu ve dava arkadaşlarındandır. Millî Görüş hareketinin her döneminde aktif görev almış, Millî Görüşün bir neferi olarak Millî Nizam Partisinin Of Teşkilatının kuruluşuna öncülük etmiştir. Her zaman Millî Görüş eğitim seminerlerinde hocalık yapanlardan birisi olmuştur. Millî Selamet Partisi, Refah Partisi, Fazilet Partisi ve Saadet Partisi dönemlerinde her zaman Millî Görüş ile birlikte hareket etmiştir. Erbakan hocamızın maruz kaldığı haksızlıklara Ahmet Yaşar Hocamız da maruz kalmıştır. Yakın ve uzak çevreleri tarafından haksızlığa uğramak büyük insanların imtihanındandır. Bütün sohbetlerinde istikamet konusu üzerinde ciddiyetle durmuştur. Ahmet Yaşar Hocamızın şu sözünü birlikte okuyalım: "Bizden önceki devirlerde mürşitler, kâmil mürşitlerdi. Onların yanında oturanlar onların ahlâkı ile ahlaklanıyor, o muttaki zatların kalpleriyle kalpleri birleşiyordu. Ama günümüz dünyası değişti. İnsanlar takva ölçüsünü unuttu. Sesi çok çıkan, reklamı bol yapanın peşine takılıp gitmektedirler. İnsanlar aşırı sevgi hastalığı sebebi ile peşinen gittikleri şahısların hatalarını görmek istemiyorlar veya görececek bilgiye sahip değiller. Ama bu gafletleri ahiret âleminde geçerli bir mazeret olmayacak." Selam hidayete tabi olanlara...

BAŞINI İKİ ELİNİN ARASINA AL!

İbrahim VELİ • *Eğitimci*

Sosyal hayatımızda yaygınlaşan ve adeta Smeşruluk zemini arayan ahlâkî sapmalar, ekonomik krizlerden daha büyük bir felakettir. Çünkü ekonomik krizler gelip geçicidir; ancak ekonomiyi uzun vadede olumsuz etkileyen unsurların başında ahlâkî ve sosyal sorumsuzluklar gelmektedir. Bu durumda ekonomik kriz, ahlâkî ve sosyal krizlerle kesişmesiyle, sosyal gerginliklere ve toplumsal kaosa dönüşebilmektedir.

Ekonomik durgunluk dâhil bütün toplumsal krizlerin baş göstermesinin maddî ve manevî olmak üzere genelde iki ana sebebi vardır. Devle-

tin, ileri boyutlara ulaşmış borçlanmadan dolayı sosyal ve ekonomik politikaların manevra alanını daraltmakla refah hedeflerinden uzaklaşması, sadece yoksullaşan sosyal kesimlerde değil, fırsatları sadece kendi uhdesinde görmek isteyen varlıklı kesimlerde de ahlâkî bir erozyon yaşatmaktadır.

Gündeme gelen ve her defasında yürürlüğe konulan ekonomik tedbir paketlerine rağmen uzun vadede işsizlik ve yoksulluk önlenemiyorsa ve ekonomik durgunluklar, sosyal hayatımızı felce uğratiyorsa sorunun kaynağında maddiyat (eko-

nomi) dışı faktörlerin de analizine ihtiyaç vardır. Toplum hayatında ekonomik içerikli olsun veya olmasın bütün toplumsal sorunlara daha duyarlı olmamızı sağlayan ve sosyal sorumluluk bilincimizi geliştiren unsurlar olarak güzel ahlâk ve maneviyat niçin sosyal teorilerde yeterince kullanılmamaktadır?

Bu açıdan sosyal devlet ve sosyal piyasa ekonomisinin de bir özleştiriyeye tâbi tutulmasının zamanı gelmiştir. Kapitalizm ekseninde geliştirilmiş bütün sosyo-ekonomik modellerin en büyük eksikliği, ahlâk ve maneviyat gibi kutsal değerleri sistemine yeterince dâhil etmemesindendir. Kapitalist sistem içinde reform süreçlerinin bir uzantısı olarak ortaya çıkan liberal sosyal devletin ve sosyal piyasa ekonomisinin “sosyal” yani “insanî” boyutunun da bir türlü gelişmemiş olduğunu görmekteyiz. Bu yüzden, sosyal adalet ve toplumdan beklenen sosyal sorumluluk şuuru bir türlü hayatiyet bulamamaktadır.

Değerlerin erozyona uğra(tıl)ması, toplumsal normları altüst ettiği gibi ekonomik gelişmeyi de engellemektedir. Değerlerin yitirilmesinin birçok sebebi vardır. Bunların başında değerlerin kaynağını teşkil eden manevî yaklaşımların toplumsal hayatımızın hemen her karesinden uzaklaş(tırıl)ması karşısında yetkili ve sorumlu kişi ve kurumların sessiz kalmasıdır. Yürürlükte olan siyasî ve ekonomi modellerin, ahlâk ve maneviyatın toplumsal ve iktisadî gelişimine katkı sağlayabilmesine yardımcı olan dinamik mekanizmalarla geliştirilmesine ihtiyaç vardır. Bizzat siyaset, sanat ve iş dünyasının bazı temsilcileri tarafından sergilenmekte olan nahoş tutum ve davranışlar, sistemin yozlaşmasına ve halkın bu gibi kötü örnekleri taklit etmesine yol açmaktadır.

Değerlerin yitirilmesinin önüne geçilebilmesi için, aktif sosyal politikalar, ahlâk ve maneviyat içerikli proje ve programlar üretmek yine bizlere düşüyor. Kısacası, iş başa düşüyor, başımızı iki elimizin arasına alarak bu işleri başaramaya odaklanmak gerekiyor. Başını iki elinin arasına alabilenlerle bu zoru açacağız. Çünkü, başa gelen çekilir ve dert insana yol gösterir. Yeter ki, başımıza ne geldiğini bilelim ve bildirelim.

ÇAĞDAŞ ISLAHÇILAR ve İFSADÇILAR

Habib KARAÇORLU • Eğitimci

Her gün içinde yaşadığımız toplumun davranış açısından ve ahlaken ne denli olumsuz şekilde değiştiği konusunda neredeyse toplumun tamamı hem fikir durumda. Toplumun oluşturan bireylerin birbirlerinden memnun olmayıp, şikayetçi olmaları neye işaret ediyor dersiniz? Aile bireylerinden tutun da, işçi-patron, amir-memur, öğretmen-öğrenci, satıcı-müşteri, akraba, komşu velhasıl birbiriyle ilişki içerisinde olan kimselerin birbirinden memnuniyetsizliği ve bazen de kavgalı hali neden kaynaklanıyor dersiniz? Belki bu durumu fazlaca abarttığımızı düşünenler olacaktır. Abartmak bir tarafa, aslında yeterince günde-me taşıma konusunda bile ihmalimiz var.

Toplumun iyi yönde ıslahı, yani insanların kendisini düzeltmesi, insanlar arasındaki ilişkilerin düzeltilmesi, insanların barış içerisinde yaşamaları nasıl mümkün olacaktır? Toplumun ıslahı için çalışanların yani muslihlerin sayısı, ıslahın zıddı olan ifsad, yani bozmak için çalışanların, yani müfsidlerin sayısından az mıdır? Az olduğu kanaatinde değilim, bilhassa muslihlerin sayıca çok olduğunu biliyorum. Ancak, eksik olan şu var ki, günümüzde ıslah ediciler, ifsad ediciler kadar teşkilatlı, donanımlı, bilinçli ve gayretli değiller.

Kerim Kitabımız Kur'an'da, iman edenlerin, salih amel işleyen ve birbirine hakkı ve sabrı tavsiye eden kimseler olduğu buyrulmaktadır. Bunun-

la ilgili Asr Suresi'nde: *"Asra yemin olsun. Muhakkak ki insan, gerçekten hüsrandır. Ancak iman edenler ve salih amel işleyenler (doğruları yapanlar), birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesna."* buyrulmuştur. Salih amel işleyen, yani doğru iş yapanlar, kendileri doğru iş yapmakla kalmayıp aynı zamanda etrafındakilere de bunu tavsiye etmeli, bu konuda imtihandan geçenlere de sabırlı olmalarını, sabırsız davranıp da yanlış düşmemelerini telkin etmeli. İşte Yüce Rabb'imizin bize buyurduğu ıslah yolu bu. Mümin yalnızca kendini düşünen kimse değildir, o, kendini çevresindekilerden de sorumlu görür, bilir ki kötülüklere asla müsamaha edilmemelidir. Çünkü kötülükler durduğu yerde kalmaz, yok edilmezse zamanla herkese zarar verir.

Alemlerin Rabb'i Yüce Allah (C.C.) kendisine kulluk için yarattığı bizleri kitabında ıslah ediciler ve ifsad ediciler olarak ikiye ayırarak müfsidlerin kendilerini ıslah ediciler olarak tarif ettiklerini buyuruyor. Bakara Suresi 11 ve 12. Ayet-i kerimelerde: *"Hem onlara: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın."* denildiğinde: *"Biz ancak ıslah edicileriz."* derler. İyi bilin ki, onlar bozguncuların ta kendileridir. Fakat farkında değillerdir." Özellikle münafıkların anlatıldığı bu ayetlerde onların ıslah edici görüntüsü altında aslında bozgunculuk yaptıkları vurgulanmaktadır. Geriye dönüp yakın

tarihimize şöyle bir göz attığımızda, düzenleme, ıslahat, düzeltme, değiştirme, değişim, modernleşme, asrileşme, çağdaşlaşma, reform, yenilik, uyum sağlama vb. adlar altında toplumu batı tarzında değiştirme amacıyla çok plan ve projelerin hayata geçirildiğini ve bunların çoğunun İslam'a ters düştüğünü, böylece toplumu ifsad ettiğini görürüz. 1839 yılında yayınlanan Tanzimat Fermanı'yla birlikte Batılılaşmaya açılan kapı günümüzde ardına kadar açılarak hayatın her alanını kuşatmış, toplumu esir almış durumdadır. Güya, amaçları vatani ve milleti ilerletmek, kalkındırmak ve yüceltmek olan bu değişimci ve ıslah ediciler, her defasında toplumu ayakta tutan manevi ve milli değerleri biraz daha hırpalamış ve zayıflatmış olarak vatani ve milleti büyük sıkıntılara ve belalara düşürmüşlerdir.

Toplumun ıslahı ancak toplumu oluşturan bireylerin tek tek eğitiminden geçmektedir. Bu eğitim gerek örgün, gerek yaygın, gerek medya kanalıyla, gerek kültür araçları yoluyla ve gerekse din görevlileri eliyle olsun, mutlaka ilahi olmalı, yani Yüce Rabb'imizin rızasına muvafık olmalıdır. Toplumun her kesimi, büyüğü, küçüğü, zenginini, fakiri, kadını, erkeğiyle ilahi mesajdan haberdar olmalıdır. Kendi yaradanını, yaratılış amacını ve kulluk görevini bilmeyen, geçici hayatı kalıcı hayata tercih eden, ahirete bırakması gereken bir takım arzu ve emellerini dünyada gerçekleştirmeye çalışan insanlardan asla huzur ve barış içerisinde bir toplum olmaz, olamaz, olması ihtimal dahilinde değildir.

Bugün İslam coğrafyasının önemli bir bölümünde yaşanan büyük bela ve musibetlerin sebebini Hud Suresi 117. Ayette buluyoruz ki, Yüce Allah (C.C.) şöyle buyuruyor: "Senin Rabb'in, halkları iyi ve ıslahatçı iken, o memleketleri haksız yere helak edecek değildir." Afganistan, Irak, Suriye, Libya, Yemen ve diğer Müslüman ülkelerde olup bitenleri, zahiren, "iç karışıklık var, düşmanların emelleri ve hileleri var." deyip de bütün bu olup bitenleri insanlara mı bağlayacağız? Asıl külli irade sahibi olan, O (c.c.) dilemeden hiçbir şeyin olmayacağını unuttuk mu? Düşmanı gönderen kim,

kalpleri birbirine düşman eden kim? Kendini ıslah etmeyen, ıslah yolunda çalışmayan, tam tersine ifsada göz yuman ve ifsadçılara destek olan bir halka Allah (C.C.) azap veya helak göndermeyecek de kime gönderecek? Onların ıslahı da demek ki düşman eliyle olacak.

Tüm Müslümanlar olarak, ülkelerimizde sulh içerisinde müreffeh bir şekilde mutlu bir hayat sürmek istiyorsak kendimize çeki düzen verelim. Dürüst olalım, iyi insanlar olmaya gayret edelim, kendi nefsimizi düşündüğümüz kadar başkalarını da düşünmeyi bilelim, Allah (C.C.)'ın yasaklarından kaçınalım, yasakları çiğneyenlere engel olalım. Rabb'imize karşı kulluk görevini ciddiyetle yerine getirelim. Namazımızı düzgün bir şekilde kılalım, kılmayanları uyaralım, zekatımızı verelim. Biz kendimizi düzeltirsek memnun

olmadığımız bazı yöneticilerimiz de düzelecektir, düzelmiyorsa gidecek yerine düzgün olanlar gelecektir. Salih nesillerin yetişmesi konusunda da herkes üzerine düşeni yapmalı, hem onlara iyi örnek olmalı, hem de onların eğitimi konusunda ya çalışmalı ya da çalışanlara madden ve manen destek olmalıdır. Doğru ve gerekli dini eğitimler yapılmadığı için bugün

böyle birbirini yok etmeye çalışan Müslüman tipleri ortaya çıktı.

Biz bu ülkenin yetiştirdiği, az çok olup bitenlerin farkında olan ve ülkesinin, devletinin ve de milletin geleceği konusunda endişe taşıyan, iyilikler için çalışan, kötülüklerin yok olması için gayret eden münevverler olarak Rabb'imizin nebilerinden Hazreti Şuayb (A.S.) gibi sesleniyoruz, Hud Suresi 88. Ayette: "Şuayb şöyle dedi: "-Ey Kavmim! Söyleyin bakayım! Eğer ben, Rabb'imden bir Peygamberlik üzerinde bulunuyorsam ve o, bana katından güzel bir rızık vermişse, ne yapmalıyım? Ben size aykırı hareket etmekle, sizi alıkoymadığım şeylere, kendim düşmek istemiyorum. Ben, ancak gücümün yettiği kadar ıslah etmek istiyorum. Başarım da yalnız Allah'ın yardımı ile. Sadece ona tevekkül ettim ve ona döneceğim. "Ne mutlu Allah yolunda ıslah edicilere, Ya Rab bizi ıslah edicilerden kıl! Amin."

ÜMMET BİLİNCİ (CEMAAT DEĞİL ÜMMETİZ)

Birol DUMAN • Araştırmacı Yazar

İhtilafı bir konuda doğru tek olsa da bu doğruya götürecek yollar, metodlar farklı olabilir. Matematikte bile bu gerçek açıktır. Bir matematik probleminin sonucu tektir; ama sonuca 3, 4 ve hatta daha fazla farklı yollarla, yöntemlerle ulaşılabilir.

Kaldı ki içtihat ehli için Allah bir konuda isabetli karar verene iki, yanlış karar verene bir sevap vermektedir. Yani yanlış karara bile günah yok.

Müslümanlar için nihai hedef Allah'ın rızasını kazanmaktır. Bunun yolu da O'nun emirlerine uymak, yasaklarından kaçınmaktan geçiyor. Bu nedenle Allah'ın emir ve yasaklarını yerine getirmemiz için Kur'an'ı ve hadisleri iyi bilmek gerekir. Allah'ın rızasını kazanmak için bizden ne istendiğini, isteklerini yerine getirirken Peygamberimizin ve ondan önceki peygamberlerin metodlarını da bilmemiz gerekiyor. Daha önce de değinildiği üzere fıkhi konular dışında ilk ciddi ihtilaf hilafet konusunda çıktı. Yani siyaset, devlet yönetimi meselesi. Peygamber Efendimiz (SAV) ve hulefa-i raşidin döneminde halifelik dışında Müslümanların birbirini karaladıkları, hainlikle, küfürle, şirkle itham ettikleri bir konu olmamıştır. Ancak günümüzde kaderi farklı anlama yüzünden, farklı giyiniş tarzından dolayı, hadisleri kabul etme-etmeme meselesinden, demokrasiyi, kadınların okuma ve iş hayatına, meclise girip girmemesi, kabir ziyaretlerini, kutsal gün ve geceleri, kandilleri bahane

ederek Müslümanlar birbirlerini tekfir ediyorlar, günahkarlıkla, şirkle suçluyorlar.

Kimileri Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne vekil olarak giden Müslümanları Daru'n - Nedve'ye iştirak etmiş gibi görüp, şirkle suçluyorlar. Kimileri ehl-i kitabın kestiği eti yemeyi caiz görürken, kendi gibi düşünmeyen Müslümanları müşriklikle itham edip onların kestiklerini yemiyorlar, selamlarını almıyorlar.

Müslümanlar kendi içlerinde sürekli bölünüyorlar. Bediüzzaman Said Nursi 1960 yılında vefat ettiğinde tek bir Risale-i Nur cemaati vardı, şu an birbirlerini beğenmeyen, suçlayan, Nurculuğa aykırı gören sürekli mitoz bölünmeye uğrayan onlarca Nur Cemaati var.

Aslında pek çoğu ilham aldığı ana kaynağı bile doğru dürüst bilmiyor. İslam için hayatını vakfeden, canını veren bir İbni Teymiye'ye günümüzdeki ehl-i tasavvufçular da Şiiler de karşı çıkıyor, onu sapıklıkla suçluyorlar. Mezhepsizlikle, hariçilikle, İslam büyüklerine saygısızlık etmekle itham ediyorlar. Oysa o İslam tarihinde İslam'ı en çok araştıran, okuyan, tefekkür eden, ilim gören, Peygamber Efendimize, ashabına, tabiine ve hatta tebe-i tabiine, büyük mezhep imamlarına saygı gösteren ve kendi kararlarında onların örnek hayatlarından, sözlerinden alıntı yapan büyük bir âlim ve mücahiddir.

Sırat-ı Mustakim adlı eserinde İbni Teymiye, “Bizim mekruh olduğunu söylediğimiz davranış hakkında ilk üç Müslüman kuşaktan (Sahabe, tabiin ve tebe-i tabiin) kaynaklanan hiçbir özendirici belge yoktur. Oysa bu ilk üç kuşağı Peygamber Efendimiz (SAV) şu hadisinde övmektedir. ‘Bu ümmetin en hayırlı kuşağı benim peygamber olarak aralarında yaşadığım kuşaktır. Sonra onları izleyenler, daha sonra da bu ikinci kuşağı izleyenler gelir.’ (Buhari, Müslim) Herkes kabul eder ki, eğer söz konusu hareket faziletli olsaydı, bu ilk üç kuşak ona herkesten daha çok sarılırlardı.” (İbni Teymiye, Sırat-ı Mustakim, Çeviri, Salih Uçan, Pınar Yayınları, sh. 195)

İbni Teymiye eserinin pek çok yerinde bu ilk üç kuşaktan saygı ve sevgiyle bahseder. (Bkz. Age, sh. 238, 240, 270, 341 vd.) Bununla birlikte bu büyük şahsiyet kendinden önceki mezhep imamlarına da büyük değer verir, görüşlerini teyit etmek için Ebu Cafer’den, Hasan Basri’den, İmam Malik’ten, Ebu Hanife’den, İmam Şafii’den, Ahmed b. Hanbeli’den alıntılar yapar, örnekler verir. (Bkz. Age, sh. 250, 251, 255, 266, 267, 278, 280, 281, 340 vd.) Ebu Hanife ve İmam Şafii ile ilgili olarak, “Oysa İslam ümmetinin bu seçkin simalarına karşı takınmamız gereken uygun tavır onlara sevgi beslemek, fikirlerine bağlılık göstermek...” (age, sh. 251) diyor.

Hadisler konusunda da çok hassastır. Ehl-i Sünnetin sahih bulunduğu hadis kaynaklarına son derece güvenir. Özellikle İmam Buhari için, “Bilindiği gibi gök kubbe altında Kur’an’dan sonra Buhari gibi sağlam ve güvenilir bir başka kitap yoktur.” der. (age, sh. 341)

Daha önce İbni Teymiye’yi seven, ona hayranlık duyan ve aynı zamanda o dönem Türkiye’deki Hizbullahçıların ilimci kanadına mensup bir arkadaşım bana 1991 yılında İbni Teymiye’nin bütün kitaplarını yakmak lazım demişti. Sebebini sorduğumda bana cevap vermedi. Daha sonra büyük şii alim Murteza Mutahharri’nin Adl-i İlahi adlı eserini okurken 28 nolu dipnotta İbni Teymiye ile ilgili, “1263-1328 yılları arasında yaşayan Arap fakih. Hz. Ali’nin üç yüz kadar hata yaptığını iddia edecek kadar garip fikirleri vardır. İslam’ın tadını alamayıp kabukta kalanlardandır.” ifadelerini okudum. (M. Mutahharri, Adl-i İlahi, Çeviren ve notlandıran Prof. Dr. Hüseyin Hatemi, İşaret Yay. İstanbul 1988, sh. 430)

Muhtemelen İbni Teymiye böyle bir iddiada bulunmuş; ancak bunu iddia etmesi İbni Teymiye’nin Hz. Ali (K.V)’ye saygı göstermediği, onu sevmediği veya küçük düşürdüğü anlamına gelmez. Nitekim yine Sırat-ı Mustakim adlı eserinde İbni Teymiye Hz. Ali’den bahsederken “Allah yüzünü ak eylesin.” ta’ziminde bulunmakta (İ. Teymiye, age, sh. 250), onun çocukları Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin’den (R. Anhüma) olma torunları Ali ile Hasan’ın görüşlerini kendi görüşüne referans göstererek, “Bilindiği gibi bu iki zat, ikinci neslin en seçkin ehli beyt temsilcileri ve bu konuyu en doğru bilecek durumda olan kimselerdir. Çünkü hem soyca ve hem de ikametgah açısından Peygamberimizin hücreğine en yakın şahsiyetlerdi.” demektedir. (İ. Teymiye, age, sh. 237) Hz. Ali’nin (R.A) torunlarına bile bu kadar itimad eden, saygı gösteren bir âlimin Hz. Ali’yi itibarsızlaştırmaya çalışması söz konusu olamaz.

Ordüaryüs Prof. Dr. Muhammed El Mübarek, Ehli Sünnete muhalif mezhepleri tenkit etmesi, bağımsız olarak yaptığı farklı içtihatları, Allah’ın sıfatlarıyla ilgili ayetlerde selefin görüşlerini ısrarla savunması, çeşitli konularda Eş’ari görüşlerine şiddetle hücum etmesi, sufilere ve tasavvufa karşı takındığı tavır dolayısıyla gerek hayatında gerekse ölümünden sonra İbni Teymiye etrafında büyük gürültü ve münakaşalar yapılageldiğini belirtir ve “Uğradığı en önemli haksızlıklardan biri sufilere ve tasavvufa karşı takındığı tavırla ilgilidir. Araştırmacılar onun kalbin amelleri, Batını ameller, ayrıca kalbin hastalıkları ve şifası konusunda yazdıklarına bir göz atsalar, Fudayl b. İyaz, İbrahim b. Edhem, Maruf Kerhi, Cüneyd Bağdadi, Tüsteri, Beyazid Bistami, Seriyü’s-Sakati, Abdulkadir Geylani gibi sufilere karşı takındığı tavra, sözlerinden yaptığı nakillere, bu konuda onlara duyduğu saygıya, evliyanın kerametlerinden söz edişine, sahabe ve tabiuna ait çok sayıda kerameti zikretmesine bir atfı nazar etselerdi, İbni Teymiye hakkında daha insaflı olur ve Kitap ve Sünnet’e uygun tasavvufun düşmanı olmadığını öğrenirlerdi. Tasavvuf ehline karşı ölçüsü, Kitap ve Sünnet’ten aldığı ilkelerdir.” demektedir. (İ. Teymiye, Syaset –es Siyasetü’s-Şeriyye, Dergah Yay. Çeviri Vecdi Akyüz, sh. 24, 25)

Bediüzzaman kendisine tek bir din varken muhtelif mezheplerin farklı hükümlerini cevazını so-

ranlara “su” örneği ile cevap vermiştir. Demiştir ki: “Birisine, hastalığının mizacına göre su ılaştır; tıbben vaciptir. Diğer birisine hastalığı için zehir gibi muzırdır (zararlıdır); tıbben ona haramdır. Diğer birisine az zarar verir; tıbben ona mekruhtur. Diğer birisine zararsız menfaat verir; tıbben ona sünnettir. Diğer birisine ne zarardır, ne menfaattir, afiyetle içsin; tıbben ona müstehaptır. İşte hak burada teaddüt etti. Beşi de haktır. Sen diyebilir misin ki, su yalnız ılaştır, yalnız vaciptir, başka hükümü yoktur.” (B. S. Nursi, 27. Söz, Hatime bölümü)

Mezhepler de meşrepler de insanların karakterlerine, huyuna, ahlakına, yaşayış tarzına, zevk, algı ve anlayışlarına göre farklılık arz etmektedir. Duruma göre insanlar mezhep de değiştirmektedirler. Gerçi bu konuda Mevdudi bir ameli mezhepten diğerine geçiş ilmi bir araştırma sonucu değil de nefساني isteklere ve menfaatlara uyularak yapılırsa bunun günah olduğunu belirtmektedir. (Mevdudi, age, sh. 154) Birçok alim de bu görüştedir.

Ehli Sünnet mensuplarının büyük bir kısmı 4 mezhep dışındaki Şia, Yezidilik gibi mezhep, cemaat ve meşrepleri din dışı veya tehlikeli görmüşlerdir. Özellikle Vahhabi olarak bilinen günümüz Hanbeli mensupları Şia mezhep mensuplarını şirke suçlamaktadırlar. Oysa Şia içerisinde İsnâaşere Caferi gibi Ehli Sünnete çok yakın akımlar bulunmaktadır. Mevdudi, Seyyid Kutup, Ali İzzetbegoviç gibi başlı başına bir ekol olan İslam büyükleri tasavvuf kökenli bazı tarikat ve cemaatleri İslam’a ters uygulama olarak görmektedirler. Mevdudi, Mevlana’nın bazı uygulamalarını ve İmam Rabbani’nin bazı görüşlerini eleştirmekte, Ali İzzetbegoviç gibi büyük İslam bilgisi tasavvufu Hristiyanlıktaki mistisizme geri dönüş olarak görmektedir. Şöyle demektedir büyük bilge: “Kimi tarikatlar ve onların esasında yatan tasavvuf felsefesi, İslam’ın bir nevi Hristiyanlaşması, Hz. Muhammed’den Hz. İsa’ya doğru gerilemesi olarak vasıflandırabileceğimiz bu sapmanın en karak-

teristik şeklidir.” (Ali İzzetbegoviç, Doğu ve Batı Arasında İslam, Nehir Yayınları, Çev. Salih Şaban, sh.228)

Bazı tasavvufular da Şia ile birlikte Vahhabiliği, Muhammed Abduh’u, Cemalettin Afgani’yi, Muhammed Hamidullah’ı, Seyyid Kutup ve Mevdudi tarzı İslam önderlerinin görüşlerini İslam dışı görmüşlerdir. Bunlardan biri Üstad Necip Fazıl Kısakürek’tir. Üstad, Doğru Yolun Sapık Kolları adlı eserinde bu zatları mezhepsizlikle, sapıklıkla suçlamakta, ağır ithamlarda bulunmaktadır. Muhammed Hamidullah’a “Baidullah” (Allah’a uzak), Mevdudi’ye “Merdudi” (dinden çıkmış) demektedir. (N. Fazıl Kısakürek, Doğru Yolun Sapık Kolları, sh. 153-155)

Maalesef birçok Müslümanın en büyük zaafı, sapıtmakla suçladığı Müslümanlarla arasındaki müşterek bağları görememeleri. Şahsen ben tasavvufa düşkün ve Mevlana, Yunus Emre ve hele hele İmam Rabbani’ye hayran biri olarak, Mevdudi’yi, Seyyid Kutup’u, M. Hamidullah’ı, ibni Teymiye’yi, Ali İzzetbegoviç’i, İmam Humeyni’yi, Ali Şeriatî’yi çok seviyor, mücadelelerine hayranlık duyuyor ve eserlerinden faydalaniyorum.

Şurası bir gerçek ki kendisi tasavvufi bir tarikata mensup olmakla birlikte birbirlerini sapıklıkla, mürtedlikle suçlayan, tekfir eden Şia’yı da, Vahhabiliği de, İslam’ın yayılması için çaba harcayan tüm mezhep, meşrepleri, tüm cemaat ve fertleri kucaklayan Milli Görüş lideri merhum Necmettin Erbakan tarzı düşünce ümmet-i Muhammed’e birlik, beraberlik, kardeşlik şuuru verebilir.

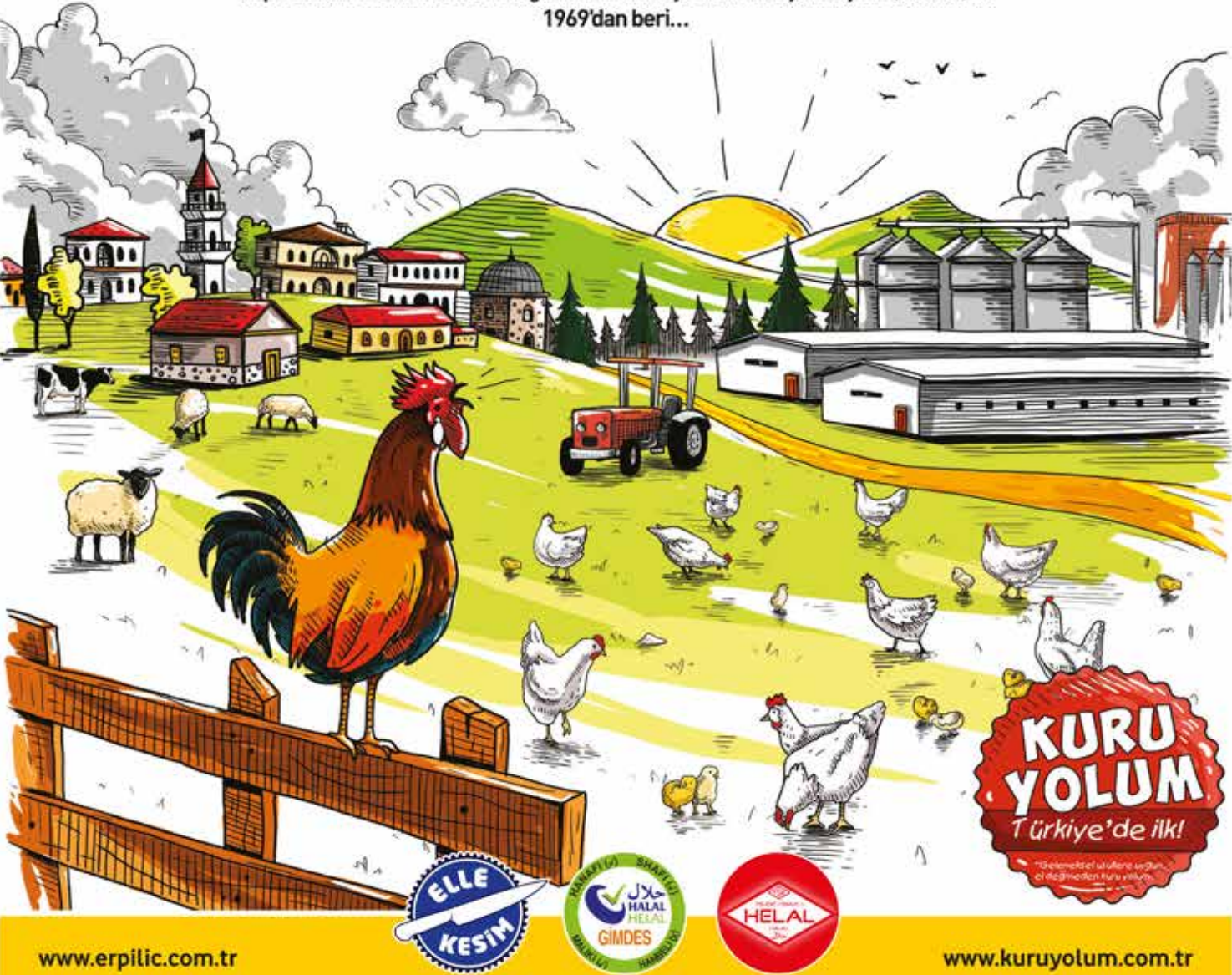
İslam dünyasının kurtuluşu İslam kardeşliğiyle, ümmet bilinciyle mümkündür. Kimse mezhebini, tarikatının, cemaatinin çıkarlarını İslam çıkarlarından üstün tutamaz. Bu nedenle İslam dünyasının en büyük liderlerinden merhum Erbakan Hocamız, “Cemaat değiliz, ümmetiz.” demiştir.

Her yeni güne yeni bir lezzet aşkıyla başlıyoruz!

Size daha sağlıklı, daha güvenilir, daha lezzetli piliç ürünleri sunmak için...
Kuru Yolum, Elle Kesim, Helal Gıda Kriterleri, TSE kalite belgeleri ve ödüller;
hepsi damak tadınızda elde ettiğimiz memnuniyeti daha da yukarıya taşımak için.
1969'dan beri...

ORTAK KAYGIMIZ GENÇLERİMİZİN GELECEĞİ

Hatice KANAL • Aile Danışmanı

1998’de ilk lisans programım olan kimya öğretmenliğini bitirdiğimde 28 Şubat’ın benden idealist öğretmen olma hedefimi çalacağını hesaba katmadan diplomama bakıp **“Ben öğrencilerimi çok seveceğim.”** demiştim. Bu konu ayrı bir uhdedir benim içimde. O zaman neden mi böyle bir giriş yaptım? Çünkü eğitim fakültesini bitirmeme rağmen öğretmenlik alan derslerinde bize öğrenciyi sevmenin, onları koşulsuz kabul etmenin, sonuç odaklı değil; süreç odaklı olmak gerektiği hiç öğretilmedi. Evet, kimya çocuklara nasıl öğretilir, iyi biliyorduk. Ya onlara değerler eğitimi nasıl verecektik? Hep ortaöğretim kurumlarındaki müfredatın öneminden bahsettik. Oysa ki kaçırdığımız nokta asıl değerler eğitimi verecek, onlara örnek olacak, öğrencilerin yaşamına yol gösterecek öğretmenlerin yetiştirme müfredatı hedefimizdeki insan profiline ne kadar uyumluydu.

Bu değerleri geleceğimiz, ümidimiz gençlere aktarırken onların psikolojik, sosyal ve bilişsel gelişim dönemlerinin gereklerini bilerek aktaran öğretmenler yetiştiren müfredata sahip miydik? Cevap hepimizin bildiği gibi, hayır. O yüzden ben de öncelikli hedef öğretmen yetiştirme programlarının müfredatını değiştirmek olmalı. İyi öğretmenler yetiştirilmeli. Ayrıca bir sosyolog olarak hepimizi duyar gibiyim. Hocam siz öğretmenlerin yaşam şartlarını, yaşadıkları maddi manevi zorlukları, çocuklarına evde hiç değer vermeyen anne babaların okula gelip bizden hesap sormaya kalktıklarını, çoğu zaman idarecilerden mobbinge maruz kaldığımızı biliyor musunuz, dediğinizi. Evet kesinlikle haklısınız; ama bizlere düşen şartlarımızı iyileştirmek için demokratik yollarla mücadelemizi yapmak. Fakat bunu yaparken de kişisel gelişimimizi ihmal etmemek. Çünkü bize verilen emanetlerin vebali çok büyük. *İsra Suresi 13. Ayet ne kadar anlamlı:*

-Biz her bir insanın kaderini kendi çabasına bağlı kıldık. İnsan için ancak çabasının karşılığı vardır.

Evet, hem kulluk noktasında hem mesleki açıdan çabalayalım. Bize düşen inançlı ve şuurlu öğretmenler olarak onlara lisan-ı halimizle örnek olmak. Biliyoruz ki bizler aktardığımız değerleri şahsımızda birebir sergileyen modeller olmalıyız. Onlara elimizden geldiğince iyiyi güzeli öğretmeliyiz. Maalesef her çocuk temel eğitimini alabileceği iyi bir aileye sahip olma şansına sahip değil.

Okullarda eğitim ve öğretim müfredatlarında batıdan bilgiler taklit edilerek alınıp tahlil edilmeden programa dahil edilmemeli. Kültürel, manevi ve ahlaki form ile bilimsel ve teknolojik formu müfredat aynı anda bünyesinde taşımali. Çünkü ilim, inanç ve ahlak ayrılmaz bir bütündür. Tek başına ilim hiçbir şey ifade etmez. Şeytan da çok bilgiliydi ama ahlaklı değildi!

Ben bir anne olarak müfredatı yüzeysel; Kuran, Siyer veya Osmanlıca dersi koyulmasını yeterli bulmuyorum. Örneğin ben çocuklarımı her gece peygamberimizin hayatını okuyarak büyüttüm. En büyük arzuları rüyalarında Efendimizi görmek olurdu. Evet, şimdi o dersler konuldu ama artık çocuklar sadece ezberleyip not alma korku ve endişesiyle o ruhu yaşayamıyorlar. Kısaca bizimkisi eğitim değil; öğretimden öteye gidemiyor. Yapararak, yaşayarak, hissederek kültürel mirastan koparılmadan çocuk yetiştirecek programlara bir an önce imzamızı atmalıyız.

Her yıl yapılan eğitim araştırmalarında Finlandiya rekor üstüne rekor kırıyor. Oradaki eğitim sisteminin özelliklerini incelediğimde ilk düşündüğüm çocuklarım oldu. Bizim çocuklarımızın da

öğretmenlerimizin de böyle bir sistemi fazlasıyla hak ettiklerini düşünüyorum. Bu makalede tek tek özelliklerini yazmayacağım; ama lütfen internetten bakın. Öyle bir sistemde çocuklarınızın eğitim gördüğü hayalini bile kurmak güzel. Bu konuyla ilgili bir köşe yazısı okumuştum.

Bahçeşehir Üniversitesi'nde **"Bir eğitim mucizesi Finlandiya"** adlı konferansta Prof.Dr. Pasi Sahlberg 'e bir eğitimci soruyordum:

-5 yıl önce ülkenize bir ziyaret yapmıştım. Ziyarette bir liseye gittik, öğretmen sınıfta fizik sınavı yapıyordu. Öğretmen soruları sınıfa verdi. "45 dakika süreniz var. Ben gidiyorum 45 dakika sonra

kağıtlarınızı alacağım." dedi. Sonrada gitti. Size sormak istediğim siz bu kopya çekmeyen, dürüst çocukları nasıl yetiştirdiniz?

Prof. Sahlberg biraz durdu ve dedi ki:

-Çocuklarımıza güvenmezsek, öğretmene güvenmezsek zaten başarılı olamayız ki. Yine Sahlberg'e ait güzel bir cümle her şeyi anlatıyor: **"Eğitim sistemlerinde mucize olmaz; veri olur, bilgi olur, kararlılık olur, takım çalışması ve ruhu olur, değişime inanç olur.**

Hedef koyun, koyduğunuz hedefe inanın, gerçekleştirmek için çalışın. Sakın ha bu hedefleri yapıyormuş gibi davranmayın. Bu hedefleri asla kısa süreli siyasi hedeflere kurban etmeyin." Finlandiya eğitiminde asla olmayan üç şeyi söyledi: Sağlıksız rekabet, standart müfredat ve standart öğretim modeli.

Aslında yapılması gerekenler ortada. Ne olur hangi düşüncede olursak olalım ortak kaygımız gençlerimizin geleceği olsun. Unutmayalım o geleceğin bir yerlerinde çok sevdiğimiz değer verdiğimiz evlatlarımız var.

HÜZÜNLÜ DEMLİ SAATLER

İbrahim KİLİK • Eğitimci - Yazar

Bu yazı, hepimiz Gogol'un Palto'sundan çıktık diyen Dostoyevski'ye atfen, Ahmet Hamdi Tanpınar'ın Saatleri Ayarlama Enstitüsü adlı romanından çıkmış değil elbette. Dostoyevski bu sözü söylerken gerçekçilik akımının babasına işaret etmeyi amaçlamıştır kuvvetle muhtemel. Bizim böyle bir kaygımızın olması ihtimal dışı. Kaldı ki Tanpınar gibi sanatkâr bir yazara bu fakirin gönderme yapması hiçbir zaman ve zeminde kabil-i mümkün olmayan durum. Ayrıca edebiyatla ilgili bir başarıımız da söz konusu olmadığından böyle bir iddiada bulunmak densizlik sayılır. Ve 'İnsan hayatta iki şeyi bilmeli, haddini ve hesabını' düsturunca biz hesabımızı pek bilmesek de haddimizi biliriz.

Bu bağlamda saatin, zaman kavramını yirmi dört eşit parçaya bölmekten, zaman ölçü birimi olmaktan başka, zamanı öğretmek gibi işlevleri de var, diye düşünmekten kendimizi alamayız. Ölümün saatini kimse bilemez; ancak gafil de davranrsa ölümden kurtuluşun olmadığını er veya geç öleceğini, aklı başında her insan kabullenmiştir. Saat, dakika, saniye ve salise alıp verilen nefesin vetiresine dahildir. Bir nefes sonrasına teminatımız yoktur. Düşünürsek insanın ağlayamadığı tek ölüm kendi ölümüdür. İnsan zahiri manada kendi hüznü demli saatlerine tanıklık edemez, fakat ölümün zamanının ve zemininin olmadığını idrak

eder, eder de hayatını tanzim ederken bunu pek dikkate almaz, alamaz. Yani, 'Saatleri Ayarlama Enstitüsü' gibi bir kurum dahi bu duruma çare bulamaz.

Hüzün demli saatleri duyumsayarak yaşamaktan ve nefesimizin sayılı olduğuna iman etmekten başka bir çıkar yolumuz yoktur. Ölüm bir geçittir fani âleminden baki âleme. Ölüm, aslında gerçek hayatın giriş kapısıdır. Allah'a imanı olanın, ölümün hak olduğuna da imanı vardır. Peygamberler dahi ölmüştür.

Ölüm güzel şey, budur perde ardından haber.

Hiç güzel olmasaydı ölür müydü peygamber?

diyen şairin ölümden ilham alırken, peygamberin ölümüne tutunarak teselli aradığını söylemek niyet okuyuculuktan öte geçmez. Bence şairin ölüme olan imanı zaten muhkem; ancak peygamberin dahi ölmesi insana acı veren ölüme ayrı bir mana ve güzellik katıyor.

Mevlana, ölümü sevgiliye kavuşma, düğün gecesi (şeb-i arus) diye tavsif ederken çağdaşı Yunus'un:

"Bu dünyada bir nesneye yanar içim göynür özüm

Yiğit iken ölenlere gök ekini biçmiş gibi"

ifadesi ilk bakışta bir çelişki gibi görünse de Yunus'un ölümden ziyade genç ölümlerinin insana verdiği acının yoğunluğu ifade etmekten maada kastı olmadığını anlamak zor değildir. Çünkü, Yunus 'Hamdım, piştim, yandım' diyen Mevlana'ya 'Ete kemiğe büründüm Yunus diye göründüm.' Sözüyle cevap verecek kadar engin bir irfana ve imana sahiptir. Gönül ehlidir, Anadolu erenidir. Cümle tevazuuna rağmen sevenleri onu Tapduk Emre'nin seçkin müridi ve Koca Yunus diye bilir.

Yunus Emre, Hacı Bektaş-ı Veli, Tapduk Emre, Mevlana ve benzeri ışık şahsiyetler Anadolu insanına yol gösteren irfan ehlidir, ilmi ve gönlü harmanlayan tevazu sahibi muhteşem insanlardır. Şu gelip geçici fani cihandaki hüznü demli saatlerimizi tefekkür ve tevekkül saatine ayarlamak için yine Yunus'a kulak verelim:

'Mal sahibi mülk sahibi

Hani bunun ilk sahibi

Mal da yalan mülk de yalan

Var biraz sen de oyalan'

diyelim ve mülkün asıl sahibine teslim olalım ki hüznü demli saatler meserret (sevinç) saatlerine tebdil olsun. Ölümden şikayet olmasın 'Hüvel baki' dedikten sonra bu kubbede hoş bir seda bırakarak göçmekten başka gayemiz ve endişemiz olmasın. Son olarak divan şiirinin muhteşem şairi Baki'nin iki beytiyle söze noktayı koyalım:

'Âvâzeyi şu âleme Davut gibi sal

Bâki kalan bu kubbede bir hoş sadâ imiş'

'Kadrini seng-i musallada bilip ey Bâki

Geçip el bağlayalar karşına yârân saf saf.'

Böyle bir kültürel geçmişi olanların ölüm ve ölüme dair düşünceleri maddecî anlayışa mensup olanların ölüm anlayışı ve ölüm karşındaki çaresizlikleri ile asla ve kat'a bağdaşamaz. Çünkü ölüm de ömür gibi yaratılmıştır, fanidir. Ölümü yok oluş sayan anlayış zorlaştırır ölümü. Yunus, Mevlana ve temsil ettikleri anlayış ölümü nahifleştirir, güzelleştirir. Perdenin ardından gelen güzel habere kulak verir Yunus'a Mevlana'ya kulak verenler...

İSLAMSIZ MÜSLÜMANLAR

Muhammed Halid K. • Eğitimci

İslam dünyasının bütün medeniyeti ve maneviyatı Kur'anî olmuştur. Kur'anî olduğu için de sekiz yüz yıla yakın, dünyaya yön veren bir medeniyet ve tek süper güç olmuştur. Onun içindir ki Lozan Antlaşması'ndan önce Lord Curzon, lordlar kamarasında "Bu Kur'an Türklerde olduğu sürece onları yenemeyiz. Onları yenmek için Kur'an'dan uzaklaştırmalıyız. Kur'an'ın içerisini boşaltacaklar. Kur'an'ı okuyacaklar ama içindekilerini yapmayacaklar. Bu böyle olduğu müddetçe o İslam âlemi ayağa kalkamayacak." demişti. Bizi bizden daha tahlil etmişti batı. Onun için de Lozan Antlaşması ile her türlü düzeni kurup, her türlü önlemi aldılar.

İsmet Paşa hatıratında; *"Bağımsızlık savaşından sonra Lozan'da asıl mücadele bu uzmanlar konusunda oldu. Bütün mücadele idaremize yapılmak istenen müdahale yüzünden çıktı. Böyledir bu işler, peygamber edasıyla size dünyaları vaat ederler. İmzayı attınız mı ertesi günü gelmişlerdir. Personeli gelmiştir, teçhizatı gelmiştir, üsleri gelmiştir. Ondan sonra sökebilirsen sök. Gitmezler."* İtirafında bulunarak, Batının idari mekanizmamıza nasıl sahip olduğunun ipuçlarını veriyor. Lozan sonrasında gelen uzman kimlikli sahipler, eğitim sistemine, adalet ve ekonomik sistemlere yerleşip kendi düzenlerini kurdular. Bütün kurumları kendilerine göre dizayn ettiler. Medeni kanunumuz İsviçre, ceza kanunumuz

İtalya'dan devşirildi. Eğitim sistemimiz ise Siyonist John Dewey'in pozitivist ve pragmatist düşüncelerine göre oluşturuldu. Ve böylece Lord Curzon'un dedikleri hayata geçirildi. Kur'an pratik hayatımızdan tamamen kaldırıldı. Sosyal dokuda, eğitimde, adalette, ekonomide Kur'an yoktu artık. Sıra Kur'an'ı kalplerden kaldırmaya gelmişti. Yirmi beş yıllık (1925-1950) istibdat dönemi böylece başladı. Öncelikle tekke ve zaviyeler kapatıldı. Arapça ve Arap harfleri yasaklandı. Ezan Türkçeleştirildi. Kur'an okumak yasaklandı. Samimi Müslümanlar gizlice bodrum katlarında, dağ başlarında, ahırlarda Kur'an'ı öğretmeye, öğrenmeye ve okumaya mecbur kaldılar. Camiler kapatılıp ahıra çevrildi. Tekkeler ve medreseler batakane olarak kullanıldı. Öğrenci yokluğu bahanesiyle 1930'da dini eğitim veren son iki okul da kapanınca dini eğitim adına ortada hiçbir şey kalmadı. İlkokulların programlarında yer alan Kur'an-ı Kerim, Malumat-ı Diniyye, Ahlak gibi dersler; orta ve lise seviyeli okulların programlarında Kur'an-ı Kerim, Siyer ve Malumat-ı Diniyye, Akaid ve Fıkıh, Arapça gibi dersler kademeli olarak okul programlarından çıkarıldı. Neticede 1924'te liselerin, 1927'de ortaokulların, 1929 ile 1931 yılları arasında ise ilkokullarla öğretmen okullarının programlarından dinle alakalı bütün dersler program dışı bırakıldı. Öyle bir zamana gelindi ki; ölüleri yıkayacak hoca bulunamaz oldu.

Toplumsal her katmanından tepkiler yükselmeye başladı. Halk patlamaya hazır bomba haline geldi. Bu süreçte İkinci Dünya Savaşı sonrası İngiltere ile ABD arasındaki küresel rol değişimi Türkiye'nin de siyasi yapısında bir değişikliğe gitme ihtiyacını ortaya çıkardı. Patlamak üzere olan halkı teskin etmek gerekiyordu. İstibdat sonlandırılmıyordu. Bunun için, Kurtuluş Savaşı'nın Galip Hocası Mason Celal Bayar, Sabateist Adnan Menderes CHP den ayrılarak Demokrat Parti'yi kurdular. Yapılan ilk seçimde de iktidar oldular. Ezan tekrar Arapça oldu. Kur'an okumak serbest hale geldi. Yedi ilde imam hatip okulları ve Yüksek İslam Enstitüleri açıldı. Ve böylece patlamak üzere olan halkın gazı alındı. DP iktidarına kadar ki süreç ameliyatı narkozsuz, acı çektirerek yapmak şeklinde idi. Bunda başarı sağlanamayıp toplum dönüştürülmeyince Menderes iktidarındaki ilk narkoz dönemi başlamış oldu.

İsmet İnönü'nün Cumhurbaşkanlığı ve Hasan Saka'nın Başbakanlığı döneminde 1948 yılında ABD ile ekonomik işbirliği anlaşması imzalanmıştı. Marshall yardımı olarak da bilinen ve Türkiye'yi ABD'nin uydusu haline getiren bu anlaşmanın maddeleri de hızla yürürlüğe girdi. 1948-1952 yılları arasında alınan bu ekonomik yardımın Türkiye açısından önemli sonuçları oldu. Zeytinyağı üretiminin durdurulup, ABD'den mısır özü ve margarin ithalatının yapılması, sanayiye dönük yatırımların yapılmaması, karayollarının genişletilerek ABD'den araç, yedek parça, lastik ve petrol ithalatına gidilmesiyle yapılan yardımın dolaylı olarak ABD'ye geri dönüşü gibi ekonomik birçok olumsuzlukla birlikte sosyal dokuya da olumsuz etkileri oldu. Amerika Birleşik Devletleri'nin Türk kamuoyundaki imajı güçlendi. Amerikan mallarını kullanmak bir prestij haline geldi. Amerikan çizgi romanlarının gelmesiyle çocuklar Amerikan kahramanlarını benimsediler. Bu süreçte, Türk kamuoyunda Amerika Birleşik Devletleri'ne karşı büyük bir ilgi ve hayranlık yaşandı. Başbakan Menderes "Her mahallede bir milyoner yaratacağız." ifadeleriyle Türkiye'nin küçük Amerika olma yolundaki hedefini gösterdi. Böylece zihinler bulanmaya ve zenginlik hayalleri kurulmaya başladı.

Fulbright Eğitim Komisyonu marifetiyle eğitim sistemimize Amerikan eli değdi. Müfredat ve kitaplar bu komisyon eliyle şekillenmeye başladı. Açılan İmam Hatip okullarının müfredat ve kitapları da bu komisyondan geçiyordu. Ne ki cefakar ve vefakar

hocaların gayretleriyle bu okullardan güzel insanlar mezun oldular ve güzel hizmetlerde bulundular. Türkiye'nin 1970'li yıllardaki İslami hareketine yön verenler de bu okullardan mezun olanlardı.

Necmettin Erbakan'ın başlatmış olduğu Milli Görüş hareketi ve İhvanı Müslimin'in etkileri sonucu 70'li yıllarda İslami bir uyanış başladı ve bu uyanış siyasal teşkilatlanma boyutuna ulaştı. Bu da Menderes dönemi narkozun etkilerini yok etmeye yetmişti.

Güçlenen siyasal İslami hareketi önlemenin yolunu, 12 Eylül darbesinde bulan ABD yine taktik değişikliğine gitti. Şıngıyı asık suratlı, korku salan bir hemşireye değil, bizden birinin eline tutuşturdu. Toplumunu dönüştürmeyi beş vakit namazını aksatmayan bir Müslüman eliyle yapmanın mümkün olacağını düşündüler. Darbe sonrasında Özal iş başına getirildi. Özallı yıllar ikinci ve daha güçlü narkozlama dönemidir. ABD başkanı Ronald Reagan'ın Özal'dan ilk ricası, Amerikan filmleri üzerindeki kotanın ve ek vergilerin kaldırılması olmuştur. Böylece kültürel hegemonya Amerikan filmleriyle önce sinema salonlarına, daha sonra video kasetleri olarak kahvehanelere ve nitekim evlerimize sokuldu. Bir Cumhurbaşkanı tarafından illegal şekilde özel televizyon kanallarının açılması da yine Özal'ın marifetiydi. Açılan bu özel televizyonlar tamamen kontrolsüz şekilde yayın yapmaya başladı. Bu kontrolsüzlük güpe gündüz erotik filmlerin gösterilmesine kadar vardırdı. Özal dönemi toplumumuzu sinema, televizyon ve özellikle ABD, Brezilya ve Meksika gibi yabancı dizilerle dönüştürme yılları oldu. Suni şekilde refah düzeyi arttırıldı. Bankalar bireysel krediler vermeye başladı. İnsanlar borçlandırıldı. Gelir dağılımındaki dengesizlik karşısında Özal'ın "Benim memurum işini bilir." şeklindeki açıklamasıyla rüşvet meşrulaştırılmış oldu. Genelev işletmecisi Ermeni Manukyan'a vergi ödülleri verilerek zina da meşrulaştırılıp ödüllendirildi. Ahlakî çöküntü ve İslam'dan uzaklaşma böylece başladı. Bütün bu oluşumlar ve başörtüsü zulmünün şiddetlenerek sürdürülmesi, özellikle üniversitelerdeki İslami hareketin direncini arttırdı ve bu direnç, eylemlerle kendini meydanlarda gösterdi. Narkozun etkisindeki halkımız da yavaş yavaş narkozun etkisinden kurtuldu ve Milli Görüş iktidara geldi.

Milli Görüş iktidarının kısa zamanda elde ettiği başarılar bir darbeye engellendi. 28 Şubat darbesiyle Milli Görüş ve İslami hareketin lokomotifi olan bütün cemaatlerin üzerinden buldozer gibi geçildi. Üçün-

İslamsız Müslümanlar

cü ve en güçlü narkozlama dönemi başlatıldı. Yine taktik değişikliğine gidilerek, bu sefer halkın kendisi değil, halkı narkozdan kurtaracak İslami hareketin lokomotifleri olan cemaat, vakıf, dernek ve teşkilatların mensupları narkozlanacaktı. Onun için de öncelikle Milli Görüş'ten kopartılanların iktidara gelmesi gerekiyordu, geldiler. Böylece zulme, haksızlığa ve islam dışı her türlü kanun ve oluşuma muhalefet edenler bertaraf edilerek onların marifetiyle her şey yapılmaya başlandı.

Devletin yumuşak koltukları o sarsılmaz, çelik iradeli bazı "Dava Erlerini" yumuşattı ve sistemin içinde eriterek, sistemin çarpık birer dışlisi haline getirdi. 70'li yılların İslami hareketine mensup ağabeylerin kimi "Rantiyeci" kimi "Şantiyeci" oldu. Eski Akıncı ağabeylerin bir kısmı ihaleci, bir kısmı komisyoncu... Dava Adamlarının(!) tek davası ceplerinin şişkinliği oldu. Elde edilen küçük servetler neticesinde kültürsüz, üretmeyen, sadece tüketen İslami(!) bir burjuva sınıfı oluştu. Müslümanlar iktidarda, iktidarda olmasına ama, peki ya İslam? Tam da Lord Curzon'un dediği gibi. "Kur'an'ı okuyacaklar ama içindekilerini yapmayacaklar."

Bir kısım dernekler, cemiyetler İslami davadan geçer oldular. Müslümanların, yani kendilerinin, yani çıkarlarının iktidarda olması yetmişti onlara. İslam olmasa da olurdu. Onun için "emri bilma'ruf ve Nehy-i anilmünker"i terk ettiler. Bazıları hangi elemanını hangi bakanlıkta en üste makama getiririm, derdi ne düştü. Miting meydanlarında mücahit yarıştıran cemaat ve cemiyetler ile dergahlarda Sofi kızıştıran tarikatlar şimdi bakanlıklarda makam yarıştırmaya hale geldi. Kimisi de devletten arsa, bina kapma kavgasına girdi. Ve tuz koktu... 6251 Sayılı Kanun ile Avrupa Konseyi (İstanbul) Sözleşmesi imzalandı.

Bu sözleşmeyle homoseksüel evliliklerin önü açılmış oldu. Evlilikteki eşler partner olarak tanınıyor. Toplumun hazır hale getirilmesi için de ilkokuldan itibaren müfredatlara bu tip sapkın birlikliklerin normal cinsel tercihler olduğu yönündeki eğitimlerin eklenmesi ön görülüyor. Bu olay karşısında sağdan ve soldan ses yok. Ne yazık ki Müslümanlar da suskun? İslami hareket narkozlanınca, narkozun etkisi topluma da sirayet etmeye başladı. Ahlak ve maneviyatı hedef alan sipariş usulü yerli dizilerin son gaz ifsadı da eklenince toplumun çivisi çıktı. Zina meşru, eşcinsel birliklikler meşru, rüşvet meşru, giybet meşru, eyyamcılık meşru... Yalan ve ikiyüzlü-

lük, nifak her yerde. Adalet anlayışı kör. İslam'ın günah saydığı ne varsa hepsi normalleştirildi. Kur'an kalplerden sökülerek maneviyat öldürüldü.

İslami kazanımlar yok mu? Elbette görünürde bir takım kazanımlar var(!) Her kurumda, her alanda başörtüsü serbest hale getirilirken; altta streç-tayt, üstte sıkma başörtü; dudakta ruj, yanakta allık ile tesettürün içi boşaltıldı. Başörtülü sayısı arttı, tesettürlü sayısı azaldı. İslam'ın beş temel şartını bile bilmeyen süslü kadınlarından geçilmiyor.

Nerdeyse her sokağa bir imam hatip ortaokulu açıldı. İmam Hatip Liselerinin sayısı artırıldı. Ancak temeline ve harcına haram katılarak. Temelinde piyango ve totonun kumar paraları bulunan bu İmam Hatip liselerinden hayır gelir mi? Mezun vakıflarının, karşısında düğme ilikleyecek idareci ve öğretmen atamasını sağladığı bu okullardan kimse bir şey beklemesin. Bakan müşaviri, genel müdür, müsteşar yardımcısı vb. dostları tarafından, müdür yapılanlar var mı?

Sonuç olarak; Önce Kur'ansız İslam'ı, sonrasında Peygambersiz İslam'ı ve son olarak, ne yazık ki İslamsız Müslümanları gördük. Merhum Arif Nihat Asya'nın dediği gibi,

"Bize bir nazar oldu, Cumamız Pazar oldu.

Ne olduysa hep azar azar oldu!

Ne şöhretten hastayız, ne de candan hastayız

Ne ruhça ne vücutça ne de kandan hastayız

Avrupa'ya bir değil iki pencere açtık

Uzun yıllardan beri cereyandan hastayız

Batı, batı diyerek eyvah hep batıyoruz."

ENKA

EMLAK

Arsa Ofisi

Eymir Mahallesi Şehit Selami Atabey
Caddesi No:43/4 Gölbaşı / ANKARA
Tel : 0 312 485 04 45
Gsm : 0 532 288 13 96
e-mail:info@enkaemlak.net
www.enkaemlak.net

UNUTULAN ZAFER KUT'ÜL AMARE

Ahmed KARAMETE • Tasarımcı

Kut'ül Amare Dicle Nehri kıyısında Şatt-ül Arap kanalı ile birleşen Basra Körfezi'nin kuzeyi ile Bağdat'ın güneyinde bulunan bir kasabadır. 1946 yılına kadar bayram olarak kutlanan Kut'ül Amare zaferi bu tarihten sonra bilinçli bir şekilde unutturulmaya çalışılmıştır. Aslında kısmen de başarılı olmuşlardır. Maalesef ne tarih ne de ders kitaplarımızda neredeyse hiç yer almamaktadır. Oysa tüm milletler kazandıkları zaferleri her yönüyle nesilden nesile aktarırlar. Aktarmak zorundadırlar. Peki tarihimizi bize unutturmaya çalışanlar kimlerdi ve asıl önemli olan Kut'ül Amare zaferi neydi?

Kut'ül Amare Osmanlı Devleti'nin 1. Dünya Savaşı'nda, Çanakkale'den sonra Irak'ta çok zor şartlar altında sözde yenilemeyen İngilizlere karşı kazandığı kesin bir zaferdi. Aslında İngilizler Çanakkale'deki yenilgilerini geri çekilme olarak lanse ediyorlar; ancak Kut'ül Amare'ye basit kelime oyunları ile gölge düşüremiyorlardı. Zaferin tarih sayfalarından silinmesi gerekiyordu. Osmanlı coğrafi, siyasi ve ticari açıdan stratejik bir konuma sahip olan Irak bölgesinin elde tutulması için çok olumsuz şartlarda mücadele etmiştir. İngilizler için ise ayrı bir önemi vardı. Çanakkale'de yedikleri acı tokatın intikamı. İngilizler'in 23 Kasım 1915'te Selman-ı Pak'a yaptıkları taarruzunu Osmanlı askeri şiddetle püskürtmüştür. Şiddetle diyorum çünkü 4567 İngiliz askeri hayatını kaybetmiştir. İngilizler bu kaybın ardından selameti firarda buldular ve 25 Kasım'da Kut'ül Amare'ye çekildiler. Ancak kahraman Türk askeri, Kut'a sıkışan İngilizlerin peşini bırakmadı. İngiliz General Townshend, Kut Kalesi'ni kuşatan Türk birliklerini yarmaya yönelik birkaç teşebbüste bulunsada başarısız oldu. Bu durumu haber alan İngiliz Savunma Bakanlığı, Irak cephesi sevk ve idaresini Hindistan hükümetinden alarak bizzat üstlendi ve kurtarma hareketi için General Aylmer'i görevlendirdi. Aylmer Ocak ve Şubat aylarında büyük kayıplar vererek ancak Felahiye'ye kadar ilerleyebildi. Kut Kalesi Dicle Nehri'nin kıvrım yaparak yarımada oluşturduğu bir yerde kurulmuştu. İngilizler Irak cephesinde ikmal yolu olarak nehir yolunu kullanmaktaydı. Nehir gemileri ile Irak cephesinde rahat ikmal malzemesi sağlayarak Irak içlerinde orduyu rahat destekleyebilmekteydi. İmkanlarına güvenen ve kibirlenen İngilizler Townshend'e yardım konusunda ısrarcıydılar. Fakat savaş gemisinden

yapılan top atışlarına sığınarak karadan ilerlemeye çalışan İngilizler Felahiye'yi geçemiyorlardı. 1916 Şubat'ında da Fırat sahilinden hareket eden İngilizler Kurna ve Nasiriye arasında bir baskınla perişan olmuşlardı. Tabi en çetin mücadeleler Felahiye'de yaşanıyordu. İngilizler inatla defalarca saldırıyor; fakat Allah (C.C.)'ın yardımı ve inayeti ile Türk kuvvetleri İngilizlere ağır zaiyat verdiriyordu. 23-27 Mart arasında sadece Felahiye'de 7000 kayıp veren İngilizler, Dicle'nin sağ ve sol cenahından yaptıkları saldırılarla da resmen dumura uğramışlardı. Bu inadın sebebi acaba neydi? Sadece itibar meselesi mi? Öyle bile olsa haklıydılar. Çünkü İngilizler uzun yıllardır yaşamadığı askeri bir yenilgiyi ikinci kez tadacaklardı. Bir İngiliz tümeni düşecekti!

Artık yiyecekleri de tükenmişti. Halil (Kut) Paşa teslim olmaları için Townshend'e mektup yazdı. Fakat Townshend bu teklifi reddetti. Halil (Kut) Paşa ile görüşmek istiyordu. Ona göre bu savaş İngilizler'in mağlubiyeti ile sonuçlanmamalıydı. Halil (Kut) Paşa görüşmeyi kabul etti. Fakat General Townshend görüşmeye sürpriz bir isimle geldi. Evet, Generalle eşlik eden kişi meşhur Lawrence'tı. Cephe kaybettiklerini anlayan İngilizler masada Osmanlı'nın zaferine gölge düşürmek için Halil (Kut) Paşa'ya önce 1.000.000 (bir milyon) sterlin rüşvet teklif ettiler. Halil (Kut) Paşa bu rüşveti kesin bir dille reddetti. Rakamın az olduğunu düşünme gafletinde bulunan Lawrence ve Townshend rüşveti 2.000.000 (iki milyon) sterline çıkardı. Bu rakam o günkü Osmanlı bütçesinin tam dört katı idi. Elbette Halil (Kut) Paşa bu teklifi de reddetti. Tüm umutlarını yitiren Townshend 29 Nisan 1916'da teslim oldu. Halil (Kut) Paşa bu günü Kut Bayramı ilan etti. Allah (C.C.) ondan razı olsun. Özellikle askeri camiada her yıl kutlanan Kut Bayramı maalesef 1946 yılında kaderine terk edildi. Bu dönemde İngilizlerin Türk donanmasına ücreti karşılığında verdiği gemi teslim alınmıştı. Amerika destekli İngiltere eliyle Türk ordusunun geliştirilmesi de gündemdeydi. Ayrıca 6 yıl sonra ülkemiz NATO'ya da girmişti. Kut Savaşı'nın tamamen unutulmasının da bu zamanlara tevafuk etmesi dikkate şayandır. Kut zaferi başta olmak üzere daha nice zaferlerimizin hak ettiği değeri bundan sonra bulmasını Cenab-ı Hak'tan niyaz ederim.

Selam ve dua ile.

SÖZÜN GÜCÜ

Aydın FERŞADOĞLU

fmustafaaydin@gmail.com

Akıl Nedir?

Akıl, bir işin sonunu düşünmektir.

Akıl; 'şunlar şunlar doğru ise, şunlar da doğrudur' şeklinde bir muhakeme ve mukayese kabiliyetidir. Bir temyiz- ayırt etme yeteneğidir. İslamsız akıl, tek başına ilk ve mutlak doğruları bilmeye, hayır ve şerri tayin etmeye yetmeyecektir. İslamsız bütün nimetler ve saadetler eksiktir ve yetersizdir. Bu nedenle "Bugün dininizi ikmal ettim ve nimetlerimi tamamladım"(Maide Suresi. 3. Ayet) ayeti en son indirilmiştir.

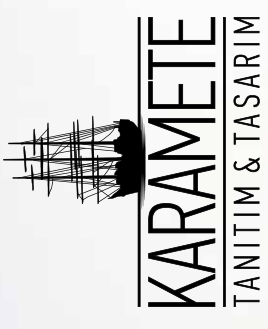
Akıl; imanın ve İslam'ın emrinde en büyük nimet, ama nefsin ve şeytanın elinde ise felaket sebebidir.

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN

54. T.C. Başbakanı

Milli Görüş Lideri

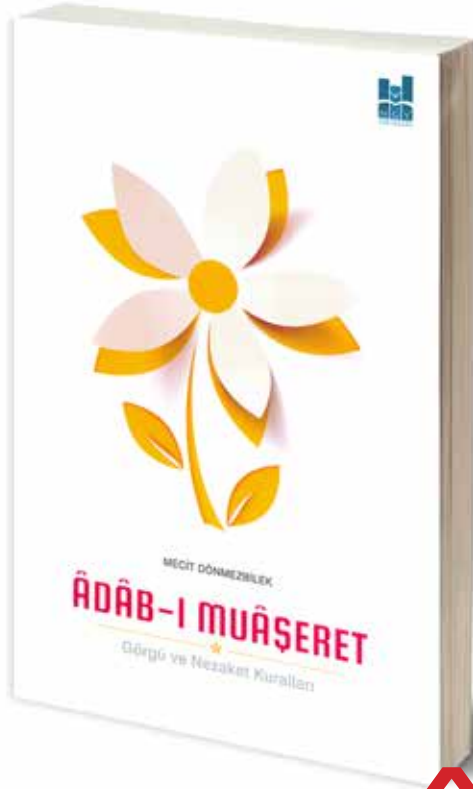
Hayalinizdeki Dünyaya Açılın

Ziya Bey Caddesi 26/4 Balgat / ANKARA
Tel : 0312 287 40 47 Faks : 0312 287 41 88

www.karamete.com.tr
www.karametepromosyon.com

“Aynı zamanda geri dönüşü olan hizmetler”

ÂDÂB-I MUÂŞERET

Nizamettin KARS • Eğitimi

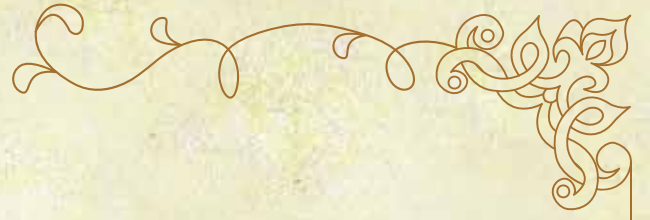
*“Edep bir tac imiş Nur-u Hüda’dan
Giy ol taci emin ol her belâdan.”*

Yaşantısını âdâb ölçülerinde ortaya koyabilmek için ideal değerleri gün yüzüne çıkarmak her insanın arzu ettiği bir erdemdir. MGV Yayınları arasında çıkan “*Âdâb-ı Muâşeret*” Görgü ve Nezaket Kuralları adlı kitap tam da bu arzuya rehberlik etmek amacıyla hazırlanmış bir kitap. Dergimiz yayın kurulu üyesi Mecit DÖNMEZBİLEK’in ikinci kitabı. Kitap, Mecit Bey’in MGV ve AGD öğrencilerine vermiş olduğu ders notlarından derlenmiş.

Kitabın önsözünde konuyla ilgili daha önce yayınlanmış eserlerin isimleri zikrediliyor. Kitabı, zikredilen eserlerden ayıran en önemli özelliği, orta ve yüksek öğrenim gençliğinin bu konudaki eksikliğini gidermek ve bu boşluğunu doldurmak amacıyla oluşu.

Sosyal bir varlık olan insanın uymak zorunda olduğu bazı kurallar vardır. Yazara göre insanın mutluluğu ve huzuru bu kurallara uymasına bağ-

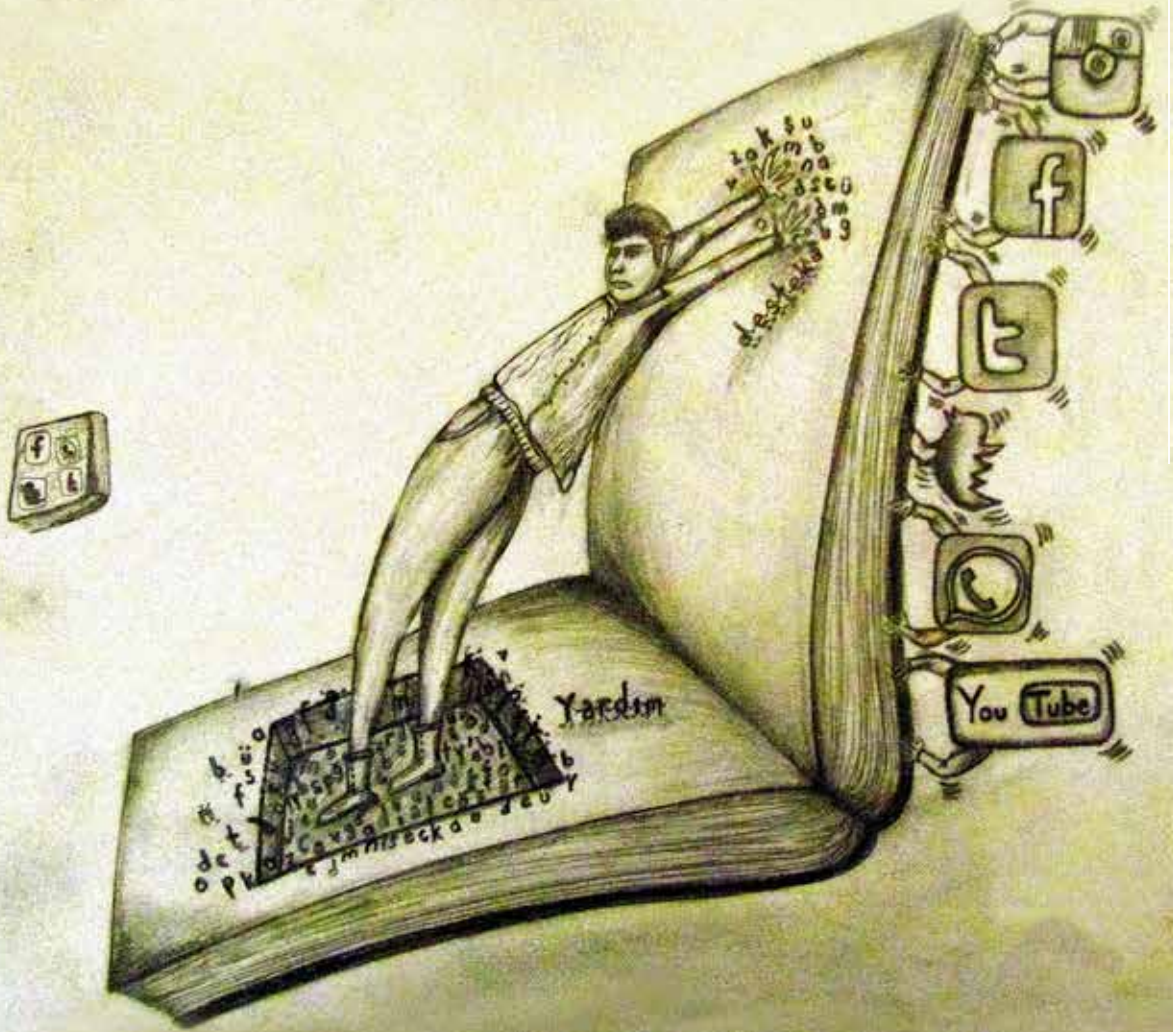
lı. “İnsanı saygın kılan, toplumda sevilen bir kişi olmasını sağlayan bu kurallar, yaşam için vazgeçilmez sosyal kanunlardır.” diyor yazar. Yine “Binlerce yıllık tarihten günümüze süzülerek gelen temel insani değerleri benimseyip davranış haline getiren kişiler, toplumda saygı görmüşler, erdemli birer şahsiyet haline gelmişlerdi.” iddiasındadır. Üç bölümden oluşan kitabın birinci bölümünde Âdâp ve Edep kavramları üzerinde duruluyor. Muâşeret’in tanımı yapıldıktan sonra Âdâb-ı Muâşeret kavramları bir bütün olarak ele alınıyor. Kitabın ikinci bölümünde yemek yeme âdâbından tutun öğretmen-öğrenci ilişkilerinde âdâp konularına kadar pratik hayatımızdaki birçok görgü kuralı İslamî bir bakış açısıyla işlenmiş. Üçüncü bölümde birçoğumuzun artık dikkat etmediği konuşma âdâbı “Nerde,Ne zaman,Ne Söylemeliyiz?” başlığı altında işleniyor. Doksan beş sayfadan oluşan kitap, özellikle, lise ve yükseköğrenim çağındaki gençlerin bilgi ve görgü kurallarını kazanmalarına dönük sade, anlaşılabilir bir dille yazılmış.

Neslimiz paylaşım ağırları ile ifsat ediliyor. Paylaşımın ucu kimin elindedir?

EL- ÇARE: "Oku Yaratan Rabb'inin adı ile oku....."

(Alak Suresi)

5. KISA FİLM

SENARYO YARIŞMASI

**BAŞVURU ŞARTLARI
JÜRİ VE ÖDÜL
BİLGİLERİ İÇİN**

www.ogder.org

Şuurlu Öğretmenler Derneği, ÖĞ-DER tarafından "Eğitim ve Barış" konulu 5. Kısa Film Senaryo Yarışması Düzenlenecektir. Yarışma, ülkemizde Türk sinemasının, kısa filmin ve millî şuurun gelişmesine katkıda bulunmayı, sinemamıza millî bir eğitim anlayışını kazandıracak senaryolar oluşturmayı ve senaryo yazarlarını desteklemeyi amaçlamaktadır. Senaryo yarışmamıza eli kalem tutan herkesi bekliyoruz.

Son Başvuru Tarihi: 15 Mayıs 2016

Adres: Ziyabey Cd. 1420. Sk. No:2/1 Balgat / ANKARA

Tel: +90 (312) 286 18 83

Fax: +90 (312) 287 61 80

E-posta: info@ogder.org